

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 57

við Stjórnartíðindi EB

8. árgangur

15.11.2001

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2001/EES/57/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/166/EB frá 23. febrúar 2000 þar sem framlengdur er mögulegur gildistími bráðabirgðaleyfis fyrir nýja virka efnið k ínoxýfen	1
2001/EES/57/02	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/18/EB frá 17. apríl 2000 um lágmarksprófkörfur sem gerðar eru til öryggisráðgjafa við flutning á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum	2
2001/EES/57/03	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/30/EB frá 6. júní 2000 um tæknilegt eftirlit á vegum með aksturshæfni vöruflutningabifreiða í bandalaginu	5
2001/EES/57/04	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1934/2000/EB frá 17. júlí 2000 um ár tungumálanna 2001 í Evrópu.	13
2001/EES/57/05	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2658/2000 frá 29. nóvember 2000 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um sérhæfingu	18
2001/EES/57/06	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2659/2000 frá 29. nóvember 2000 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um rannsóknir og þróun	22
2001/EES/57/07	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/21/EB frá 25. mars 1999 um sérfaði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi.	28
2001/EES/57/08	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1286/2000 frá 19. júní 2000 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	36
2001/EES/57/09	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1295/2000 frá 20. júní 2000 um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	40
2001/EES/57/10	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/367/EB frá 3. maí 2000 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE varðandi flokkun byggingarvara, mannvirkja og hluta þeirra eftir nothæfi með tilliti til brunabols	43

2001/EES/57/11	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB frá 16. maí 2000 um samræmingu á lögum aðildarríkja um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og um breytingar á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE og 88/357/EBE (fjórða tilskipun um ökutækjatrýggingar)	50
2001/EES/57/12	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2000/408/EB frá 23. júní 2000 um birtingu upplýsinga um fjármálaskjöl og önnur atriði til viðbótar birtingu samkvæmt tilskipun ráðsins 86/635/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana	60
2001/EES/57/13	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/52/EB frá 26. júlí 2000 um breytingu á tilskipun 80/723/EBE um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja.	66
2001/EES/57/14	Tilskipun ráðsins 98/83/EB frá 3. nóvember 1998 um gæði neysluvatns.	70
2001/EES/57/15	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/94/EB frá 13. desember 1999 sem varðar aðgengi neytenda að upplýsingum um eldsneytiseyðslu og koltvísýringslosun við markaðssetningu nýrra fólksbifreiða.	93
2001/EES/57/16	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB frá 26. júní 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um undirakstursvörn að framan fyrir vélknúin ökutæki og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/156/EBE	101
2001/EES/57/17	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/25/EB frá 22. maí 2000 um aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá hreyflum dráttarvéla fyrir landbúnað eða skógrækt og um breytingu á tilskipun ráðsins 74/150/EBE.	121
2001/EES/57/18	Texti birtur samkvæmt 3. inngangслиð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/20001, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins	155
2001/EES/57/19	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/103/EB frá 24. janúar 2000 um breytingu á tilskipun ráðsins 80/181/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælieiningar	156
2001/EES/57/20	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/2/EB frá 22. febrúar 1999 um samræmingulaga aðildarríkjanna að því er varðar matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun.	159
2001/EES/57/21	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/3/EB frá 22. febrúar 1999 um gerð skrár í bandalaginu yfir matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun	167
2001/EES/57/22	Tuttugasta og fimmta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/11/EB frá 10. mars 2000 um aðlögun að tækniframförum á II. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur	169
2001/EES/57/23	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/41/EB frá 19. júní 2000 um aðra frestun á banni við því að prófa á dýrum innihaldsefni í snyrtivörum eða samsetningar af slíkum efnum.	173
2001/EES/57/24	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/245/EB frá 2. febrúar 2000 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 4. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flotgler, skúffugler og glersteinvörur.	175

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/01

frá 23. febrúar 2000

þar sem framlengdur er mögulegur gildistími bráðabirgðaleyfis fyrir nýja virka efnið kínoxýfen(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 479)

(2000/166/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópu-banda-lagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá

15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽¹⁾, eins og
henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmda-stjórnarinnar
1999/80/EB⁽²⁾, einkum fjórðu undirgrein 1. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- Í tilskipun 91/414/EBE (hér á eftir nefnd „tilskipunin“) er kveðið á um gerð bandalagsskrár yfir virk efni sem leyfilegt er að nota í plöntuvarnarefni.
- Dow Elanco afhenti 1. ágúst 1995 breskum yfirvöldum skjöl um nýja virka efnið kínoxýfen í þeim tilgangi að fá virka efnið skráð í I. viðauka við tilskipunina.
- Verið er að meta áhrif kínoxýfen á heilbrigði manna og umhverfið með tilliti til þeirrar notkunar sem umsækjandi fyrirhugar, í samræmi við ákvæði 2. og 4. mgr. 6. gr. í tilskipuninni. Breska konungsríkið, sem kemur fram sem tilnefnt skýrslugjafarríki, lagði matsskýrslu þá er um ræðið fyrir framkvæmdastjórnina 11. október 1996.
- Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin eru að fara yfir skýrsluna innan ramma fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði og í vinnuhópum hennar.

5) Að því er varðar kínoxýfen var óskað eftir viðbótargögnum um eiturhrif við æxlun fugla, eiturhrif við æxlun ánamaðka, lífrænt niðurbrot og uppsöfnun í jarðvegi.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr:

Aðildarríkjunum er heimilt að framlengja gildistíma bráðabirgðaleyfa, sem hafa þegar verið veitt fyrir plöntuvarnarefnum sem innihalda kínoxýfen, en þó ekki um meira en 24 mánuði frá dagsetningu þessarar ákvörðunar.

2. gr:

Ákvörðun þessari er beint til aðildar-ríkjanna.

Gjört í Brussel 23. febrúar 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 52, 25.2.2000, bls. 44, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 109/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 210, 10.8.1999, bls. 13.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/18/EB

2001/EES/57/02

frá 17. apríl 2000

um lágmarksprófkörfur sem gerðar eru til öryggisráðgjafa við flutning á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum c-lið 1. mgr. 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þrátt fyrir að aukið öryggi í flutningum og verndun umhverfisins, einkum að því er varðar flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum, séu mikilvæg málefni er mannlegi þátturinn það ekki síður þegar kemur að öryggi í rekstri þessara flutningsmáta.
- 2) Samkvæmt skilmálum tilskipunar ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum⁽⁴⁾, ber öllum fyrirtækjum, sem stunda flutninga á hættulegum farmi og fermingu eða affermingu í tengslum við slíka flutninga, að tilnefna einn eða fleiri öryggisráðgjafa. Í téðri tilskipun eru engin ítarleg ákvæði um samræmingu á þeim prófkörfum sem gerðar eru til öryggisráðgjafa eða ákvæði sem gilda um prófunaraðila.
- 3) Aðildarríkin þurfa að setja sameiginlegan lágmarksramma um próf fyrir öryggisráðgjafa og skilyrði, sem prófunaraðilar þurfa að uppfylla, til að tryggja tiltekið gæðastig og auðvelda gagnkvæma viðurkenningu á EB-vottorðum um þjálfun.
- 4) Próf fyrir öryggisráðgjafa skal, að lágmarki, vera skriflegt próf með spurningum, sem tengjast að minnsta kosti þeim atriðum sem talin eru upp í

II. viðauka við tilskipun 96/35/EB, auk rannsóknar á ákveðnu tilviki sem gerir umsækjendum kleift að sýna fram á hæfni sína til að gegna skyldum öryggisráðgjafa.

- 5) Aðildarríkin geta kveðið á um að umsækjendur, sem hyggja á störf hjá fyrirtækjum sem einungis fást við tiltekna tegund hættulegs farms, séu aðeins prófaðir í atriðum sem tengjast starfi þeirra. Í slíku tilviki skulu takmarkanir á gildi EB-vottorðsins um þjálfun koma skýrt fram í því.
- 6) Próf, sem prófunaraðilar skipuleggja, skal vera háð samþykki lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum. Aðildarríkin ákveða viðmiðanirnar, sem gilda um prófunaraðilana, með það að leiðarljósi að tryggja hátt gæðastig. Aðilarnir skulu vera tæknilega hæfir, áreiðanlegir og óháðir.
- 7) Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við framkvæmd þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

1. gr.

1. Í tilskipun þessari er mælt fyrir um lágmarksprófkörfur til að hljóta EB-vottorðið um þjálfun öryggisráðgjafa við flutning á hættulegum farmi sem um getur í tilskipun 96/35/EB.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öryggisráðgjafar við flutninga á hættulegum farmi séu prófaðir þannig að þeir standist þessar lágmarkskröfur.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „öryggisráðgjafi við flutninga á hættulegum farmi“, hér á eftir kallaður „ráðgjafi“: hver sá sem tilgreindur er í b-lið 2. gr. tilskipunar 96/35/EB;
- b) „hættulegur farmur“: vörur sem skilgreindar eru í 2. gr. tilskipunar 94/55/EB⁽⁵⁾ og 2. gr. tilskipunar 96/49/EB⁽⁶⁾;

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 118, 19.5.2000, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 110/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 148, 14.5.1998, bls. 21, og Stjtið. EB C 52, 23.2.1999, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 118.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. október 1998 (Stjtið. EB C 341, 9.11.1998, bls. 29), staðfest 16. september 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. mars 1999 (Stjtið. EB C 36, 8.2.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. janúar 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 28. mars 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 145, 19.6.1996, bls. 10.

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB (Stjtið. EB L 335, 24.12.1996, bls. 43 og Stjtið. EB L 251, 15.9.1997, bls. 1).

⁽⁶⁾ Tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 25). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB (Stjtið. EB L 335, 24.12.1996, bls. 45).

- c) „fyrirtæki“: fyrirtækin sem tilgreind eru í a-lið 2. gr. tilskipunar 96/35/EB;
- d) „próf“: prófið sem tilgreint er í 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 96/35/EB;
- e) „prófunaraðili“: sérhver aðili sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum tilnefna til að halda próf;
- f) „EB-vottorð“: vottorð eftir fyrirmyndinni í III. viðauka við tilskipun 96/35/EB.

II. KAFLI

Prófin

3. gr.

1. Lögbært yfirvald eða prófunaraðili skal skipuleggja skyldubundið, skriflegt próf, ásamt munnlegu prófi ef þörf er á, til að kanna hvort umsækjendur búa yfir nauðsynlegri þekkingu til að gegna skyldum ráðgjafa og öðlast EB-vottorðið.
2. Skyldubundna prófið felst í skriflegu prófi sem miðast við þá grein eða þær greinar flutninga sem EB-vottorðið er gefið út fyrir.
3. a) Umsækjanda er afhentur spurningalisti. Á spurninga-listanum eru að minnsta kosti tuttugu opnar spurningar sem tengjast, í samræmi við 4. mgr. 5. gr. tilskipunar 96/35/EB, að minnsta kosti þeim atriðum sem talin eru upp í II. viðauka við téða tilskipun. Þó er heimilt að hafa fjölvalsspurningar. Í því tilviki jafngilda tvær fjölvalsspurningar einni opinni spurningu.

Af þessum atriðum skal leggja sérstaka áherslu á eftirtalin efni, með tilliti til viðkomandi flutningsmáta:

- almennar forvarnar- og öryggisráðstafanir,
- flokkun hættulegs farms,
- almennar kröfur um pökkun, þar á meðal í tanka, tankgáma og járnbrautartankvagna,
- hættumerkingar og merkimiðar,
- vísanir í flutningsskjöl,
- meðhöndlun og hleðsla,
- starfsmenntun áhafnar,
- skráningarskjöl bifreiðar og flutningsskirteini,
- öryggisleiðbeiningar,
- kröfur um flutningsbúnað.

- b) Umsækjendur skulu rannsaka ákveðið tilvik í tengslum við I. viðauka við tilskipun 96/35/EB sem gerir þeim kleift að sýna fram á hæfni sína til að gegna skyldum öryggisráðgjafa.

- c) Aðildarríkin geta kveðið á um að umsækjendur, sem hygga á störf hjá fyrirtækjum sem sérhæfa sig í flutningi á tilteknum tegundum hættulegs farms, séu, í samræmi við II. viðauka tilskipunar 96/35/EB, einungis prófaðir í atriðum sem tengjast starfi þeirra.

Þessar tegundir farms eru:

- 1. flokkur (sprengiefni),
- 2. flokkur (gastegundir),
- 7. flokkur (geislavirkt efni),
- flokkar 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 og 9 (föst efni og fljótandi),
- SÞ-númerin 1202, 1203 og 1223 (olíur úr jarðolíustofni).

Í fyrirsögn EB-vottorðsins verður að koma skýrt fram að það gildi aðeins fyrir þær tegundir hættulegs farms sem vísað er til í þessari málsgrein og ráðgjafinn hefur verið prófaður í, í samræmi við kröfurnar sem skilgreindar eru í a- og b-lið.

4. Lögbæra yfirvaldið eða prófunaraðilinn skal smám saman koma upp yfirliti yfir þær spurningar sem hafa verið notaðar á prófunum.

III. KAFLI

Viðmiðanir um prófunaraðila

4. gr.

1. Hafi aðildarríkin ekki sjálf beina umsjón með skipulagningu prófanna skulu þau tilnefna prófunaraðila á grundvelli eftirtalinna viðmiðana:

- a) hæfni prófunaraðilans;
- b) lýsingar á fyrirhugaðri tilhögun prófsins af hálfu prófunaraðilans;
- c) fyrirhugaðra ráðstafana til að tryggja óhlutdrægni prófanna;
- d) að aðilinn sé ekki háður neinum einstaklingi eða lögpersónu sem hefur ráðgjafa í starfi.

2. Samþykktur prófunaraðili skal tilnefndur skriflega. Slíkt samþykki getur verið tímabundið.

5. gr.

Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við beitingu þessarar tilskipunar.

Sérhvert aðildarríki skal reglulega leggja yfirlitið yfir spurningar sem um getur í 4. mgr. 3. gr. fyrir framkvæmdastjórnina. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

IV. KAFLI

Lokaákvæði

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan þriggja mánaða frá því að hún öðlast gildi. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

7. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 17. apríl 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. CAPOULAS SANTOS

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/30/EB

2001/EES/57/03

frá 6. júní 2000

um tæknilegt eftirlit á vegum með aksturshæfni vöruflutningabifreiða í bandalaginu(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum c- og d-lið 1. mgr. 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Aukin umferð skapar svipuð og álíka alvarleg öryggis- og umhverfisvandamál í öllum aðildarríkjunum.

2) Með tilliti til öryggis á vegum, umhverfisverndar og sanngjarnrar samkeppni ber einungis að nota vöruflutningabifreiðar ef viðhald þeirra er í samræmi við tækniforskriftir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 111/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 190, 18.6.1998, bls. 10, og Stjtið. EB C 116E, 26.4.2000, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 112.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. febrúar 1999, (Stjtið. EB C 150, 28.5.1999, bls. 27), sameiginleg afstaða ráðsins frá 2. desember 1999 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 13. apríl 2000.

3) Í samræmi við tilskipun 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra⁽⁴⁾ eru vöruflutningabifreiðar skoðaðar árlega af aðilum sem hafa til þess umboð.

4) Í 4. gr. tilskipunar 94/12/EB⁽⁵⁾ er kveðið á um margháttaðar aðferðir til þess að ráðstafanir til að draga úr mengun vegna flutninga á vegum verði sem hagkvæmastar. Þessi aðferð vr tekin upp í I. evrópsku „ökutækja- og olíuáætluninni“ þar sem fram kemur hlutlægt mat á öllum arðsömustu ráðstöfununum á sviði ökutækjatekni, eldsneytisgæða, eftirlits og viðhalds sem og á ráðstöfunum, sem ekki eru tæknilegs eðlis, í því skyni að draga úr útblæstri frá flutningum á vegum.

5) Með hliðsjón af þeirri aðferð samþykktu Evrópuþingið og ráðið tilskipun 98/70/EB⁽⁶⁾, sem ætlað er að bæta gæði eldsneytis og, í því skyni að setja strangari útblástursstaðla, tilskipun 98/69/EB⁽⁷⁾, fyrir einka-fólksbifreiðar og léttar vöruflutningabifreiðar og tilskipun 1999/96/EB⁽⁸⁾ fyrir þungaflutningabifreiðar.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB (Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 26).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/12/EB frá 23. mars 1994 varðandi ráðstafanir gegn loftmengun vegna útblásturs frá vélknúnum ökutækjum og um breytingu á tilskipun 70/220/EBE (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 42).

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensins og díseleldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE (Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58).

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB frá 13. október 1998 um ráðstafanir gegn loftmengun vegna útblásturs frá vélknúnum ökutækjum og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE (Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1).

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/96/EB frá 13. desember 1999 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stigu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þrýstikveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, til notkunar í ökutæki og um breytingu á tilskipun ráðsins 88/77/EBE (Stjtið. EB L 44, 16.2.2000, bls. 1).

6) Tilskipun þessi er liður í sömu aðferð en frá umhverfissjónarmiði virðist árangursríkara, á þessu stigi málsins, að herða ekki staðlana, sem settir eru um aksturshæfniprófanir í tilskipun 96/96/EB, heldur kveða á um tæknilegt eftirlit á vegum til að tryggja beitingu tilskipunarinnar árið um kring.

aðgerðarinnar, betur náð á vettvangi bandalagsins. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í þessu skyni.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

7) Árlega aksturshæfniprófunin er reyndar ekki talin nægja til að tryggja að þær vöruflutningabifreiðar, sem prófaðar eru, séu í aksturshæfu ástandi árið um kring.

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að bæta umferðaröryggi og umhverfið með því að tryggja að vöruflutningabifreiðir á yfirráðasvæði aðildarríkja bandalagsins uppfylli betur tiltekin tæknileg skilyrði sem sett voru með tilskipun 96/96/EB.

8) Skilvirk framkvæmd með markvissu, tæknilegu viðbótareftirliti er mikilvæg, kostnaðarlega hagkvæm ráðstöfun til að hafa eftirlit með viðhaldsstaðli ökutækja á vegum.

2. Í þessari tilskipun eru sett tiltekin skilyrði um eftirlit á vegum með aksturshæfni vöruflutningabifreiða á yfirráðasvæði bandalagsins.

9) Eftirlit með aksturshæfni á vegum skal fara fram án þess að mismuna öikumönnum vegna ríkisfangs eða skráningarlands vöruflutningabifreiðarinnar eða landsins þar sem hún var tekin í notkun.

3. Með fyrirvara um reglugerðir bandalagsins skal þessi tilskipun hins vegar ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkjana til eftirlits sem ekki fellur undir þessa tilskipun eða til að kanna aðra þætti í sambandi við flutninga á vegum, einkum þá sem tengjast vöruflutningabifreiðum. Þá er ekkert sem mælir gegn því að aðildarríki kanni, í tengslum við eftirlit sem ekki fellur undir þessa tilskipun, þau atriði sem talin eru upp í I. viðauka á öðrum stöðum en á aðalvegum.

10) Aðferðin við að velja þá sem sæta skulu eftirliti skal vera markviss og mest áhersla lögð á að bera kennsl á þau ökutæki sem virðast líklegust til að vera illa haldið við og auka þannig rekstrarskilvirkni yfirvalda og minnka kostnað og tafir ökumanna og rekstraraðila eftir því sem unnt er.

2. gr.

11) Ef alvarlegur vanbúnaður kemur í ljós við eftirlit á ökutæki verður að vera hægt að fara fram á það við lögbær yfirvöld í aðildarríkinu þar sem ökutækið er skráð, eða það var tekið í notkun, að þau geri viðeigandi ráðstafanir, jafnframt því sem þeim ber að tilkynna aðildarríki, sem fer fram á slíkt, ef gripið er til frekari ráðstafana í kjölfarið.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

12) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við tilskipun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 þar sem mælt er fyrir um málsmeðferð við beitingu framkvæmdavalds sem falið er framkvæmdastjórninni ⁽¹⁾.

a) „vöruflutningabifreið“: þau vélknúnu ökutæki og eftirvagnar sem skilgreind eru í 1., 2. og 3. flokki I. viðauka við tilskipun 96/96/EB;

b) „tæknilegt eftirlit á vegum“: tæknilegt eftirlit með vöruflutningabifreiðum á yfirráðasvæði aðildarríkis, sem yfirvöld tilkynna ekki um og er því án fyrirvara og er innt af hendi á aðalvegi af yfirvöldum eða undir stjórn þeirra;

13) Í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna, eins og þær eru settar fram í 5. gr. sáttmálans, verður markmiðum fyrirhugaðrar aðgerðar, að koma á eftirlitskerfi á vegum með vöruflutningabifreiðum innan bandalagsins, ekki nægilega vel náð af aðildarríkjunum og verður þeim því, sökum umfangs

c) „aksturshæfniprófun“: prófun á aksturshæfni ökutækis eins og kveðið er á um í II. viðauka við tilskipun 96/96/EB.

3. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal taka upp tæknilegt eftirlit á vegum þannig að markmiðunum í 1. gr. verði náð að því er

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

varðar vöruflutningabifreiðar, sem falla undir þessa tilskipun, með tilliti til innlendra reglna sem eiga við um slík ökutæki samkvæmt tilskipun 96/96/EB.

2. Eftirlit með aksturshæfni á vegum skal ætíð fara fram án þess að mismuna öikumönnum vegna ríkisfangs eða skráningarlands vöruflutningabifreiðarinnar eða landsins þar sem hún var tekin í notkun, og tillit tekið til nauðsynjar þess að minnka kostnað og tafir öikumanna og rekstraraðila eftir því sem unnt er.

4. gr.

1. Í tæknilegu eftirliti á vegum skulu felast einn, tveir eða allir eftirtalinnna þátta:

a) sjónrænt mat á viðhaldsástandi vöruflutningabifreiðarinnar í kyrrstöðu;

b) könnun á nýlegri skýrslu um tæknilegt eftirlit á vegum, sem um getur í 5. gr. eða í skjölum sem staðfesta tæknilega aksturshæfni ökutækisins, einkum, þegar um er að ræða ökutæki sem er skráð eða tekið í notkun í aðildarríki, sönnun fyrir því að fram hafi farið lögmælt, tæknileg aksturshæfniprófun á vöruflutningabifreiðinni í samræmi við tilskipun 96/96/EB;

c) eftirlit með því hvort um vanbúnað er að ræða sem tekur til eins, fleiri eða allra atriðanna sem athuga þarf og talin eru upp í 10. lið I. viðauka.

2. Skoðun á hemla- og útblásturskerfum skal fara fram í samræmi við reglurnar í II. viðauka.

3. Áður en fram fer eftirlit með atriðunum sem talin eru upp í 10. lið I. viðauka skal skoðunarmaður taka tillit til síðasta skirteinis um aksturshæfni og/eða nýlegrar skýrslu um tæknilegt eftirlit á vegum, sem ökumaður kann að leggja fram.

Skoðunarmaður getur einnig tekið tillit til hvers konar annars öryggisskirteinis sem viðurkenndur aðili gefur út og ökumaður kann að leggja fram, ef við á.

Sýni þessi skirteini og/eða skýrsla fram á að eftirlit með einu af atriðunum, sem talin eru upp í 10. lið I. viðauka, hafi farið fram á síðustu þremur mánuðum skal það atriði ekki athugað aftur nema það megí réttlæta á grundvelli augljóss ágalla eða vanrækslu.

5. gr.

1. Skýrslan um tæknilegt eftirlit á vegum, sem tengist eftirlitinu sem um getur í c-lið 1. mgr. 4. gr., skal samin af yfirvaldinu eða skoðunarmanninum sem annaðist það. Sýnishorn af skýrslu er að finna í 10. lið I. viðauka og er gátlisti yfir þau atriði sem ber að hafa eftirlit með. Yfirvaldið eða skoðunarmaðurinn skal merkja við í viðeigandi reiti. Skýrsluna verður að afhenda öikumanni vöruflutningabifreiðarinnar.

2. Telji yfirvaldið eða skoðunarmaðurinn að annmarkar í viðhaldi vöruflutningabifreiðar geti valdið hættu þannig að frekari skoðun sé réttlæt看leg, einkum á hemlum, er heimilt að láta vöruflutningabifreiðina í ítarlega prófun á nærliggjandi prófunarstöð, sem aðildarríkið útnefnir í samræmi við 2. gr. tilskipunar 96/96/EB.

Ef eftirlitið á vegum, sem um getur í 1. mgr., 4. gr. eða ítarlega prófunin, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, leiðir í ljós að vöruflutningabifreið er mjög hættuleg þeim sem í henni eru eða öðrum vegfarendum er heimilt að banna notkun ökutækisins uns ráðin hefur verið bót á þeim hættulegu annmörkum sem komu í ljós.

6. gr.

Á tveggja ára fresti, fyrir 31. mars, skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni gögn, sem safnað hefur verið á næstliðnum tveimur árum, um fjölda skoðaðra vöruflutningabifreiða, aðgreind eftir flokkum í samræmi við 6. lið I. viðauka og eftir skráningarlöndum auk atriðanna sem athuguð voru og ágallanna, sem í ljós komu, á grundvalli 10 liðar I. viðauka.

Fyrstu gögnin sem send eru skulu taka til tveggja ára tímabils sem hefst 1. janúar 2003.

Framkvæmdastjórnin skal senda þessar upplýsingar áfram til Evrópuþingsins.

7. gr.

1. Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við beitingu þessarar tilskipunar. Þau skulu einkum sjá hvert öðru fyrir upplýsingum um þá skrifstofu eða skrifstofur sem bera ábyrgð á eftirlitinu og um nöfn milligöngumanna.

2. Alvarlegur vanbúnaður vöruflutningabifreiðar, sem tilheyrir erlendum aðila, einkum vanbúnaður sem leiðir til banns á notkun ökutækisins, skal tilkynntur lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð eða var

tekið í notkun, með skýrslu sem er í samræmi við sýnishornið í I. viðauka, með fyrirvara um málshöfðun í samræmi við gildandi lög í aðildarríkjunum þar sem vanbúnaðurinn er skráður.

Með fyrirvara um 5. gr. geta lögbær yfirvöld aðildarríkis þar sem alvarlegur vanbúnaður kemur í ljós hjá vöruflutningabifreið, sem tilheyrir erlendum aðila, beðið lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð eða var tekið í notkun að gera viðeigandi ráðstafanir varðandi aðilann sem gerðist brotlegur, til dæmis með því að láta ökutækið sæta frekara eftirliti með aksturshæfni.

Lögbær yfirvöld, sem fá slíka beiðni, skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins, þar sem vanbúnaður vöruflutningabifreiðarinnar kom í ljós, um þær ráðstafanir sem gripið er til gagnvart aðilanum sem gerðist brotlegur.

8. gr.

Allar breytingar sem nauðsynlegar eru til að laga I. viðauka eða tæknistaðlana, sem skilgreindir eru í II. viðauka, að tækniframförum skal samþykka samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 9. gr.

Slíkar breytingar mega þó ekki leiða til þess að gildissvið tilskipunarinnar verði rýmkað.

9. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót samkvæmt 8. gr. tilskipunar 96/96/EB, hér eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, í samræmi við ákvæði 8. gr. hennar.

Fresturinn sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. í ákvörðun 1999/468/EB skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin skal setja sér starfsreglur.

10. gr.

Aðildarríkin skulu ákvarða fyrirkomulag refsinga sem gildir ef ökumaður eða rekstraraðili hlítir ekki tæknilegu kröfunum sem eftirlit er haft með á grundvelli þessarar tilskipunar.

Aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þessum refsingum sé fylgt eftir. Viðurlögin skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

11. gr.

Innan árs frá því að framkvæmdastjórnin tekur við gögnunum, sem um getur í 6. gr., frá aðildarríkjunum skal hún afhenda ráðinu skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar ásamt yfirliti yfir niðurstöður hennar.

Fyrsta skýrslan skal taka til tveggja ára tímabils sem hefst 1. janúar 2003.

12. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 6. júní 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

13. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkanna.

Gjört í Lúxemborg 6. júní 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

E. FERRO RODRIGUES

forseti.

I. VIÐAUKI

SÝNISHORN AF SKÝRSLU UM TÆKNILEGT EFTIRLIT Á VEGUM ÁSAMT GÁTLISTA

(Tilskipun 2000/30/EB)

1. Eftirlitsstaður
2. Dagsetning
3. Tími
4. Landsmerki og skráningarnúmer ökutækis.....
5. Landsmerki og skráningarnúmer eftirvagns/festivagns
6. Gerð ökutækis
a) ☐ Létt vöruflutningabifreið (3,5 til 12 t) ⁽¹⁾	e) ☐ Vörubifreið (yfir 12 t) ⁽⁵⁾
b) ☐ Eftirvagn ⁽²⁾	f) ☐ Festivagn ⁽⁶⁾
c) ☐ Vagnalest ⁽³⁾	g) ☐ Liðskipt ökutæki ⁽⁷⁾
d) ☐ Hópfærðabifreið ⁽⁴⁾	
7. Flutningafyrirtæki/póstfang
8. Ríkisfang
9. Ökumaður

⁽¹⁾ Vélknúin ökutæki á fjórum eða fleiri hjólum, notuð til vöruflutninga, með hámarks massa yfir 3,5 t en undir 12 t (flokkur N2).

⁽²⁾ Ökutæki, að festivögnum undanskildum, sem tengja á við vélknúð ökutæki, smíðað og útbúið til vöruflutninga. Eftirvagnar með hámarks massa yfir 3,5 t en undir 10 t (flokkur O3). Eftirvagnar með hámarks massa yfir 10 t (flokkur O4).

⁽³⁾ Vélknúð ökutæki notað til vöruflutninga, með hámarks massa yfir 3,5 t (flokkar N2 og N3), tengt eftirvagni (flokkar O3 og O4).

⁽⁴⁾ Vélknúin ökutæki á fjórum eða fleiri hjólum, notuð til farþegaflutninga, sem hafa fleiri en 8 sæti fyrir utan ökumannssæti (flokkur M2 og M3).

⁽⁵⁾ Vélknúin ökutæki á fjórum eða fleiri hjólum, notuð til vöruflutninga, með hámarks massa yfir 12 t (flokkur N3).

⁽⁶⁾ Ökutæki, sem tengja á við vélknúð ökutæki með þeim hætti að festivagninn hvíli á vélknúna ökutækinu að hluta og einnig þungi þess eða þungi farms þess að verulegu leyti, smíðað og útbúið til vöruflutninga (flokkar O3 og O4).

⁽⁷⁾ Dráttarabifreið tengd við festivagn.

10. Gátlisti:

	skoðað	ekki skoðað	ófull- nægj- andi
a) hemlakerfi og íhlutir ⁽¹⁾	☐	☐	☐
b) útblásturskerfi ⁽¹⁾	☐	☐	☐
c) reykþéttni (dísil) ⁽¹⁾	☐	☐	☐
d) losun lofttegunda (bensín, jarðgas eða kútagas (LPG)) ⁽¹⁾	☐	☐	☐
e) liða- og armabúnaður	☐	☐	☐
f) ljósker, ljós- og merkjabúnaður	☐	☐	☐
g) hjól/hjólbarðar	☐	☐	☐
h) fjöðrun (sjáanlegir gallar)	☐	☐	☐
i) undirvagn (sjáanlegir gallar)	☐	☐	☐
j) snúningshraðariti (uppsetning)	☐	☐	☐
k) hraðatakörkunarbúnaður (uppsetning)	☐	☐	☐
l) merki um eldsneytis- og/eða olíuleka	☐	☐	☐

11. Niðurstöður eftirlits:

Bann við notkun ökutækisins vegna alvarlegra ágalla ☐

12. Ýmislegt/athugasemdir

13. Yfirvald/skoðunarmaður eða starfsmaður sem sér um skoðun

Undirritun yfirvalds/umboðsmanns eða skoðunarmanns

⁽¹⁾ Þessi atriði eru háð sérstökum prófunum og/eða skoðun eins og mælt er fyrir um í II. viðauka við tilskipun 2000/30/EB.

II. VIÐAUKI

REGLUR UM PRÓFUN OG/EDA SKOÐUN HEMLAKERFA OG ÚTBLÁSTURSKERFA

1. Sérstök skilyrði varðandi hemla

Öllum hlutum hemlakerfisins og notkunarbúnaðar þess verður að vera viðhaldið í góðu og skilvirku, nothæfu ástandi og þeir verða að vera rétt stilltir.

Hemlar ökutækisins verða að uppfylla eftirfarandi kröfur um hemlavirkni:

- a) á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og festivögnum verður að vera aksturshemill sem getur hægt á ökutækinu og stöðvað það hratt, örugglega og skilvirkt, óháð því hvernig það er hlaðið og hvort vegurinn, sem því er ekið á, hallar upp eða niður á við,
- b) á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og festivögnum verður að vera stöðuhemill sem getur haldið ökutækinu í kyrrstöðu, óháð því hvernig það er hlaðið og hvort vegurinn hallar upp eða niður á við.

2. Sérstök skilyrði varðandi útblásturskerfi

2.1. Vélknúin ökutæki með rafkveikjuhreyfla (bensinhreyfla)

- a) Ef útblæstri er ekki stjórnað með háþrúðum mengunarvarnbúnaði, svo sem þreföldum hvarfakút með „lambda“-nema:

1. sjónræn skoðun á útblásturskerfinu til að ganga úr skugga um að það leki ekki,
2. ef við á, sjónræn skoðun á mengunarvarnarkerfinu til að ganga úr skugga um að tilskilinn búnaður sé fyrir hendi,
3. þegar hreyfillinn hefur verið hitaður upp í hæfilegan tíma (með hliðsjón af fyrirmælum framleiðanda ökutækisins) er styrkur kolmónoxíðs (CO) í útblásturslofti mældur með hreyfilinn í hægagangi (án álags).

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti má ekki vera hærri en sem hér segir:

- þegar um er að ræða ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun á tímabilinu frá því að aðildarríkin gera kröfu um að ökutækið skuli vera í samræmi við tilskipun 70/220/EEB⁽¹⁾ til 1. október 1986, má kolmónoxíð ekki fara yfir 4,5% af rúmmáli,
- þegar um er að ræða ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun eftir 1. október 1986 má kolmónoxíð ekki fara yfir 3,5% af rúmmáli.

- b) Ef útblæstri er stjórnað með háþrúðum mengunarvarnbúnaði, svo sem þreföldum hvarfakút með „lambda“-nema:

1. sjónræn skoðun á útblásturskerfinu til að ganga úr skugga um að það leki ekki og ekkert vanti í það,
2. sjónræn skoðun á mengunarvarnarkerfinu til að ganga úr skugga um að tilskilinn búnaður sé fyrir hendi,
3. ákvörðun á skilvirkni mengunarvarnbúnaðarins sem er framkvæmd með því að mæla „lambda“-gildið og styrk kolmónoxíðs í útblásturslofti í samræmi við 4. lið.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 70/220/EEB frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/102/EB (Stjtið. EB L 334, 28.12.1999, bls. 43).

4. útblástur úr útblástursröri - markgildi

- mæling með hreyfil í hægagangi:
Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti má ekki vera yfir 0,5% af rúmmáli,
- mæling við mikinn snúningshraða í hægagangi (án álags), hraði hreyfils að minnsta kosti 2000 snún./mín⁻¹:
Kolmónoxíðstyrkur: hámark 0,3 % af rúmmáli,
Lambda: $1 \pm 0,03$ eða í samræmi við forskriftir framleiðanda.

2.2. *Vélknúin ökutæki með þrýstikveikjuhreyfla (dísilhreyfla)*

Mælingar á reykþéttni útblásturslofts við hröðun (frá hægagangi og upp í marksnúningshraða, án álags). Reykþéttnistigið má ekki fara yfir ⁽¹⁾ eftirfarandi markgildi gleypnistuðuls:

- dísilhreyfla með innsogi = 2,5 m⁻¹,
- dísilhreyfla með forþjöppu = 3,0 m⁻¹,

eða samsvarandi gildi þegar notaður er búnaður af annarri gerð en þeirri sem uppfyllir þessar kröfur.

Ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun fyrir 1. janúar 1980 eru undanþegin þessum kröfum.

2.3. *Prófunarbúnaður*

Útblástur ökutækja er prófaður með búnaði sem er hannaður til að mæla nákvæmlega hvort ökutækin eru í samræmi við markgildin sem mælt er fyrir um eða framleiðandi fylgir.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 72/306/EEB frá 2. ágúst 1972 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til notkunar í ökutækjum (Stjtið. EB L 190, 20.8.1972, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/20/EB (Stjtið. EB L 125, 16.5.1997, bls. 2).

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS NR. 1934/2000/EB 2001/EES/57/04**frá 17. júlí 2000****um ár tungumálanna 2001 í Evrópu(*)**

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 149. og 150. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽⁴⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Samkvæmt inngangsorðum sáttmálans hafa aðildarríkin „einsett sér að stuðla að því að þjóðir þeirra afli sér mestu mögulegrar þekkingar með greiðum aðgangi að menntun og stöðugri endurnýjun menntunar“.
- 2) Samkvæmt 18. gr. sáttmálans hafa allir borgarar Evrópusambandsins rétt til „frjálsra flutninga og frjálsrar búsetu á yfirráðasvæði aðildarríkjanna“. Kunnáttu í erlendum tungumálum er mikilvægur liður í því að geta í raun nýtt sér þann rétt til fullnustu.
- 3) Samkvæmt 151. gr. sáttmálans skal bandalagið stuðla að eflingu menningarlífs í aðildarríkjunum, jafnframt því að virða margbreytileika hinna ýmsu landa og svæða, og taka tillit til menningarþátta þegar farið er að öðrum ákvæðum sáttmálans. Þeir þættir menningarinnar sem lúta að tungumálum eru einkar mikilvægir.
- 4) Öll evrópsku tungumálin eru í sínu talaða og ritaða formi jafngild og jafngöfug í menningarlegu tilliti og þau eru óaðskiljanlegur hluti af evrópskri menntun og menningu.

- 5) Tungumálaþátturinn er ögrandi viðfangsefni sem ber að skoða sem lið í samrunanum í Evrópu og ár tungumálanna kann því að verða afar lærdómsríkt þegar litið er til þess hvernig þróa skuli ráðstafanir sem stuðla að menningarlegri og málarslegri fjölbreytni.
- 6) Í 6. gr. sáttmálans um Evrópusambandið kemur fram að sambandið skuli virða grundvallarréttindi, sem eru tryggð með Evrópusáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis.
- 7) Aðgangur að ríkulegum bókmenntaerfi, á þeim tungumálum sem verkin voru upphaflega samin, stuðlaði að gagnkvæmum skilningi og gæfi hugtakinu evrópskur ríkisborgari áþreifanlega merkingu.
- 8) Tungumálanám er mikilvægt vegna þess að það eykur meðvitund um menningarlega fjölbreytni og stuðlar að því að útrýma útlendingahatri, kynþáttafordómum, gyðingahatri og skorti á umburðarlyndi.
- 9) Fyrir utan mannlega, menningarlega og stjórnmálalega kosti felur tungumálanám í sér umtalsverðan efnahagslegan ávinning.
- 10) Að hafa vald á eigin móðurmáli og þekkingu á klassísku tungumálunum, einkum latínu og grísku, getur auðveldað nám í öðrum tungumálum.
- 11) Miklu skiptir að auka meðvitund ákvarðanatökuaðila, bæði í opinbera geiranum og einkageiranum, um mikilvægi þess að hafa greiðan aðgang að tungumálanámi.
- 12) Í niðurstöðum ráðsins frá 12. júní 1995 um fjölbreytni tungumála og fjöltyngi í Evrópusambandinu er lögð áhersla á að varðveita fjölbreytni tungumála og stuðla að fjöltyngi í sambandinu, öllum tungumálum sambandsins skuli skipaður jafnhár sess og tilhlýðilegt tillit tekið til dreifræðisreglunnar. Með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2493/95EB⁽⁵⁾ frá 23. október 1995, en með henni var árið 1996 gert að Evrópuári símenntunar, er lögð áhersla á að símenntun eykur hæfni alla mannsævina, þar með talið í tungumálum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 232, 14.9.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 56 E, 29.2.2000, bls. 62.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 51, 23.2.2000, bls. 53.

⁽³⁾ Álit var skilað 17. febrúar 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. apríl 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 8. júní 2000.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 256, 26.10.1995, bls. 45.

- 13) Með hvítbókinni frá 1995, „Menntun, starfsþjálfun, rannsóknir: Kennsla og nám: leiðin til þekkingar-samfélagsins“, setur framkvæmdastjórnin fram sem fjórða markmið að allir öðlist færni í þremur tungumálum bandalagsins. Í grænbók framkvæmdastjórnarinnar frá 1996, „Menntun, starfsþjálfun, rannsóknir: hindranir á hreyfanleika milli landa“, er sett fram sú niðurstaða að borgarar Evrópusambandsins þurfi að læra að minnsta kosti tvö tungumál bandalagsins til að geta nýtt sér þau atvinnutækifæri og notið þess persónulega ávinnings sem þeir eiga kost á með einum óskiptum markaði“.
- 14) Samkvæmt ályktun ráðsins frá 31. mars 1995 um að bæta og auka fjölbreytni í tungumálanámi og -kennslu í menntakerfum Evrópusambandsins⁽¹⁾ skulu nemendur á skólaskylduallri allajafna eiga þess kost að læra tvö tungumál Evrópusambandsins, fyrir utan sitt eigið móðurmál, í að minnsta kosti tvö ár samfleytt og lengur ef þess er kostur.
- 15) Ráðstafanir samkvæmt Lingua-áætluninni, sem var samþykkt með ákvörðun ráðsins 89/489/EBE⁽²⁾, voru eflidar og að hluta til teknar upp sem þverlægar ráðstafanir í Sókrates-áætluninni, sem var samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 819/95/EB⁽³⁾. Þessar ráðstafanir hafa stuðlað að aukinni tungumálaþekkingu í Evrópusambandinu og þar með að auknum skilningi og samstöðu meðal þjóða Evrópusambandsins. Evrópuþingið og ráðið leggja til, í ákvörðun sinni nr. 253/2000/EB⁽⁴⁾, að þessar ráðstafanir verði þróaðar og eflidar í öðrum áfanga Sókrates-áætlunarinnar.
- 16) Leonardo da Vinci-áætlunin, sem var samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 94/819/EB⁽⁵⁾, hefur á grundvelli árangurs sem náðst hefur með Lingua-áætluninni stutt starfsemi sem miðar að því að efla tungumálakunnáttu sem hluta af ráðstöfunum vegna starfsþjálfunar. Þessi stuðningur verður aukinn og efldur í öðrum áfanga Leonardo da Vinci-áætlunarinnar, sem var samþykkt með ákvörðun ráðsins 1999/382/EB⁽⁶⁾.
- 17) Áætlunin Menning 2000, sem var samþykkt með ákvörðun 508/2000/EB⁽⁷⁾, stuðlar einnig að því að auka gagnkvæman skilning á menningarstarfi Evrópu-búa, einkum með áherslu á menningarlega fjölbreytni og fjölbreytni.
- 18) Ráðið efndi til áætlunar til margra ára, með ákvörðun 96/664/EB⁽⁸⁾, til að efla fjölbreytni í tungumálum bandalagsins í upplýsingasamfélaginu.
- 19) Í skýrslu nefndar háttsettra embættismanna um frjálsa fólksflutninga, sem lögð var fyrir framkvæmdastjórnina 18. mars 1997, kemur fram það viðhorf „að fjölbreytni evrópska tungumála sé . . . fjársjóður sem standa beri vörð um“ og sett er fram tillaga um ráðstafanir til að efla tungumálakennslu og notkun tungumála í bandalaginu.
- 20) Í samræmi við dreifræðisregluna, sem er skilgreind í 5. gr. sáttmálans, geta aðildarríkin ekki náð markmiðum fyrirhugaðrar aðgerðar svo vel sé, meðal annars vegna þess að þörf er á samfelldri upplýsinga-herferð í öllu bandalaginu til að koma í veg fyrir tvíverknað og til að ná fram kostum stórrækstrar. Fjölbjóðlegi þátturinn í aðgerðum og ráðstöfunum bandalagsins gerir það að verkum að auðveldara er fyrir bandalagið að ná þessum markmiðum. Með þessari ákvörðun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.
- 21) Samt sem áður skiptir einnig miklu að náði samstarf og samræming ríki milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkja til þess að hægt sé að styðja við ráðstafanir á evrópskum vettvangi með afmörkuðum staðbundnum, svæðisbundnum og innlendum ráðstöfunum sem henta betur tilteknum markhópum og aðstæðum og efla þannig menningarlega fjölbreytni.
- 22) Miklu skiptir að byggja upp viðeigandi samstarf Evrópubandalagsins og Evrópuráðsins til að tryggja samræmi milli ráðstafana á vettvangi bandalagsins og ráðstafana Evrópuráðsins og er sérstaklega kveðið á um slíkt samstarf í 149. gr. sáttmálans.
- 23) Miklu skiptir að starfsemi árs tungumálanna í Evrópu fari fram í ljósi undirbúnings stækkunar sambandsins.
- 24) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma, sem gildir meðan áætlunin varir og er helsta viðmiðun fjárveitingavaldsins við árlega fjárlagagerð í skilningi 33. liðar samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar⁽⁹⁾ frá 6. maí 1999.
- 25) Í sameiginlegri yfirlýsingu Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁰⁾ frá 4. maí 1999 er gerð grein fyrir fyrirkomulagi á framkvæmd sameiginlegrar ákvörðunartöku, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans.
- 26) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 207, 12.8.1995, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 239, 16.8.1989, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 87, 20.4.1995, bls. 10. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 576/98/EB (Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 28, 3.2.2000, bls. 1.

⁽⁵⁾ Ákvörðun ráðsins 94/819/EB frá 6. desember 1994 um að koma á fót aðgerðaáætlun til framkvæmdar starfsþjálfunarstefnu Evrópubandalagsins (Stjtið. EB L 340, 29.12.1994, bls. 8).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 146, 11.6.1999, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 63, 10.3.2000, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 306, 28.11.1996, bls. 40.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB C 148, 28.5.1999, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.***Efnt til árs tungumálanna í Evrópu**

1. Árið 2001 skal vera „ár tungumálanna í Evrópu“.
2. Á ári tungumála í Evrópu verður efnt til upplýsinga-herferða og kynningarátaks um tungumál með það fyrir augum að hvetja alla einstaklinga, sem hafa búsetu í aðildarríkjunum, til þess að læra tungumál. Þessar ráðstafanir munu ná til opinberra tungumála bandalagsins, ásamt írsku, letzebúrgísku og öðrum tungumálum sem aðildarríkin tilgreina að því er varðar framkvæmd þessarar ákvörðunar.

*2. gr.***Markmið**

Markmiðin með ári tungumálanna í Evrópu eru:

- a) að efla vitundina um hve fjölbreytnin í tungumálum og menningu Evrópusambandsins er dýrmæt og um það samfélagslega og menningarlega gildi sem í þessu er fólgið, samtímis því að virða þá meginreglu að öll tungumál séu jafngild og jafngöfug í menningarlegu tilliti;
- b) að stuðla að fjölbreytni;
- c) að beina sjónum eins margra og unnt er að kostum þess að hafa vald á nokkrum tungumálum og að slíkt sé meginþáttur í persónulegum og faglegum þroska einstaklinga (meðal annars með tilliti til fyrstu starfs-umsóknar), að öðlast skilning á annarri menningu, að nýta til fullnustu þau réttindi sem fylgja því að vera ríkisborgari í Evrópusambandinu og að efla afkomu-möguleika og félagslega möguleika fyrirtækja og samfélagsins í heild. Markhópurinn skal meðal annars taka til: nemenda og háskólanema, foreldra, launþega, þeirra sem eru í atvinnuleit, þeirra sem tala tiltekin tungumál, íbúa landamæra- og jaðarsvæða, menningarstofnana, samfélagshópa sem eru illa settir, farandverkamanna o.s.frv.;
- d) að hvetja alla, sem hafa búsetu í aðildarríkjunum, án tillits til aldurs, uppruna, félagslegra aðstæðna eða fyrri reynslu eða árangurs þeirra á menntabrotunni, til ævilangs náms í tungumálum og öðrum skyldum greinum, ef til vill frá forskóla- og grunnskólaaldri, með tilliti til þess að nota tungumál í sérstökum tilgangi, einkum faglegum;
- e) að safna og dreifa upplýsingum um tungumálakennslu og tungumálanám og um fagkunnáttu, aðferðir (einkum nýjar aðferðir) og tæki sem hægt er að styðjast við í kennslu og námi og/eða sem geta auðveldað samskipti þeirra sem tala ólík tungumál, að meðtöldum aðferðum og tækjum sem hafa þróast innan ramma annarra ráðstafana og framtaksverkefna bandalagsins.

*3. gr.***Helstu aðgerðasvið**

Í aðgerðum sem eru hugsaðar til þess að ná þeim markmiðum sem um getur í 2. gr. felst einkum:

- notkun sameiginlegs kennimerkis og sameiginlegra slagorða í samstarfi við Evrópuráðið, í samræmi við ákvæði 10. gr.;
- upplýsingaferðir í öllu bandalaginu,
- skipulagning fundna, keppna, verðlaunaveitinga og annarrar starfsemi;

Þessum aðgerðum er lýst í einstökum atriðum í viðaukanum.

*4. gr.***Framkvæmd ákvörðunarinnar og samstarf við aðildarríkin**

1. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að ráðstafanir bandalagsins, sem falla undir þessa ákvörðun, séu framkvæmdar.
2. Hvert aðildarríki skal fela einni eða fleiri viðeigandi stofnunum að skipuleggja þátttöku þess í ári tungumálanna í Evrópu og fela henni jafnframt ábyrgð á innlendum vettvangi á samræmingu og framkvæmd ráðstafana, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, þar með talið að vera til aðstoðar við valið sem lýst er í 7. gr.

*5. gr.***Nefnd**

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.
3. Nefndin setur sér starfsreglur.

*6. gr.***Fjárhagsákvæði**

1. Heimilt er að fjármagna ráðstafanirnar sem lýst er í I-hluta þáttar A í viðaukanum um allt að 100% af fjárlögum Evrópusambandsins.
2. Heimilt er að fjármagna sameiginlega þær ráðstafanir sem lýst er í I-hluta þáttar B í viðaukanum um allt að 50% af heildarkostnaði hið mesta.

*7. gr.***Málsmeðferð við umsóknir og val**

1. Umsóknir um fjármögnun ráðstafana af fjárlögum Evrópusambandsins, samkvæmt 2. mgr. 6. gr., skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina með milligöngu stofnunarinnar eða stofnananna sem eru tilnefndar samkvæmt í 2. mgr. 4. gr. Umsóknirnar skulu innihalda upplýsingar sem gera kleift að meta niðurstöðurnar á grundvelli hlutlægra viðmiðana. Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til mats hlutaðeigandi stofnana.
2. Framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir um fjármögnun og sameiginlega fjármögnun ráðstafana samkvæmt 6. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. Framkvæmdastjórnin skal tryggja jafna dreifingu milli aðildarríkjanna, milli tungumálanna sem um getur í 1. gr. og viðkomandi sviða starfseminnar eftir því sem við á.

3. Framkvæmdastjórnin skal (einkum fyrir tilstilli lands- og svæðisskrifstofa), í samstarfi við aðilana sem um getur í 2. mgr. 4. gr., tryggja að beiðnir um tillögur séu birtar í tæka tíð og sem víðast.

8. gr.

Samhengi

Framkvæmdastjórnin skal tryggja í samstarfi við aðildarríkin:

- samræmi milli ráðstafana sem kveðið er á um í þessari ákvörðun og annarra ráðstafana og framtaksverkefna bandalagsins, einkum á sviði menntunar, þjálfunar og menningar,
- að ár tungumálanna í Evrópu, önnur framtaksverkefni bandalagsins, innlend og svæðisbundin framtaksverkefni og fjármagn myndi til samans hagstæðustu heild, þar sem þau geta stuðlað að því að markmiðum ár tungumálanna í Evrópu verði náð.

9. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Fjárhagsramminn til að hrinda þessari áætlun í framkvæmd, á tímabilinu 1. janúar til 31. desember 2001, er 8 milljón evrur.
2. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitingavaldsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

10. gr.

Alþjóðlegt samstarf

Framkvæmdastjórninni er heimilt, innan ramma árs tungumálanna í Evrópu og í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 5. gr., að eiga samstarf við alþjóðastofnanir. Einkum skal koma á nánun samstarfi og samræmingu, auk sameiginlegra framtaksverkefna, við Evrópuráðið í því skyni að styrkja böndin milli þjóða Evrópu.

11. gr.

Eftirlit og mat

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2002, leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina nákvæma skýrslu með hlutlægum upplýsingum um framkvæmd, niðurstöður og heildarmat allra ráðstafana sem kveðið er á um í þessari ákvörðun.

12. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessa skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Hún öðlast gildi daginn sem hún er birt.

Gjört í Brussel 17. júlí 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GLAVANY

forseti.

VIÐAUKI

I. Ráðstafanir sem um getur í 3. gr.

A. Ráðstafanir sem heimilt er að fjármagna af fjárlögum Evrópusambandsins um allt að 100% (leiðbeinandi úthlutun vegna þessara ráðstafana skal vera 40% af heildarfjárframlagi og getur framkvæmdastjórnin leiðrétt þann hundraðshluta í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr.)

1. Fundir og viðburðir:

- skipulagning funda á vettvangi bandalagsins svo og viðburða í þeim tilgangi að auka vitund um fjölbreytni tungumála, þar með taldir viðburðir sem marka upphaf og lok ársins;
- skipulagning kynninga, einnar eða fleiri, á ári tungumálanna í Evrópu sem eiga að ná til mikils fjölda manna úr ólíkum þjóðfélagshópum.

2. Upplýsingaherferðir og kynningarátak:

- mótun kennimerkis og slagorða fyrir ár tungumálanna í Evrópu til að nota í allri starfsemi sem tengist árinu;
- upplýsingaherferð sem nær til alls bandalagsins, meðal annars að meðtöldu gagnvirku vefsetri og dreifingu upplýsinga um verkefni (að meðtöldum þeim sem um getur í þætti C);
- samning upplýsingaefnis til þess að nota alls staðar í bandalaginu, sem samfélagsþegar illa settir félagslega hafa einnig aðgang að, í því skyni að auka vitund almennings um skilvirkar kennslu- og námsaðferðir og um forsendurnar fyrir góðum árangri í tungumálanámi;
- skipulagning keppni á evrópskum vettvangi þar sem lögð er áhersla á árangur og reynslu af viðfangs-efnum árs tungumálsins í Evrópu.

3. Aðrar ráðstafanir:

Kannanir og rannsóknir sem fara fram í öllu bandalaginu, meðal annars með tilliti til þess:

- að öðlast betri yfirsýn yfir ástandið í Evrópu með tilliti til tungumála (að meðtöldu táknmáli og klassísku tungumálunum), notkunar þeirra (að meðtöldum vísindarannsóknum og rannsóknum á háskólastigi), tungumálakennslu og –náms og þess að öðlast færni í skyldum greinum; eftir því sem unnt er varðar þetta öll tungumál sem um getur í 1. gr.,
- að öðlast betri yfirsýn yfir væntingar ólíkra markhópa (að meðtöldum þeim sem búa á svæðum þar sem tvítyngi er við lýði) með tilliti til tungumálanáms og þess hvernig bandalagið getur uppfyllt þær væntingar,
- að láta fara fram matsrannsóknir er lúta að skilvirkni árs tungumálanna í Evrópu og þeim áhrifum sem það hefur, með því að rannsaka bestu framkvæmd á sviði tungumálakennslu og –náms og dreifa niðurstöðunum í öllu bandalaginu.

B. Ráðstafanir sem heimilt er að fjármagna sameiginlega af fjárlögum Evrópusambandsins (leiðbeinandi úthlutun vegna þessara ráðstafana skal vera 60% af heildarfjárframlagi og getur framkvæmdastjórnin leiðrétt þann hundraðshluta í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr.)

Ráðstafanir á staðbundnum, svæðisbundnum, innlendum eða alþjóðlegum vettvangi er hægt að fjármagna af fjárlögum Evrópusambandsins um allt að 50% af kostnaði hið mesta, allt eftir aðgerðum og aðstæðum. Þær geta meðal annars náð yfir:

- Viðburði sem tengjast markmiðum árs tungumálanna í Evrópu.
- Ráðstafanir á sviði upplýsingar og til að miðla dæmum um góða framkvæmd aðrar en þær sem lýst er í þætti A.
- Skipulagningu verðlaunaveitinga og keppna.
- Aðrar kannanir og rannsóknir en um getur í þætti A.
- Aðrar ráðstafanir til eflingar tungumálakennslu og tungumálanámi, að því tilskildu að þær séu ekki styrk-hæfar samkvæmt öðrum áætlunum og framtaksverkefnum bandalagsins.

C. Ráðstafanir sem ekki eru fjármagnaðar af fjárlögum Evrópusambandsins

Bandalagið veitir framtaksverkefnum opinberra eða einkarekinna stofnana siðferðilegan stuðning, þar með talda skriflega heimild til að nota kennimerkið og annað efni tengt ári tungumálanna í Evrópu, svo framarlega sem þessar stofnanir geta sýnt framkvæmdastjórninni fram á það með fullnægjandi hætti að þessi framtaksverkefni séu eða verði unnin á árinu 2001 og hægt sé að gera ráð fyrir að þau séu mikilvægt framlag til að ná einu eða fleiri markmiðum Evrópuársins.

II. Tæknileg aðstoð

Framkvæmdastjórninni er heimilt, meðan á aðgerðinni stendur, að nýta sér utanaðkomandi tæknaðstoð sem hægt er að fjármagna innan heildarfjárhagsramma áætlunarinnar. Henni er heimilt, með sömu skilyrðum, að leita eftir sérfræðiaðstoð. Framkvæmdastjórnin skal leita álits nefndarinnar, sem um getur í 5. gr., á fjárhagslegum afleiðingum aðstoðarinnar.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2658/2000**2001/EES/57/05****frá 29. nóvember 2000****um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um sérhæfingu(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2821/71 frá 20. desember 1971 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum c-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnis-
hömlur og yfirburðastöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2821/71 er framkvæmdastjórninni heimilt að beita 3. mgr. 81. gr. sáttmálans (áður 3. mgr. 85. gr.), með reglugerð, gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða sem falla undir gildissvið 1. mgr. 81. gr. og snúast um sérhæfingu, þ.á.m. nauðsynlegir samningar til að ná fram sérhæfingu.
- 2) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2821/71 hefur framkvæmdastjórnin meðal annars samþykkt reglugerð (EBE) nr. 417/85 frá 19. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um sérhæfingu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2236/97 ⁽⁴⁾. Reglugerð (EBE) nr. 417/85 fellur úr gildi 31. desember 2000.
- 3) Ný reglugerð verður að standast þau tvö skilyrði að tryggja skilvirka vernd samkeppni og að veita fyrirtækjum nægilegt réttaröryggi. Þegar unnið er að þessum markmiðum ber að taka mið af því að einfalda þarf stjórnsýslueftirlitið og lagarammann eins og framast er unnt. Þegar um er að ræða samninga um sérhæfingu milli aðila sem ná ekki tilteknum markaðsítökum má almennt reikna með, að því er varðar beitingu 3. mgr. 81. gr., að jákvæð áhrif samninga um sérhæfingu vegi upp á móti neikvæðum áhrifum þeirra á samkeppni.
- 4) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2821/71 skal í undanþágureglugerð framkvæmdastjórnarinnar

skilgreina þá flokka samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða sem hún tekur til, tilgreina takmarkanir eða ákvæði sem heimilt er eða óheimilt að setja í samninga og ákvarðanir og vegna samstilltra aðgerða og tilgreina ákvæði, sem á að setja í samninga og ákvarðanir og vegna samstilltra aðgerða, eða önnur skilyrði sem ber að uppfylla.

- 5) Það er við hæfi að leggja niður þá aðferð að telja upp undanþágúákvæði en leggja meiri áherslu á að skilgreina þá flokka samninga sem eru undanþegnir ef tilteknum markaðsítökum hefur ekki verið náð og tilgreina hvaða takmarkanir eða ákvæði mega ekki vera í slíkum samningum. Þetta er í samræmi við nálgun sem byggist á efnahagslegum forsendum og mati á áhrifum samninga á viðeigandi markað.
- 6) Að því er varðar beitingu 3. mgr. 81. gr. með reglugerð er ekki nauðsynlegt að skilgreina þá samninga sem gætu fallið undir 1. mgr. 81. gr. Við mat á einstökum samningum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr., ber að taka tillit til ýmissa þátta, einkum gerðar viðkomandi markaðar.
- 7) Veiting hópunðanþágu ætti að takmarkast við þá samninga sem telja má nokkuð víst að fullnægi skilyrðum 3. mgr. 81. gr.
- 8) Samningar um sérhæfingu bæta yfirleitt framleiðslu eða dreifingu vara þar eð fyrirtækin, sem í hlut eiga, geta þá einbeitt sér að framleiðslu tiltekinna vara og þar með aukið hagkvæmni og selt vörurnar á lægra verði en ella. Einnig má segja að samningar um sérhæfingu í þjónustustarfsemi séu almennt til bóta. Neytendur fá að líkindum sanngjarnan hlut í þeim ávinningi sem af hlýst, enda sé samkeppni virk.
- 9) Unnt er að ná slíkri hagræðingu hvort sem er með samningum þar sem einn samningsaðili hættir framleiðslu ákveðinna vara eða ákveðinni þjónustustarfsemi og felur hana öðrum („einhliða sérhæfing“), samningum þar sem hver samningsaðili hættir framleiðslu ákveðinna vara eða ákveðinni þjónustustarfsemi og felur hana öðrum („gagnkvæm sérhæfing“) eða samningum þar sem samningsaðilarnir semja um sameiginlega framleiðslu á tilteknum vörum eða að veita tiltekna þjónustu sameiginlega („sameiginleg framleiðsla“).

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 304, 5.12.2000, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 285, 29.12.1971, bls. 46.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 118, 27.4.2000, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 53, 22.2.1985, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 306, 11.11.1997, bls. 12.

- 10) Þar eð samningar um einhliða sérhæfingu milli fyrirtækja, sem eiga ekki í samkeppni, gætu fallið undir hópundanþágu samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða ⁽¹⁾ skal takmarka beitingu þessarar reglugerðar, að því er varðar samninga um einhliða sérhæfingu, við samninga milli fyrirtækja í samkeppni.
- 11) Rétt er að þessi reglugerð gildi um alla aðra samninga sem fyrirtæki gera sín í milli um skilyrðin fyrir sérhæfingu þeirra í framleiðslu vara og/eða þjónustu. Hópundanþágan ætti einnig að gilda um þau ákvæði í samningum um sérhæfingu sem fjalla ekki um meginmarkmið slíkra samninga en varða beinlínis framkvæmd þeirra og eru forsenda hennar, og um tiltekið fyrirkomulag varðandi kaup og markaðssetningu sem tengist þeim.
- 12) Til að tryggja ávinning af sérhæfingu, án þess að neinn samningsaðilinn detti út af markaðinum á einhverju stigi eftir að framleiðslu lýkur, skal þessi reglugerð því aðeins taka til samninga um einhliða og gagnkvæma sérhæfingu að í þeim séu ákvæði um kaup- og afhendingarskuldbindingar. Þessar skuldbindingar geta varðað einkaumboð en þurfa það ekki.
- 13) Þegar markaðshlutdeild samningsfyrirtækja er ekki umfram 20% má gera ráð fyrir að samningar um sérhæfingu, eins og þeir eru skilgreindir í þessari reglugerð, hafi í för með sér efnahagslegan ávinning sem kemur fram í aukinni hagkvæmni, að því er tekur til stærðar- eða breiddar, og bættri framleiðslutækni og tryggi neytendum sanngjarnan hlut í þeim ávinningi sem af hlýst.
- 14) Ekki ætti í þessari reglugerð að veita undanþágu fyrir samninga sem fela í sér takmarkanir sem eru ekki óhjákvæmileg forsenda þeirra hagstæðu áhrifa sem minnst er á hér að framan. Tilteknar alvarlegar samkeppnishömlur, sem varða verðsamráð gagnvart þriðja aðila, takmörkun á framleiðslu eða sölu og skiptingu markaða eða neytenda, skulu að meginreglu til ekki falla undir hópundanþágu samkvæmt þessari reglugerð, án tillits til markaðshlutdeildar hluteigandi fyrirtækja.
- 15) Takmörkun á markaðshlutdeild, sú staðreynd að tilteknir samningar fá ekki undanþágu og skilyrðin, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru að jafnaði trygging fyrir því að samningsfyrirtækin geti ekki, með samningum sem falla undir hópundanþágu, útrýmt samkeppni að því er tekur til verulegs hluta þeirra vara eða þjónustu sem um er að ræða.
- 16) Í ákveðnum tilvikum, þar sem samningar, sem falla undir þessa reglugerð, hafa engu að síður áhrif sem samrýmast ekki 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, er framkvæmdastjórninni heimilt að fella niður hópundanþágu.

- 17) Til að greiða fyrir gerð samninga um sérhæfingu sem geta haft áhrif á uppbyggingu samningsfyrirtækjanna er rétt að láta reglugerðina gilda í tíu ár.
- 18) Reglugerð þessi hefur ekki áhrif á beitingu 82. gr. sáttmálans.
- 19) Í samræmi við meginregluna um forgang bandalagslaga skal engin ráðstöfun, sem gerð er samkvæmt innlendum lögum, hindra samræmda beitingu samkeppnisreglna á sameiginlega markaðinum né full áhrif þeirra ráðstafana sem samþykktar eru til að framfylgja þessum reglum, þar með talin þessi reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Undanþága

1. Í samræmi við 3. mgr. 81. gr. sáttmálans og með fyrirvara um ákvæði þessarar reglugerðar er því hér með lýst yfir að 1. mgr. 81. gr. gildir ekki um eftirfarandi samninga sem tvö eða fleiri fyrirtæki (hér á eftir nefnd „samningsaðilar“) gera sín í milli og varða skilyrðin fyrir sérhæfingu þessara fyrirtækja í framleiðslu vara (hér á eftir nefndir „samningar um sérhæfingu“):

- a) einhliða samningar um sérhæfingu en samkvæmt þeim samþykkir einn samningsaðilinn að hætta framleiðslu tiltekinna vara eða láta hjá líða að framleiða þessar vörur og kaupa þær frá fyrirtæki sem hann er í samkeppni við en samkeppnisfyrirtækið samþykkir að framleiða og afhenda þessar vörur; eða
- b) samningar um gagnkvæma sérhæfingu en samkvæmt þeim samþykkja tveir eða fleiri samningsaðilar að hætta eða láta hjá líða að framleiða tilteknar vörur, sem eru mismunandi, og að kaupa þessar vörur frá hinum samningsaðilunum sem samþykkja að afhenda þær; eða
- c) samningar um sameiginlega framleiðslu en samkvæmt þeim samþykkja tveir eða fleiri samningsaðilar að framleiða tilteknar vörur í sameiningu.

Þessi undanþága skal gilda að því marki sem slíkir samningar um sérhæfingu innihalda samkeppnishömlur sem falla undir gildissvið 1. mgr. 81. gr. sáttmálans.

2. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. mgr., gildir einnig um þau ákvæði samninga um sérhæfingu sem fjalla ekki um meginmarkmið slíkra samninga en varða beinlínis framkvæmd þeirra og eru forsenda hennar, svo sem ákvæði um framsal eða notkun hugverkaréttinda.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21.

Fyrsta undirgrein tekur þó ekki til ákvæða sem hafa sama markmið og samkeppnishömlurnar sem eru taldar upp í 1. mgr. 5. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „samningur“: samningur, ákvörðun samtaka fyrirtækja eða samstilltar aðgerðir;
2. „samningsfyrirtæki“: fyrirtæki sem eiga aðild að samningi sem og tengd fyrirtæki þeirra;
3. „tengd fyrirtæki“:
 - a) fyrirtæki þar sem samningsaðili, beint eða óbeint:
 - i) ræður yfir meirihluta atkvæða, eða
 - ii) getur skipað meira en helming fulltrúa í yfirstjórn eða framkvæmdastjórn fyrirtækisins eða hjá aðilum sem koma fram fyrir hönd fyrirtækisins, eða
 - iii) á rétt á að stýra rekstri fyrirtækisins;
 - b) fyrirtæki sem hafa beint eða óbeint einhver þau réttindi eða völd, sem um getur í a-lið, í fyrirtæki sem á aðild að samningnum;
 - c) fyrirtæki þar sem fyrirtæki, sem um getur í b-lið, hefur, beint eða óbeint, þau réttindi eða völd sem talin eru upp í a-lið;
 - d) fyrirtæki þar sem samningsaðili og eitt eða fleiri fyrirtækjanna, sem eru talin upp í a-, b- eða c-lið, eða þar sem tvö eða fleiri af síðastnefndu fyrirtækjunum, hafa sameiginlega þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið;
 - e) fyrirtæki þar sem þau réttindi og völd, sem eru talin upp í a-lið, eru sameiginlega í höndum:
 - i) samningsaðila eða tengdra fyrirtækja hvers þeirra sem um getur í a- til d-lið; eða
 - ii) eins eða fleiri samningsaðila eða eins eða fleiri af tengdum fyrirtækjum þeirra, sem um getur í a- til d-lið, og eins eða fleiri þriðju aðila;
4. „vara“: vara og/eða þjónusta, þar með talið bæði millistigsvörur og/eða -þjónusta og fullunnar vörur og/eða þjónusta, að dreifingar- og leigubjónustu undanskilinni;
5. „framleiðsla“: framleiðsla vara eða veiting þjónustu, þar með talið framleiðsla hjá undirverktaka;
6. „viðkomandi markaður“: viðkomandi vörumarkaður og landfræðilegur markaður fyrir vörur sem falla undir samning um sérhæfingu;
7. „fyrirtæki í samkeppni“: fyrirtæki, sem er virkt á viðkomandi markaði (raunverulegur keppinautur), eða fyrirtæki sem raunsaett er að álíta að legði út í nauðsynlegar viðbótarfjárfestingar eða annan

nauðsynlegan aðlögunarkostnað, sem því fylgir að komast inn á viðkomandi markað, til að bregðast við lítilli og varanlegri hækkun á hlutfallslegu verði (mögulegur keppinautur);

8. „skuldbinding um einkasölu“: skuldbinding um að afhenda ekki öðru fyrirtæki í samkeppni en aðila að samningnum vöru sem samningurinn um sérhæfingu tekur til;
9. „skuldbinding um einkakaup“: skuldbinding um að kaupa ekki vöru, sem samningurinn um sérhæfingu tekur til, frá öðrum en samningsaðilanum sem samþykkir að útvega hana;

3. gr.

Fyrirkomulag á kaupum og markaðssetningu

Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., gildir einnig þegar:

- a) aðilar taka á sig skuldbindingu um einkakaup og/eða einkasölu í tengslum við samning um einhliða eða gagnkvæma sérhæfingu eða sameiginlega framleiðslu, eða
- b) aðilarnir selja ekki hver fyrir sig vörurnar sem samningurinn um sérhæfingu tekur til heldur koma sér saman um sameiginlega dreifingu eða, í tengslum við samning um sameiginlega framleiðslu, láta dreifinguna í hendur þriðja aðila, hvort sem um einkadreifingu er að ræða eða ekki, svo fremi þriðji aðilinn er ekki fyrirtæki í samkeppni.

4. gr.

Viðmiðunarmörk fyrir markaðshlutdeild

Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. mgr., gildir því aðeins að samhlöð markaðshlutdeild samningsfyrirtækjanna fari ekki yfir 20% af viðkomandi markaði.

5. gr.

Samningar sem undanþágan tekur ekki til

1. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., gildir ekki um samninga sem, beint eða óbeint, einir sér eða ásamt öðrum þáttum sem eru undir stjórn samningsaðilanna, hafa að markmiði:
 - a) verðsamráð þegar vörur eru seldar til þriðju aðila;
 - b) takmörkun framleiðslu eða sölu; eða
 - c) skipting markaða eða viðskiptavina.
2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um:
 - a) ákvæði um samþykkt magn vara í tengslum við samninga um einhliða eða gagnkvæma sérhæfingu eða ákvörðun um afköst og umfang framleiðslu í sameiginlegu framleiðslufyrirtæki í tengslum við samninga um sameiginlega framleiðslu;

- b) ákvörðun sölumarkmiða og samráð um verð sem sameiginlegt framleiðslufyrirtæki setur upp gagnvart beinum viðskiptavinum sínum í tengslum við ákvæði b-liðar 3. gr.

6. gr.

Beiting viðmiðunarmarka fyrir markaðshlutdeild

1. Að því er varðar beitingu viðmiðunarmarkanna fyrir markaðshlutdeild, sem kveðið er á um í 4. gr., skulu eftirfarandi reglur gilda:

- a) markaðshlutdeildin skal reiknuð á grundvelli söluandvirðis. Ef upplýsingar um söluandvirði liggja ekki fyrir má nota mat, byggt á öðrum áreiðanlegum markaðsupplýsingum, þar með talið sölumagn á markaði, til að ákvarða markaðshlutdeild hlutaðeigandi fyrirtækis;
- b) markaðshlutdeildin skal reiknuð út á grundvelli gagna frá næstliðnu almanaksári;
- c) markaðshlutdeild fyrirtækjanna, sem um getur í e-lið 3. liðar 2. gr., skal skipt jafnt milli þeirra fyrirtækja sem hafa þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið 3. liðar 2. gr.

2. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í 4. gr., er ekki meiri en 20% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 25% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., áfram samfellt næstu tvö almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 20% markaðshlutdeild.

3. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í 4. gr., er ekki meiri en 20% en vex síðan yfir 25% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., áfram næsta almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 25% markaðshlutdeild.

4. Óheimilt er að sameina ávinning, sem fæst á grundvelli 2. og 3. mgr., þannig að tímabilið verði lengra en tvö almanaksár.

7. gr.

Niðurfelling

Framkvæmdastjórninni er heimilt að fella niður undanþágu sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð, í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2821/71, komist hún að þeirri niðurstöðu, annaðhvort að eigin frumkvæði eða eftir ábendingu aðildarríkis, einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta, að í tilteknu tilviki hafi samningur, sem fellur undir undanþáguna sem kveðið er á um í 1. gr., engu að síður haft einhver þau áhrif sem samrýmast ekki skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, einkum og sér í lagi ef:

- a) samningurinn hefur ekki leitt til nægilegrar hagræðingar eða neytendur hafa ekki fengið sanngjarnan hlut í ávinningnum; eða
- b) vörurnar, sem fjallað er um í samningi um sérhæfingu, þurfa ekki í raun að keppa, á hinum sameiginlega markaði eða verulegum hluta hans, við vörur sem eru eins eða sem neytendur telja jafngildar að því er lýtur að eiginleikum, verði og áætlaðri notkun.

8. gr.

Aðlögunartími

Bann það, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, skal ekki gilda á tímabilinu frá 1. janúar 2001 til 30. júní 2002 að því er varðar samninga sem hafa öðlast gildi 31. desember 2000 og uppfylla ekki skilyrði fyrir undanþágu sem kveðið er á um í þessari reglugerð en sem uppfylla skilyrðin fyrir undanþágu sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 417/85.

9. gr.

Gildistími

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 2001.

Reglugerð þessi falli úr gildi 31. desember 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2659/2000

2001/EES/57/06

frá 29. nóvember 2000

um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um rannsóknir og þróun(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2821/71 frá 20. desember 1971 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögnum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum b-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnis-
hömlur og yfirburðastöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2821/71 er framkvæmdastjórninni heimilt að beita 3. mgr. 81. gr. sáttmálans (áður 3. mgr. 85. gr.), með reglugerð, gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða sem falla undir gildissvið 1. mgr. 81. gr. og snúast um rannsóknir og þróun vara eða aðferða, áður en til notkunar í iðnaði kemur, og hagnýtingu niðurstaðna, þar með talin ákvæði um hugverkaréttindi.
- 2) Samkvæmt 2. mgr. 163. gr. sáttmálans skal bandalagið hvetja fyrirtæki, að meðtöldum þeim sem eru litil eða meðalstór, til að starfa að metnaðarfullum rannsóknum og tækniframförum og styðja viðleitni þeirra til samstarfs. Samkvæmt ákvörðun ráðsins 1999/65/EB frá 22. desember 1998 um reglur um aðild fyrirtækja, rannsóknamiðstöðva og háskóla og reglur um miðlun rannsóknarniðurstaðna vegna framkvæmdar fimmtu rammaáætlunar Evrópubandalagsins (1998-2002)⁽³⁾ og samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 996/1999⁽⁴⁾ um framkvæmd ákvörðunar 1999/65/EB skal vera samstarf um þær óbeinu aðgerðir á sviði rannsókna og tækniþróunar sem fá styrk frá fimmtu rammaáætlun bandalagsins.

- 3) Samningar um sameiginlegar rannsóknir eða þróun niðurstaðna úr rannsóknum, fram að því stigi að hægt sé að hagnýta þær við iðnaðarframleiðslu, falla yfirleitt ekki undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans. Í ákveðnum tilvikum, meðal annars þar sem samningsaðilar ákveða að stunda ekki aðrar rannsóknir og þróun á sama sviði og útiloka þar með þann möguleika að þeir nái forskoti á hina samningsaðilana, geta slíkir samningar þó fallið undir 1. mgr. 81. gr. og því ber að láta gildissvið reglugerðar þessarar ná til þeirra.
- 4) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2821/71 hefur framkvæmdastjórnin meðal annars samþykkt reglugerð (EBE) nr. 418/85 frá 19. desember 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um rannsóknir og þróun⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2236/97⁽⁶⁾. Reglugerð (EBE) nr. 418/85 fellur úr gildi 31. desember 2000.
- 5) Ný reglugerð verður að standast þau tvö skilyrði að tryggja skilvirka vernd samkeppni og að veita fyrirtækjum nægilegt réttaröryggi. Þegar unnið er að þessum markmiðum ber að taka mið af því að einfalda þarf stjórnsýslueftirlitið og lagarammann eins og framast er unnt. Þegar um er að ræða samninga um rannsóknir og þróun milli aðila sem ná ekki tilteknum markaðsítökum má almennt reikna með, að því er varðar beitingu 3. mgr. 81. gr., að jákvæð áhrif samninga um rannsóknir og þróun vegi upp á móti neikvæðum áhrifum þeirra á samkeppni.
- 6) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2821/71 skal í undanþágureglugerð framkvæmdastjórnarinnar skilgreina þá flokka samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða sem hún tekur til, tilgreina takmarkanir eða ákvæði sem heimilt er eða óheimilt að setja í samninga og ákvarðanir og vegna samstilltra aðgerða og tilgreina ákvæði, sem á að setja í samninga, ákvarðanir og vegna samstilltra aðgerða, eða önnur skilyrði sem ber að uppfylla.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 304, 5.12.2000, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 285, 29.12.1971, bls. 46.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 118, 27.4.2000, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 26, 1.2.1999, bls. 46.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 122, 12.5.1999, bls. 9.

7) Það er við hæfi að leggja niður þá aðferð að telja upp undanþáguákvæði en leggja meiri áherslu á að skilgreina þá flokka samninga sem eru undanþegnir ef tilteknum markaðsítökum hefur ekki verið náð og

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 53, 22.2.1985, bls. 5.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 306, 11.11.1997, bls. 12.

tilgreina hvaða takmarkanir eða ákvæði mega ekki vera í slíkum samningum. Þetta er í samræmi við nálgun sem byggist á efnahagslegum forsendum og mati á áhrifum samninga á viðeigandi markað.

- 8) Að því er varðar beitingu 3. mgr. 81. gr. með reglugerð er ekki nauðsynlegt að skilgreina þá samninga sem gætu fallið undir 1. mgr. 81. gr. Við mat á einstökum samningum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr., ber að taka tillit til ýmissa þátta, einkum gerðar viðkomandi markaðar.
- 9) Veiting hópundanþágu ætti að takmarkast við þá samninga sem telja má nokkuð víst að fullnægi skilyrðum 3. mgr. 81. gr.
- 10) Samvinna á sviði rannsókna og þróunar og við hagnýtingu niðurstaðna leiðir yfirleitt til fjárhagslegra og tæknilegra framfara vegna þess að fleiri geta hagnýtt sér verkunnáttu og unnt er að koma í veg fyrir tvítekingu rannsókna og þróunarstarfs, stuðlar að nýjum framförum þegar fyrirtæki bæta hvert annað upp með gagnkvæmri miðlun verkunnáttu milli samningsaðila og leiðir til hagræðingar í framleiðslu þegar beitt er aðferðum sem orðið hafa til við rannsóknir og þróunarstarf.
- 11) Sameiginleg hagnýting niðurstaðna verður að teljast eðlileg afleiðing sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs. Hún getur verið af mismunandi tagi, svo sem framleiðsla, hagnýting hugverkaréttinda, sem leiðir til verulegra tæknilegra eða efnahagslegra framfara, eða markaðssetning nýrra vara.
- 12) Neytendur njóta yfirleitt góðs af auknum og markvissari rannsóknum og þróunarstarfi þar eð nýjar eða bættar aðferðir leiða til nýrra eða betri vara og þjónustu eða lækkaðs vöruverðs.
- 13) Til að njóta ávinnings og ná markmiðum sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs ætti þessi reglugerð einnig að gilda um þau ákvæði í samningum um rannsóknir og þróun sem fjalla ekki um meginmarkmið slíkra samninga en varða beinlínis framkvæmd þeirra og eru forsenda hennar.
- 14) Til að réttlæta undanþágu skal sameiginleg hagnýting tengjast vörum eða aðferðum þar sem notkun niðurstaðna úr rannsóknum og þróunarstarfi hefur úrslitapýðingu og hver samningsaðili fær tækifæri til að hagnýta allar niðurstöður sem hann óskar eftir. Ef háskólar, rannsóknarstofnanir eða fyrirtæki, sem annast rannsóknar- og þróunarþjónustu í atvinnuskyni en nýta sér venjulega ekki niðurstöðurnar, taka þátt í rannsóknum og þróunarstarfi skulu þau geta samið um að nota niðurstöður rannsókna og þróunarstarfs eingöngu til frekari rannsókna. Á sama hátt geta

fyrirtæki, sem eiga ekki í samkeppni, samþykkt að takmarka rétt sinn til hagnýtingar við eitt eða fleiri tæknilegt notkunarvið til að greiða fyrir samstarfi milli samningsaðila þar sem færni eins kemur til fyllingar færni annars.

- 15) Nauðsynlegt er að takmarka undanþáguna, sem er veitt samkvæmt þessari reglugerð, við samninga um rannsóknir og þróun sem veita fyrirtækjunum ekki færi á að útiloka samkeppni að því er varðar verulegan hluta þeirra vara eða þjónustu sem um er að ræða. Nauðsynlegt er að veita ekki hópundanþágu vegna samninga milli samkeppnisaðila ef samanlagður hlutur þeirra á markaðinum fyrir vörur eða þjónustu, sem unnt væri að bæta eða leysa af hólmi í kjölfar rannsókna og þróunarstarfs, fer yfir tiltekin mörk á þeim tíma sem samningur er gerður.
- 16) Til að tryggja að samkeppni verði áfram virk um leið og rannsóknarniðurstöður eru hagnýttar sameiginlega er nauðsynlegt að kveða á um að hópundanþágan falli niður ef samanlögð markaðshlutdeild samningsaðilanna fyrir vörurnar, sem tilkomnar eru vegna sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs, verður of stór. Undanþágan gildir áfram um tiltekinn tíma án tillits til markaðshlutdeildar samningsaðilanna þangað til hlutdeild þeirra er orðin stöðug, einkum þegar algjörlega ný vara hefur komið fram, og til að tryggja þeim hagnað í lágmarkstíma vegna fjárfestinga þeirra.
- 17) Ekki ætti í þessari reglugerð að veita undanþágu fyrir samninga sem fela í sér takmarkanir sem eru ekki óhjákvæmileg forsenda þeirra hagstæðu áhrifa sem minnst er á hér á undan. Tilteknar alvarlegar samkeppnishömlur, svo sem takmarkanir á frelsi samningsaðila til að vinna að rannsóknum og þróun á sviði sem tengist ekki samningnum, verðsamráð gagnvart þriðja aðila, takmörkun á framleiðslu eða sölu og skipting markaða eða neytenda og takmörkun aðgangs að óvirkri sölu á samningsvörum á yferráðasvæðum annarra samningsaðila, skulu að meginreglu til ekki falla undir hópundanþágu samkvæmt þessari reglugerð, án tillits til markaðshlutdeildar hluteigandi fyrirtækja.
- 18) Takmörkun á markaðshlutdeild, sú staðreynd að tilteknir samningar fá ekki undanþágu og skilyrðin, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru að jafnaði trygging fyrir því að samningsfyrirtækin geti ekki, með samningum sem falla undir hópundanþágu, útrýmt samkeppni að því er tekur til verulegs hluta þeirra vara eða þjónustu sem um er að ræða.
- 19) Í ákveðnum tilvikum þar sem samningar, sem falla undir þessa reglugerð, hafa engu að síður áhrif sem samrýmast ekki 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, er framkvæmdastjórninni heimilt að fella niður hópundanþágu.

20) Samningar milli fyrirtækja, sem eiga ekki í samkeppni um framleiðslu vara sem unnt er að bæta eða leysa af hólmi í kjölfar rannsókna og þróunar, munu eingöngu í undantekningartilvikum útrýma virkri samkeppni í rannsóknum og þróunarstarfi. Því er rétt að þessir samningar falli undir hópundanþágu, án tillits til markaðshlutdeildar, og ber að afgreiða slík undantekningartilvik með því fella niður undanþáguna sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð.

21) Af því að samvinna á sviði rannsókna og þróunar felur oft í sér verkefni til langs tíma, einkum þegar samvinnan nær líka til hagnýtingar niðurstaðna, er rétt að láta reglugerðina gilda í tíu ár.

22) Reglugerð þessi hefur ekki áhrif á beitingu 82. gr. sáttmálans.

23) Í samræmi við meginregluna um forgang bandalagslaga skal engin ráðstöfun, sem gerð er samkvæmt innlendum lögum, hindra samræmda beitingu samkeppnisreglna á sameiginlega markaðinum né full áhrif þeirra ráðstafana sem samþykktar eru til að framfylgja þessum reglum, þar með talin þessi reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Undanþága

1. Í samræmi við 3. mgr. 81. gr. sáttmálans og með fyrirvara um ákvæði þessarar reglugerðar er því hér með lýst yfir að 1. mgr. 81. gr. gildir ekki um eftirfarandi samninga sem tvö eða fleiri fyrirtæki (hér á eftir nefnd „samningsaðilar“) gera sín í milli og varða skilyrðin fyrir því að stunda:

- a) sameiginlegar rannsóknir og þróun á vörum eða aðferðum og hagnýtingu niðurstaðna rannsókna og þróunarstarfs;
- b) sameiginlega hagnýtingu niðurstaðna úr rannsóknum og þróun á vörum eða aðferðum sem unnið var að í sameiningu samkvæmt fyrri samningi milli sömu samningsaðila; eða
- c) sameiginlegar rannsóknir og þróun á vörum eða aðferðum án hagnýtingar niðurstaðna.

Þessi undanþága gildir að því marki sem slíkir samningar (hér á eftir nefndir „samningar um rannsóknir og þróun“) innihalda samkeppnishömlur sem falla undir gildissvið 1. mgr. 81. gr. sáttmálans.

2. Undanþagan, sem kveðið er á um í 1. mgr., gildir einnig um þau ákvæði samninga um rannsóknir og þróun sem fjalla ekki um meginmarkmið slíkra samninga en varða beinlínis framkvæmd þeirra og eru forsenda hennar, svo sem

skuldbinding um að vinna ekki sjálfstætt eða ásamt þriðju aðilum að rannsóknum og þróun á sviði samningsins, eða á nátengdu sviði, á meðan samningurinn er í gildi.

Fyrsta undirgrein tekur þó ekki til ákvæða sem hafa sama markmið og samkeppnishömlurnar sem eru taldar upp í 1. mgr. 5. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1. „samningur“: samningur, ákvörðun samtaka fyrirtækja eða samstilltar aðgerðir;
- 2. „samningsfyrirtæki“: fyrirtæki sem eiga aðild að samningi um rannsóknir og þróun sem og tengd fyrirtæki þeirra;
- 3. „tengd fyrirtæki“:
 - a) fyrirtæki þar sem aðili að samningi um rannsóknir og þróun, beint eða óbeint:
 - i) ræður yfir meirihluta atkvæða, eða
 - ii) getur skipað meira en helming fulltrúa í yfirstjórn eða framkvæmdastjórn fyrirtækisins eða hjá aðilum sem koma fram fyrir hönd fyrirtækisins, eða
 - iii) á rétt á að stýra rekstri fyrirtækisins;
 - b) fyrirtæki sem hafa beint eða óbeint einhver þau réttindi eða völd, sem um getur í a-lið, í fyrirtæki sem á aðild að samningnum um rannsóknir og þróun;
 - c) fyrirtæki þar sem fyrirtæki, sem um getur í b-lið, hefur, beint eða óbeint, þau réttindi eða völd sem talin eru upp í a-lið;
 - d) fyrirtæki þar sem aðili að samningi um rannsóknir og þróun og eitt eða fleiri fyrirtækjanna, sem eru talin upp í a-, b- eða c-lið, eða þar sem tvö eða fleiri af síðastnefndu fyrirtækjunum, hafa sameiginlega þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið;
 - e) fyrirtæki þar sem þau réttindi og völd, sem eru talin upp í a-lið, eru sameiginlega í höndum:
 - i) aðila að samningi um rannsóknir og þróun eða tengdra fyrirtækja hvers þeirra sem um getur í a- til d-lið; eða
 - ii) eins eða fleiri aðila að samningnum um rannsóknir og þróun eða eins eða fleiri af tengdum fyrirtækjum þeirra, sem um getur í a- til d-lið, og eins eða fleiri þriðju aðila;
- 4. „rannsóknir og þróunarstarf“: öflun verkunnáttu sem tengist vörum eða aðferðum og fræðileg greining, kerfisbundin athugun eða tilraun, þar með talin tilraunaframleiðsla, tæknileg prófun vara eða aðferða, útvegum nauðsynlegs búnaðar og öflun hugverkaréttinda yfir niðurstöðunum;

5. „vara“: vara og/eða þjónusta, þar með talið bæði millistigsvörur og/eða -þjónusta og fullunnar vörur og/eða þjónusta;
6. „samningsaðferðir“: aðferðir sem sameiginlegar rannsóknir og þróunarstarf hafa leitt af sér;
7. „samningsvara“: vara sem sameiginlegar rannsóknir og þróunarstarf hafa leitt af sér eða sem er framleidd eða fengin með því að beita samningsaðferðunum;
8. „hagnýting niðurstaðna“: framleiðsla eða dreifing samningsvara eða beiting samningsaðferða eða veiting nytjaleyfis fyrir hugverk eða miðlun verkkunnáttu sem þörf er á við slíka framleiðslu eða beitingu;
9. „hugverkaréttindi“: hugverkaréttindi á sviði iðnaðar, höfundarréttur og skyld réttindi;
10. „verkkunnátta“: safn hagnýtra upplýsinga sem eru ekki einkaleyfisverndaðar, eru fengnar með tilraunum og prófunum og eru leynilegar, mikilvægar og auðkenndar: í þessu samhengi merkir „leynilegar“ að verkkunnáttan sé ekki almennt þekkt eða auðfengin; „mikilvægar“ merkir að í verkkunnáttunni felist upplýsingar sem eru ómissandi fyrir framleiðslu samningsvaranna eða beitingu samningsaðferðanna; „auðkenndar“ merkir að verkkunnáttunni sé lýst nægilega ítarlega til að unnt sé að sannprófa að hún uppfylli viðmiðanir fyrir leynd og mikilvægi;
11. „sameiginlegar rannsóknir og þróunarstarf“ eða „sameiginleg hagnýting niðurstaðna“: um sameiginlegar rannsóknir og þróunarstarf eða hagnýtingu niðurstaðna er að ræða þegar vinnan, sem í því felst er:
 - a) unnin af sameiginlegum hópi, samtökum eða fyrirtæki,
 - b) falin þriðja aðila í sameiningu, eða
 - c) skipt milli samningsaðilanna þannig að þeir sérhæfi sig í rannsóknum, þróunarstarfi, framleiðslu eða dreifingu;
12. „fyrirtæki í samkeppni“: fyrirtæki, sem afhendir vörur sem unnt er að bæta eða leysa af hólmi með samningsvörum (raunverulegur keppinautur), eða fyrirtæki sem raunsætt er að álíta að legði út í nauðsynlegar viðbótarfjárfestingar eða annan nauðsynlegan aðlögunarkostnað, sem því fylgir að geta afhent slíka vöru, til að bregðast við lítilli og varanlegri hækkun á hlutfallslegu verði (mögulegur keppinautur);
13. „viðkomandi markaður fyrir samningsvörur“: viðkomandi vörumarkaður og landfræðilegur markaður fyrir samningsvörurnar.

3. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

1. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., gildir með þeim skilyrðum sem sett eru í 2. til 5. mgr.
2. Allir samningsaðilar verða að hafa aðgang að niðurstöðum sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs með frekari rannsóknir eða hagnýtingu fyrir augum. Rannsóknarstofnanir, háskólar eða fyrirtæki, sem annast

rannsóknar- og þróunarþjónustu í atvinnuskyni en hagnýta sér venjulega ekki niðurstöðurnar, geta þó samið um að nota niðurstöður rannsókna og þróunarstarfs eingöngu til frekari rannsókna.

3. Ef samningur um rannsóknir og þróun kveður aðeins á um sameiginlegar rannsóknir og þróunarstarf skal hverjum samningsaðila frjálst að hagnýta sér sjálfstætt niðurstöður sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs og alla þá verkkunnáttu sem fyrir er og er nauðsynleg forsenda slíkrar hagnýtingar, samanber þó 2. mgr. Slíkur hagnýtingarréttur getur takmarkast við eitt eða fleiri tæknilegt notkunarsvið ef samningsaðilar eru ekki fyrirtæki í samkeppni þegar samningurinn um rannsóknir og þróun er gerður.

4. Sameiginleg hagnýting á við um niðurstöður sem njóta hugverkaverndar eða hafa leitt til verkkunnáttu sem stuðlar að verulegum tæknilegum eða efnahagslegum framförum og niðurstöðurnar skulu hafa úrslitapýðingu fyrir framleiðslu samningsvara eða beitingu samningsaðferða.

5. Fyrirtækjum, sem framleiða samningsvörur í umboði samningsaðilanna vegna sérhæfingar í framleiðslu, er skylt að sinna pöntunum um framleiðslu frá öllum samningsaðilum nema einnig sé kveðið á um sameiginlega dreifingu í samningnum um rannsóknir og þróun.

4. gr.

Viðmiðunarmörk fyrir markaðshlutdeild og gildistími undanþágu

1. Ef samningsfyrirtækin eru ekki fyrirtæki í samkeppni gildir undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., á meðan rannsóknirnar og þróunarstarfið stendur. Þegar um sameiginlega hagnýtingu niðurstaðna er að ræða gildir undanþágan áfram í sjö ár frá þeim tíma er samningsvörurnar eru markaðssettar í fyrsta sinn á hinum sameiginlega markaði.

2. Þegar tvö eða fleiri samningsfyrirtæki eru fyrirtæki í samkeppni gildir undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., því aðeins í þann tíma, sem um getur í 1. mgr., að samanlögð markaðshlutdeild samningsfyrirtækjanna, þegar samningurinn um rannsóknir og þróun er gerður, fari ekki yfir 25% af viðkomandi markaði fyrir vörur sem unnt er að bæta eða leysa af hólmi með samningsvörum.

3. Undanþágan gildir áfram eftir að tímabilinu, sem um getur í 1. mgr., lýkur að því tilskildu að samanlögð markaðshlutdeild samningsfyrirtækjanna fari ekki yfir 25% af viðkomandi markaði fyrir samningsvörurnar.

5. gr.

Samningar sem undanþágan tekur ekki til

1. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., gildir ekki um samninga um rannsóknir og þróun sem, beint eða óbeint, einir sér eða ásamt öðrum þáttum sem eru undir stjórn samningsaðilanna, hafa að markmiði:

- a) að takmarka frelsi samningsfyrirtækjanna til að vinna að rannsóknum og þróun sjálfstætt eða í samvinnu við þriðja aðila á sviði sem tengist ekki sviði rannsókna og þróunarstarfsins eða, eftir að því starfi lýkur, á sviði rannsókna og þróunarstarfsins eða á skyldu sviði;
- b) að banna samningsaðilum að vefengja, eftir að rannsóknum og þróunarstarfi lýkur, gildi þeirra hugverkaréttinda sem samningsaðilarnir eiga á hinum sameiginlega markaði og sem skipta máli fyrir rannsóknir og þróunarstarfið eða, eftir að samningur um rannsóknir og þróun rennur út, vefengja gildi þeirra hugverkaréttinda sem samningsaðilarnir eiga á hinum sameiginlega markaði og vernda niðurstöður rannsókna og þróunarstarfs; þetta hefur þó ekki áhrif á möguleikann á að semja um uppsögn samnings um rannsóknir og þróun ef einn samningsaðila vefengir gildi slíkra hugverkaréttinda;
- c) að takmarka framleiðslu eða sölu; eða
- d) að hafa verðsamráð þegar vörur eru seldar til þriðju aðila;
- e) að setja takmarkanir á hvaða viðskiptavini samningsfyrirtæki geti skipt við að liðnum sjö árum frá því að samningsvörurnar eru markaðssettar í fyrsta sinn á hinum sameiginlega markaði.
- f) að banna óvirka sölu samningsvara á yfirráðasvæðum annarra samningsaðila;
- g) að banna samningsaðilum að markaðssetja samningsvörurnar eða gera ráðstafanir til að örva sölu þeirra á yfirráðasvæðum annarra samningsaðila á hinum sameiginlega markaði að liðnum sjö árum frá því að samningsvörurnar eru markaðssettar í fyrsta sinn á hinum sameiginlega markaði;
- h) að krefjast þess að samningsaðilar veiti þriðju aðilum ekki leyfi til að framleiða samningsvörurnar eða beita samningsaðferðum ef ekki er kveðið á um hagnýtingu, að minnsta kosti eins samningsaðilanna, á niðurstöðum sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs eða ef slík hagnýting á sér ekki stað;
- i) að krefjast þess að samningsaðilar neiti að koma til móts við beiðnir frá notendum eða endurseljendum á sínu svæði sem hafa í hyggju að markaðssetja samningsvörurnar á öðrum svæðum innan hins sameiginlega markaðar; eða
- j) að krefjast þess að samningsaðilar geri notendum eða endurseljendum erfitt um vik að afla sér samningsvaranna frá öðrum endurseljendum innan hins sameiginlega markaðar, meðal annars með því að nýta sér hugverkaréttindi eða grípa til aðgerða til að hindra að notendur eða endurseljendur afli sér vara eða markaðssetji vörur á hinum sameiginlega markaði sem hafa verið settar á markað á löglegan hátt innan hins sameiginlega markaðar af öðrum samningsaðila eða með samþykki hans;

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um:

- a) ákvörðun sölumarkmiða ef hagnýting niðurstaðna felur í sér sameiginlega framleiðslu samningsvara;
- b) ákvörðun sölumarkmiða og samráð um verð sem samningsaðilar setja upp gagnvart beinum viðskiptavinum sínum ef hagnýting niðurstaðna felur í sér sameiginlega dreifingu samningsvara;

6. gr.

Beiting viðmiðunarmarkna fyrir markaðshlutdeild

1. Að því er varðar beitingu viðmiðunarmarkanna fyrir markaðshlutdeild sem kveðið er á um í 4. gr. skulu eftirfarandi reglur gilda:

- a) markaðshlutdeildin skal reiknuð á grundvelli söluandvirðis. Ef upplýsingar um söluandvirði liggja ekki fyrir má nota mat, byggt á öðrum áreiðanlegum markaðsupplýsingum, þar með talið sölumagn á markaði, til að ákvarða markaðshlutdeild hlutaðeigandi fyrirtækis;
 - b) markaðshlutdeildin skal reiknuð út á grundvelli gagna frá næstliðnu almanaksári;
 - c) markaðshlutdeild fyrirtækjanna, sem um getur í e-lið 3. liðar 2. gr., skal skipt jafnt milli þeirra fyrirtækja sem hafa þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið 3. liðar 2. gr.
2. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í 3. mgr. 4. gr., er ekki meiri en 25% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 30% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., áfram samfellt næstu tvö almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 25% markaðshlutdeild.
3. Ef upphaflega markaðshlutdeildin, sem um getur í 3. mgr. 4. gr., er ekki meiri en 25% en vex síðan yfir 30% gildir undanþágan, sem kveðið er á um í 1. gr., áfram næsta almanaksár á eftir því ári þegar fyrst var farið yfir 30% markaðshlutdeild.
4. Óheimilt er að sameina ávinning, sem fæst á grundvelli 2. og 3. mgr., þannig að tímabilið verði lengra en tvö almanaksár.

7. gr.

Niðurfelling

Framkvæmdastjórninni er heimilt að fella niður undanþágu sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð, í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2821/71, komist hún að þeirri niðurstöðu, annaðhvort að eigin frumkvæði eða eftir ábendingu aðildarríkis, einstaklings eða lögpersónu, sem

hefur lögmætra hagsmuna að gæta, að í tilteknu tilviki hafi samningur, sem fellur undir undanþáguna sem kveðið er á um í 1. gr., engu að síður haft einhver þau áhrif sem samrýmast ekki skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, einkum og sér í lagi ef:

- a) samningurinn um rannsóknir og þróun takmarkar verulega möguleika þriðja aðila til að vinna að rannsóknum og þróun á viðkomandi sviði vegna takmarkaðra rannsóknarkosta sem eru fyrir hendi annars staðar;
- b) samningurinn um rannsóknir og þróun takmarkar verulega aðgang þriðja aðila að markaðinum fyrir samningsvörunar vegna þess hvernig dreifingu varanna er háttað í einstökum tilvikum;
- c) samningsaðilarnir hafa hvorki hagnýtt sér niðurstöður sameiginlegra rannsókna og þróunarstarfs né fært efnisleg rök fyrir því;
- d) samningsvörunar þurfa ekki í raun að keppa, á hinum sameiginlega markaði eða verulegum hluta hans, við vörur sem eru eins eða sem neytendur telja jafngildar að því er lýtur að eiginleikum, verði og áætlaðri notkun.

- e) samningurinn um rannsóknir og þróun myndi útrýma virkri samkeppni í rannsóknum og þróunarstarfi á tilteknum markaði.

8. gr.

Aðlögunartími

Bann það, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, skal ekki gilda á tímabilinu frá 1. janúar 2001 til 30. júní 2002 að því er varðar samninga sem hafa öðlast gildi 31. desember 2000 og uppfylla ekki skilyrði fyrir undanþágu sem kveðið er á um í þessari reglugerð en sem uppfylla skilyrðin fyrir undanþágu sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 418/85.

9. gr.

Gildistími

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 2001.

Reglugerð þessi falli úr gildi 31. desember 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/21/EB

2001/EES/57/07

frá 25. mars 1999

um sérfæði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfæði⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/84EB⁽²⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sérfæði í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi er ætlað að fullnægja sérstökum næringarþörfum einstaklinga sem þjást af tilteknum sjúkdómi, truflunum eða tilteknu heilsufarsástandi eða eru vannærðir sökum þess. Því ber að neyta þess samkvæmt læknisráði, hugsanlega undir eftirliti annars þar til hæfs starfsfólks á heilbrigðissviði.
- 2) Til eru margs konar matvæli af þessu tagi og getur samsetning þeirra verið afar misjöfn, allt eftir sjúkdómi, truflun, heilsufarsástandi og aldri sjúklinganna sem eiga að neyta þeirra, staðnum þar sem þeim er hjúkrað, því hvort matvælin eiga að vera eina næringin sem þeir fá eða ekki og ef til vill öðrum þáttum.
- 3) Sökum þess hve fjölbreytt slík matvæli eru og hve vísindin, sem eru undirstaða þeirra, þróast hratt er ekki viðeigandi að setja nákvæmar reglur um samsetningu þeirra.
- 4) Þó er hægt að setja nokkrar grundvallarreglur um innihald fjörefna og steinefna í vörum sem teljast fullnægja öllum næringarþörfum viðkomandi notanda. Í slíkum reglum um matvæli sem fullnægja ekki öllum næringarþörfum er einungis unnt að kveða á um hámarks magn þessara efna eftir því sem við á.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórnartíð. EB L 91, 7.4.1999, bls. 29, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 1/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjórnartíð. EB L 48, 19.2.1997, bls. 20.

- 5) Tilskipun þessi speglar það sem nú er vitað um þessar vörur. Breytingar á grundvelli framfara í vísindum og tækni verða ákveðnar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 89/398/EBE.
- 6) Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE ber að setja ákvæðin um efni með sérstökum næringareiginleikum, ætluðum til framleiðslu matvæla sem eru notuð í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi, í sértilskipun framkvæmdastjórnarinnar.
- 7) Samkvæmt 7. gr. tilskipunar 89/398/EBE gilda almennar reglur um framleiðsluvörurnar sem er fjallað um í þeirri tilskipun og mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 79/112/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/10/EB⁽⁴⁾. Með núgildandi tilskipun eru viðbótarákvæði við og undanþágur frá fyrrnefndum almennum reglum samþykkt og útlistuð nánar, eftir því sem við á.
- 8) Með tilliti til eðlis og notkunar sérfæðis sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi er nauðsynlegt að veita upplýsingar um orkugildi og innihald helstu næringarefna.
- 9) Vegna sérstakra eiginleika sérfæðis sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi er æskilegt að eftirlitsaðilar hafi fleiri úrræði en þeim eru allajafna tiltæk í því skyni að auðvelda skilvirkt eftirlit með þessum vörum.
- 10) Í samræmi við meðalhöfsregluna er nauðsynlegt og viðeigandi að setja reglur um matvæli sem eru notuð í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi til þess að ná grundvallarmarkmiðinu um samræmingu laga aðildarríkjanna um matvæli með sérstökum næringareiginleikum. Með þessari tilskipun er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur til þess að settum markmiðum verði náð, til samræmis við 3. mgr. 3. gr. b í sáttmálanum.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndar um matvæli.

⁽³⁾ Stjórnartíð. EB L 33, 8.2.1979, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjórnartíð. EB L 69, 16.3.1999, bls. 22.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi tilskipun er „sértilskipun“ í skilningi 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE og mælir fyrir um kröfur varðandi samsetningu og merkingu sérfaðis sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi, eins og það er skilgreint í annarri málsgrein, og er kynnt sem slíkt.

2. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „ungbörn“: börn yngri en 12 mánaða;
- b) „sérfaði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi“: flokkur matvæla með sérstaka næringareiginleika, sem eru sérframleidd eða -blönduð og ætluð til að stýra mataræði sjúklinga og til að nota undir eftirliti læknis. Þeim er ætlað að fullnægja að öllu leyti eða að hluta næringarþörf sjúklinga sem hafa takmarkaða eða skerta getu, eða röskun á getu, til að neyta, melta, taka upp, vinna úr eða skilja út venjulega fæðu, tiltekin næringarefni hennar eða umbrotsefni eða hafa aðrar næringarþarfir sem ákvarðast af heilsufarsástandi og ekki er unnt að fullnægja með breyttu mataræði, neyslu annarrar fæðu með sérstaka næringareiginleika eða samblandi af þessu tvennu.

3. Sérfaði notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi skiptist í eftirtalda þrjá flokka:

- a) matvæli sem fullnægja öllum næringarþörfum, hafa staðlaða næringarsamsetningu og geta verið eini fæðugjafi viðkomandi einstaklinga, svo fremi þau séu notuð í samræmi við fyrirmæli framleiðanda;
- b) matvæli sem fullnægja öllum næringarþörfum, hafa samsetningu sem tekur mið af næringarþörfum vegna tiltekins sjúkdóms, truflunar eða heilsufarsástands og geta verið eini fæðugjafi viðkomandi einstaklinga, svo fremi þau séu notuð í samræmi við fyrirmæli framleiðanda;
- c) matvæli sem fullnægja ekki öllum næringarþörfum, hafa staðlaða samsetningu eða samsetningu sem tekur mið af næringarþörfum vegna tiltekins sjúkdóms, truflunar eða heilsufarsástands og henta ekki sem eini fæðugjafi viðkomandi einstaklinga.

Einnig er hægt að nota matvælin sem um getur í b- og c-lið í staðinn fyrir eða til viðbótar við fæði viðkomandi sjúklings.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að í bandalaginu sé aðeins heimilt að markaðssetja sérfaði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi ef það er í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

3. gr.

Samsetning sérfaðis sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi skal byggjast á áreiðanlegum meginreglum í heilsufarslegu og næringarlegu tilliti. Notkun þess, í samræmi við fyrirmæli framleiðanda, skal vera örugg, gagnleg og árangursrík með tilliti til þess að fullnægja sérstökum næringarþörfum viðkomandi einstaklinga, eins og viðurkennd vísindagögn vitna um.

Sérfaðið verður að uppfylla viðmiðanirnar um samsetningu sem eru tilgreindar í viðaukanum.

4. gr.

1. Söluheiti sérfaðis sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi skulu vera sem hér segir:

- á spænsku:
„Alimento dietético para usos médicos especiales“
- á dönsku:
„Levnedsmiddel/Levnedsmidler til særlige medicinske formål“
- á þýsku:
„Diätetisches/Diätetische Lebensmittel für besondere medizinische Zwecke (Bilanzierte Diäten)“
- á grísku:
„Διατητικά τρόφιμα για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς“
- á ensku:
„Food(s) for special medical purposes“
- á frönsku:
„Aliment(s) diététique(s) destiné(s) à des fins médicales spéciales“
- á ítölsku:
„Alimento dietetico destinato a fini medici speciali“
- á hollensku:
„Dieetvoeding voor medisch gebruik“
- á portúgölsku:
„Produto dietético de use clínico“
- á finnsku:
„Kliininen ravintovalmiste/kliinisiä ravintovalmisteita“
- á sænsku:
„Livsmedel för speciella medicinska ändamål“.

2. Eftirfarandi lögboðnar upplýsingar komi fram í merkingum, auk þeirra sem kveðið er á um í 3. gr. tilskipunar 79/112/EBE:

- a) orkugildi í kJ og kkal ásamt prótín-, kolvetnis- og fituinnihaldi, gefnu upp í tölugildum, í 100 g eða í 100 ml af vörunni eins og hún er seld og, ef við á, í 100 g eða í 100 ml af vörunni sem er tilbúin til notkunar í samræmi við fyrirmæli framleiðanda. Auk þess er heimilt að gefa næringargildi upp í skömmtum í því magni sem sýnt er í merkingu eða í einingum, að því tilskildu að getið sé fjölda eininga í umbúðunum;

b) meðalmagn hvers steinefnis og vítamíns, sem um getur í viðaukanum, sem eru í vörunni, gefnu upp í tölugildi, í 100 g eða í 100 ml af vörunni eins og hún er seld og, ef við á, í 100 g eða í 100 ml af vörunni sem er tilbúin til notkunar í samræmi við fyrirmæli framleiðanda. Auk þess er heimilt að gefa næringargildi upp í skömmtum í því magni sem sýnt er í merkingu eða í einingum, að því tilskildu að getið sé fjölda eininga í umbúðunum;

c) innihald efnispátta prótíns, kolvetnis og fitu og/eða annarra næringarefna og efnispátta þeirra, séu þessar upplýsingar nauðsynlegar vegna fyrirhugaðrar notkunar vörunnar, gefnu upp í tölugildi, í 100 g eða í 100 ml af vörunni eins og hún er seld og, ef við á, í 100 g eða í 100 ml af vörunni sem er tilbúin til notkunar í samræmi við fyrirmæli framleiðanda. Auk þess er heimilt að gefa næringargildi upp í skömmtum í því magni sem sýnt er í merkingu eða í einingum, að því tilskildu að getið sé fjölda eininga í umbúðunum;

d) upplýsingar um osmósumólalstyrk eða osmósumólstyrk vörunnar eftir því sem við á;

e) upplýsingar um uppruna og eðli prótína og/eða vatnsrofsefni prótína sem eru í vörunni.

3. Eftirfarandi lögboðnar upplýsingar komi þar að auki fram í merkingum, á eftir orðinu „áriðandi“ eða öðru sambærilegu:

a) yfirlýsing um að vöruna verði að nota undir eftirliti læknis;

b) yfirlýsing um að hve miklu leyti varan hentar einstaklingum sem eini fæðugjafi þeirra;

c) yfirlýsing um að varan sé ætluð sérstökum aldurshópi, eftir því sem við á;

d) yfirlýsing um að varan hafi í för með sér heilsufarshættu fyrir einstaklinga sem þjáast ekki af þeim sjúkdómum, truflunum eða því heilsufarsástandi sem vörunni er ætlað að ráða bót á, eftir því sem við á.

4. Í merkingunni skal enn fremur koma fram:

a) yfirlýsingin „Sérfaði vegna ...“, og ber að fylla í eyðuna með heiti sjúkdóms, truflun eða lýsingu á heilsufarsástandi sem vörunni er ætlað að ráða bót á;

b) yfirlýsing um nægar varúðarráðstafanir og frábendingar, eftir því sem við á;

c) lýsing á þeim eiginleikum og/eða einkennum sem gera vöruna einkar gagnlega, eftir atvikum vegna þess að næringarefni hennar eru meiri, minni, hafa verið fjarlægð eða breytt á annan hátt, og á því hvernig beri að nota vöruna;

d) viðvörun um að vöruna skuli ekki gefa með innspýtingu eða innrennsli, eftir því sem við á.

5. Í merkingum skulu, eftir því sem við á, koma fram fyrirmæli um viðeigandi tilreiðslu, notkun og geymslu vörunnar eftir að umbúðirnar hafa verið rofnar.

5. gr.

1. Til að greiða fyrir virku opinberu eftirliti með sérfaði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi, við markaðssetningu slíkrar vöru, skal framleiðandinn eða, sé vara framleidd í þriðja landi, innflytjandinn gera lögbærum yfirlýsingu aðildarríkjanna, þar sem varan er markaðssett, viðvart með því að senda þeim eintak af merkimiðanum sem fylgir vörunni. Aðildarríkin geta kosið að hlíta ekki þessari kvöð geti þau sýnt fram á að hægt sé að hafa virkt eftirlit með þessum vörum á yfirráðasvæðum sínum án slíkrar tilkynningar.

2. Lögbær yfirlýsing í skilningi þessarar greinar eru þau yfirlýsingar sem um getur í 4. mgr. 9. gr. tilskipunar 89/398/EBE.

6. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 30. apríl 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Beita ber þessum lögum og stjórnsýslufyrirmælum þannig:

— að leyfa viðskipti með vörur sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar frá og með 1. maí 2000,

— að banna viðskipti með vörur sem samræmast ekki þessari tilskipun frá og með 1. nóvember 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

7. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. mars 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

GRUNÐVALLAREFNIÞÆTTIR MATVÆLA SEM NOTA Á Í SÉRSTÖKUM LÆKNISFRÆÐILEGUM TILGANGI

Forskriftirnar eiga við um framleiðsluvörur sem eru tilbúnar til notkunar og eru markaðssettar sem slíkar eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðanda.

1. Vörur sem um getur í a-lið 3. mgr. 1. gr., og eru sérstaklega ætlaðar ungbörnum, innihalda þau fjörefni og steinefni sem eru tilgreind í töflu 1.
2. Vörur sem um getur í b-lið 3. mgr. 1. gr., og eru sérstaklega ætlaðar ungbörnum, innihalda þau fjörefni og steinefni sem eru tilgreind í töflu 1, með fyrirvara um breytingar á einu eða fleiri þessara næringarefna sem teljast nauðsynlegar vegna fyrirhugaðrar notkunar á vörinni.
3. Hámarks magn fjörefna og steinefna í vörum sem um getur í c-lið 3. mgr. 1. gr., og eru sérstaklega ætlaðar ungbörnum, skal ekki vera yfir því hámarks magni sem er tilgreint í töflu 1, með fyrirvara um breytingar á einu eða fleiri þessara næringarefna sem teljast nauðsynlegar vegna fyrirhugaðrar notkunar á vörinni.
4. Stríði það ekki gegn kröfunum sem fyrirhuguð notkun felur í sér skulu matvæli sem eru notuð í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi, og eru sérstaklega ætluð ungbörnum, uppfylla ákvæði um önnur næringarefni, sem gilda eftir atvikum um ungbarnablöndur og stoðblöndur, sem sett eru í tilskipun 91/321/EBE og síðari breytingum á henni.
5. Vörur sem um getur í a-lið 3. mgr. 1. gr., aðrar en þær sem eru sérstaklega ætlaðar ungbörnum, innihalda þau fjörefni og steinefni sem eru tilgreind í töflu 2.
6. Vörur sem um getur í b-lið 3. mgr. 1. gr., aðrar en þær sem eru sérstaklega ætlaðar ungbörnum, innihalda þau fjörefni og steinefni sem eru tilgreind í töflu 2, með fyrirvara um breytingar á einu eða fleiri þessara næringarefna sem teljast nauðsynlegar vegna fyrirhugaðrar notkunar á vörinni.
7. Hámarks magn fjörefna og steinefna í vörum sem um getur í c-lið 3. mgr. 1. gr., aðrar en þær sem eru sérstaklega ætlaðar ungbörnum, skal ekki vera yfir því hámarks magni sem er tilgreint í töflu 2, með fyrirvara um breytingar á einu eða fleiri þessara næringarefna sem teljast nauðsynlegar vegna fyrirhugaðrar notkunar á vörinni.

TAFLA 1

Magn fjörefna, steinefna og snefilefna í matvælum sem fullnægja öllum næringarþörfum og ætluð eru ungbörnum

Fjörefni:

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
A-vítamín (µg RE)	14	43	60	180
D-vítamín (µg)	0,25	0,75	1	3
K-vítamín (µg)	1	5	4	20
C-vítamín (mg)	1,9	6	8	25
Þíamín (mg)	0,01	0,075	0,04	0,3
Ríbóflavín (mg)	0,014	0,1	0,06	0,45
Vítamín B6 (mg)	0,009	0,075	0,035	0,3

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Níasín (mg NE)	0,2	0,75	0,8	3
Fólínsýra (µg)	1	6	4	25
Vítamín B ₁₂ (µg)	0,025	0,12	0,1	0,5
Pantóþensýra (mg)	0,07	0,5	0,3	2
Bíótín (µg)	0,4	5	1,5	20
E-vítamín (mg α-TE)	0,5/g af fjölmömettuðum fitusýrum, gefnar til kynna sem línólsýra, en aldrei minna en 0,1 mg fyrir hver 100 tiltæk kJ	0,75	0,5/g af fjölmömettuðum fitusýrum, gefnar til kynna sem línólsýra, en aldrei minna en 0,5 mg fyrir hver 100 tiltæk kJ	3

Steinefni:

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Natríum (mg)	5	14	20	60
Klórið (mg)	12	29	50	125
Kalíum (mg)	15	35	60	145
Kalsíum (mg)	12	60	50	250
Fosfór (mg) ⁽¹⁾	6	22	25	90
Magnesíum (mg)	1,2	3,6	5	15
Járn (mg)	0,12	0,5	0,5	2
Sink (mg)	0,12	0,6	0,5	2,4
Kopar (µg)	4,8	29	20	120
Joð (µg)	1,2	8,4	5	35
Selen (µg)	0,25	0,7	1	3
Mangan (mg)	0,012	0,05	0,05	0,2
Króm (µg)	—	2,5	—	10
Mólybden (µg)	—	2,5	—	10
Flúorið (mg)	—	0,05	—	0,2

⁽¹⁾ Hlutfallið kalsíum/fosfór skal ekki vera lægra en 1,2 eða hærra en 2,0.

TAFLA 2

Magn fjörefna, steinefna og snefilefna í matvælum sem fullnægja öllum næringarþörfum, öðrum en þeim sem ætluð eru ungbörnum

Fjörefni:

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
A-vítamín (µg RE)	8,4	43	35	180
D-vítamín (µg)	0,12	0,65/0,75 ⁽¹⁾	0,5	2,5/3 ⁽¹⁾
K-vítamín (µg)	0,85	5	3,5	20
C- vítamín (mg)	0,54	5,25	2,25	22
Þíamín (mg)	0,015	0,12	0,06	0,5
Ríbóflavín (mg)	0,02	0,12	0,08	0,5
Vítamín B6 (mg)	0,02	0,12	0,08	0,5
Níásín (mg EN)	0,22	0,75	0,9	3
Fólínsýra (µg)	2,5	12,5	10	50
Vítamín B ₁₂ (µg)	0,017	0,17	0,07	0,7
Pantóþensýra (mg)	0,035	0,35	0,15	1,5
Bíótín (µg)	0,18	1,8	0,75	7,5
E-vítamín (mg α -TE)	0,5/g af fjölmörgum fitusýrum, gefnar til kynna sem línólsýra, en aldrei minna en 0,1 mg fyrir hver 100 tiltæk kJ	0,75	0,5/g af fjölmörgum fitusýrum, gefnar til kynna sem línólsýra, en aldrei minna en 0,5 mg fyrir hver 100 tiltæk kJ	3

⁽¹⁾ Í vörur ætlaðar börnum á aldrinum 1 til 10 ára.

Steinefni:

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Natríum (mg)	7,2	42	30	175
Klóríð (mg)	7,2	42	30	175
Kalíum (mg)	19	70	80	295
Kalsíum (mg)	8,4/12 ⁽¹⁾	42/60 ⁽¹⁾	35/50 ⁽¹⁾	175/250 ⁽¹⁾
Fosfór (mg)	7,2	19	30	80
Magnesium (mg)	1,8	6	7,5	25
Járn (mg)	0,12	0,5	0,5	2,0
Sink (mg)	0,12	0,36	0,5	1,5
Kopar (µg)	15	125	60	500
Joð (µg)	1,55	8,4	6,5	35

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
Selen (µg)	0,6	2,5	2,5	10
Mangan (mg)	0,012	0,12	0,05	0,5
Krómi (µg)	0,3	3,6	1,25	15
Mólybden (µg)	0,72	4,3	3,5	18
Flúoríð (mg)	—	0,05	—	0,2

⁽¹⁾ Í vörur ætlaðar börnum á aldrinum 1 til 10 ára.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1286/2000

2001/EES/57/08

frá 19. júní 2000

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2758/1999⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vöðva- eða fituvef.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 145, 20.6.1999, bls. 15, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 331, 23.12.1999, bls. 49.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber fenoxýmetýlpenisillíni við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber salísýlsýru, kalsíumspartati, sinkaspartati, natríumsalísýlati, basísku bismútnítrati, *matricaria recutita*, efnablöndum af henni, *rhei radix*, stöðluðum kjarna, efnablöndum af honum, basísku álsalisýlati og metýlsalisýlati við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 23277/90.
- 8) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ber að bæta metýlprednisólóni og asetýlisóvalerýltýlósini við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 9) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs-leifum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE⁽⁴⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Hér með er I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda á sextugasta degi eftir birtingu hennar.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Eftirfarandi efnur er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafraeðilega virk efni sem hámarks magn leifa hefur verið ákveðið fyrir)

- 1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.1. Penisillín

Lyfjafraeðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Fenoxýmetylpenisillín	Fenoxýmetylpenisillín	Svín	25 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg	Vöðvi Lifur Nýra“	

B. Eftirfarandi efnur er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir efni þar sem hámarks magn leifa hefur ekki verið ákveðið)

- 2. Lifræn efnasambönd

Lyfjafraeðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Basíkt álсалылат	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema fiskur	Eingöngu til staðbundinnar notkunar
Basíkt bismútnítrat	Nautgripir	Einungis til nota í mjólkurkirtla
Kalsíumspartat	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	
Metylсалылат	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema fiskur	Eingöngu til staðbundinnar notkunar
Salisýlsýra	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema fiskur	Eingöngu til staðbundinnar notkunar
Natríumсалылат	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema fiskur	Eingöngu til staðbundinnar notkunar
Sínkaspartat	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	

6. Efni úr jurtarkínu

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„ <i>Matricaria recutita</i> og blöndur af henni	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
<i>Rhei radix</i> , staðlaður kjarni og blöndur af honum	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis“	

C. Eftirfarandi efnum er bætt við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem eru notuð í dýralyf og sem hámarks magn leifa hefur verið ákveðið fyrir til bráðabirgða)

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.2. Makrólíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Asetýlsóvaleryltýlósín	Summa asetýlsóvaleryltýlósíns og 3-O-asetýlósíns	Svín	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Húð og fíta Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falla úr gildi 1.7. 2001“

7. Barksterar

7.1. Sykursterar

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Metýlprednisólón	Metýlprednisólón	Nautgripir	10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fíta Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falla úr gildi 1.7. 2001. Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til mannelis.“

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1295/2000

2001/EES/57/09

frá 20. júní 2000

um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1286/2000⁽²⁾, einkum 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í lifur eða nýrum.

Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber tóldímfosi við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta amprólíumi og perimetríni við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs- leyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/BE⁽⁴⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Hér með er II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Hún kemur til framkvæmda á sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 146, 21.6.1999, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 145, 20.6.2000, bls. 15.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VÍÐAUKI

A. Eftirfarandi efnur er bætt við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir efni þar sem hámarks magn leifa hefur ekki verið ákveðið)

2. Lífræn efna sambönd	Lýfjafræðilega virk efni		Dýrategund		Önnur ákvæði
			Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis		
	„Tóldímfos				

B. Eftirfarandi efnur er bætt við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem eru notuð í dýrallyf og sem hámarks magn leifa hefur verið ákveðið fyrir til bráðabirgða)

2.2. Útsníklalyf
2.2.3. Þýretróið

Lýfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Permetrín	Permetrín (summa myndbirgða)	Nautgripir, geitur	100 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk Fara ber að öðrum ákvæðum tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EBE. (Stjtið. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.)	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falla úr gildi 1.1. 2001
		Svín, kjúklingar	100 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Húð og fíta Lifur Nýra Egg	
		Kjúklingar			

2.4. Frumkýrlyf

2.4.4. Önnur frumkýrlyf

Lýfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Amprólium	Amprólium	Kjúklingar, kalkúnar	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 400 µg/kg 1 000 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Egg	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falla úr gildi 1.1. 2001

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar

2001/EES/57/10

frá 3. maí 2000

um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE varðandi flokkun byggingarvara,
mannvirkja og hluta þeirra eftir nothæfi með tilliti til brunapóls(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 1001)

(2000/367/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórn-
sýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun
93/68/EBE⁽²⁾, einkum 3., 6. og 20. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 2. og 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 89/106/EBE segir að til þess að mið sé tekið af ólíkum kröfum um
vernd byggingarmannvirkja í mismunandi löndum, héruðum eða byggðum, kunni að vera ástæða til
að skipta hverri grunnkröfu í flokka í grunnskjölunum. Þessi skjöl hafa verið birt sem orðsending
framkvæmdastjórnarinnar varðandi grunnskjölin með tilskipun ráðsins 89/106/EBE⁽³⁾.
- 2) Samkvæmt lið 4.2.1 í grunnskjali nr. 2 geta stig grunnkröfunnar „varnir gegn eldsvoða“ ákvarðast af
gerð mannvirkis, notkun þess og staðsetningu, útfærslu byggingarmannvirkis og þess hversu
aðgengilegur neyðarbúnaðurinn er.
- 3) Í lið 2.2 í grunnskjali nr. 2. eru taldar upp ýmsar innbyrðis tengdar ráðstafanir sem er ætlað að
fullnægja grunnkröfunni „varnir gegn eldsvoða“ auk þess sem með þeim er lagður grunnur að
stefnumótun á sviði brunavarna sem má útfæra á mismunandi vegu í aðildarríkjunum.
- 4) Í lið 4.3.1.3 í grunnskjali nr. 2. er gerð grein fyrir einni þeirra aðgerða sem er útbreidd í
aðildarríkjunum og tengist nothæfi byggingarvara og/eða hluta byggingarmannvirkja með tilliti til
brunapóls.
- 5) Samhæfð lausn á því hvernig meta megji nothæfi byggingarvara og mannvirkja eða hluta þeirra með
tilliti til brunapóls felst í flokkunarkerfinu sem fjallað er um í grunnskjali nr. 2.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 133, 6.6.2000, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2001
frá 31. janúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá
EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 62, 28.2.1994, bls. 1.

- 6) Þetta flokkunarkerfi hefur verið lagað að tækniframförum í umboði framkvæmdastjórnarinnar til evrópsku staðlastofnananna Staðlasamtaka Evrópu (CEN) og Rafstaðlasamtaka Evrópu (Cenelec).
- 7) Í 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/106/EBE segir að aðildarríkjunum sé aðeins heimilt að ákveða skilastig sem varan þarf að ná á yfirlýðingavæði þeirra, innan flokkanna sem samþykktir voru á vettvangi bandalagsins, og aðeins ef notaðir eru allir flokkarnir, nokkrir eða einn þeirra.
- 8) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Flokkunarkerfi byggingarvara, mannvirkja og hluta þeirra eftir nothæfi með tilliti til brunaþols, sem samþykkt var á vettvangi bandalagsins, skal vera eins og fram kemur í viðauka.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. maí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

SKILGREININGAR, PRÓFANIR OG NOTHÆFISVIÐMIÐANIR

Viðkomandi skilgreiningum, prófunum og nothæfisviðmiðunum er lýst skilmerkilega eða vísað til þeirra í Evrópuþöðlunum sem um getur í þessum viðauka.

TÁKN

R	Burðarþol
E	Heilleiki
I	Einangrun
W	Geislun
M	Kraftrænt álag
C	Sjálfvirk lokun
S	Reykleki
P eða PH	Samfelldni afl- og/eða merkjagjafa
G	Brunaþol gegn bruna frá reykháfi
K	Brunavarnarhæfni

Athugasemdir

1. Eftirtalin flokkun er sett fram í mínútum nema annað sé tekið fram.
2. Evrópustaðlarnir EN 13501-2, EN 13501-3 (flokkun) og EN 1992-1.2, EN 1993-1.2, EN 1994-1.2, EN 1995-1.2, EN 1996-1.2, EN 1999-1.2 (Eurocodes), sem um getur í þessari ákvörðun, skulu vera með fyrirvara um sömu öryggisráðstafanir og lýst er í 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 89/106/EEB.

FLOKKANIR

1. **Burðareiningar sem ekki eru brunahólfandi**

Gildir um	veggi, gólf, þök, burðarbita, stöpla, svalir, stiga og göngubrýr									
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 1365-1,2,3,4,5,6; EN 1992-1.2; EN 1993-1.2; EN 1994-1.2; EN 1995-1.2; EN 1996-1.2; EN 1999-1.2									
Flokkun:										
R	15	20	30	45	60	90	120	180	240	360
Athugasemdir	—									

2. Brunahólfandi burðareiningar

Gildir um	veggi									
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 1365-1; EN 1992-1.2; EN 1993-1.2; EN 1994-1.2; EN 1995-1.2; EN-1996-1.2; EN 1999-1.2									
Flokkun:										
RE		20	30		60	90	120	180	240	
REI	15	20	30	45	60	90	120	180	240	
REI-M			30		60	90	120	180	240	
REW		20	30		60	90	120	180	240	
Athugasemdir	—									

Gildir um	skilveggi (þ.m.t. skilveggir með óeinangruðum hlutum)									
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; 1364-1; EN 1992-1.2; EN 1993-1.2; EN 1994-1.2; EN 1995-1.2; EN 1996-1.2; EN 1999-1.2									
Flokkun:										
E		20	30		60	90	120			
EI	15	20	30	45	60	90	120	180	240	
EI-M			30		60	90	120			
EW		20	30		60	90	120			
Athugasemdir	—									

Gildir um	loft með eigin brunapól									
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 1364-2									
Flokkun:										
EI	15		30	45	60	90	120	180	240	
Athugasemdir	Við flokkunina er bætt táknum „(a → b)“, „(b → a)“ eða „(a ↔ b)“ til að gefa til kynna hvort þátturinn hefur verið prófaður og hvort hann uppfyllir kröfurnar einungis fyrir ofan eða neðan eða hvorutveggja.									

(¹) Við „C“-flokkunina má bæta tölunum 0 til 5 eftir notkunarflokki. Nánari upplýsingar skulu vera í tækniforskrift viðkomandi vöru.

Gildir um	reykþéttar dyr
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 1634-3

Flokkun: S₂₀₀ eða S_a eftir því hvaða aðstæður eru viðhafðar við prófun.

Athugasemdir	Ef tákniinu „C“ er bætt við gefur það til kynna að varan uppfylli einnig viðmiðunina um „sjálfvirka lokun“ (stenst/stenst ekki prófun) ⁽¹⁾ .
--------------	---

(1) Við „C“-flokunina má bæta tölunum 0 til 5 eftir notkunarflokki. Nánari upplýsingar skulu vera í tækniforskrift viðkomandi vöru.

Gildir um	lokunarkerfi fyrir færíbönd og færibrautir
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 1366-7

Flokkun

E	15		30	45	60	90	120	180	240	
EI	15	20	30	45	60	90	120	180	240	
EW		20	30		60					

Athugasemdir	Við 1-flokkunina er bætt táknið „1“ eða „2“ til að gefa til kynna hvor skilgreiningin á einangrun er notuð. Ef táknið „C“ er bætt við gefur það til kynna að varan uppfylli einnig viðmiðunina um „sjálfvirka lokun“ (stenst/stenst ekki prófun) ⁽¹⁾ .
--------------	---

(1) Við „C“-flokkinna má bæta tölunum 0 til 5 eftir notkunarflokki. Nánari upplýsingar skulu vera í tækniforskrift viðkomandi vöru.

Gildir um	þjónustulagnir og -stokka
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 1366-5

Flokkun

E	15	20	30	45	60	90	120	180	240	
EI	15	20	30	45	60	90	120	180	240	

Athugasemdir	Við flokkunina er bætt táknum „ $i \rightarrow o$ “, „ $o \rightarrow i$ “ eða „ $i \leftrightarrow o$ “ til að gefa til kynna hvort þátturinn hefur verið prófaður og hvort hann uppfyllir kröfurnar einungis að innan eða utan eða hvorutveggja. Auk þess gefa táknin „ v_e “ og/eða „ h_o “ til kynna hentugleika fyrir lóðréttu og/eða láréttu notkun.
--------------	--

Gildir um	reykháfa
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 13216

Flokkun: G + fjarlægð í mm (t.d. G 50)

Athugasemdir	Ekki er gerð krafa um fjarlægð begar um innbyggðar byggingarvörur er að ræða
--------------	--

Gildir um	vegg- og loftklæðningar
Staðall/Staðlar	EN 13501-2; EN 13381-8

Flokkun: K

Athugasemdir	„Staðist/fallið“-prófun
--------------	-------------------------

5. Vörur til notkunar í loftræstikerfum (að undanskildum reyk- og hitaútblasturskerfum)

Gildir um	loftræstirásrir									
Staðall/Staðlar	EN 13501-3; EN 1366-1									
Flokkun										
EI	15	20	30	45	60	90	120	180	240	
E			30		60					
Athugasemdir	Við flokkunina er bætt táknumum „(i → o)“, „(o → i)“ eða „(i ↔ o)“ til að gefa til kynna hvort þátturinn hefur verið prófaður og hvort hann uppfyllir kröfurnar einungis að innan eða utan eða hvorutveggja. Auk þess gefa táknin „v_e“ og/eða „h_e“ til kynna hentugleika fyrir lóðréttu og/eða láréttu notkun. Ef tákninu „S“ er bætt við gefur það til kynna að varan uppfylli sérstakar kröfur til að koma í veg fyrir reykþleka.									

Gildir um	brunalokur									
Staðall/Staðlar	EN 13501-3; EN 1366-2									
Flokkun:										
EI	15	20	30	45	60	90	120	180	240	
E			30		60	90	120			
Athugasemdir	Við flokkunina er bætt táknumum „(i → o)“, „(o → i)“ eða „(i ↔ o)“ til að gefa til kynna hvort þátturinn hefur verið prófaður og hvort hann uppfyllir kröfurnar einungis að innan eða utan eða hvorutveggja. Auk þess gefa táknin „v_e“ og/eða „h_o“ til kynna hentugleika fyrir lóðréttu og/eða láréttu notkun. Ef tákninu „S“ er bætt við gefur það til kynna að varan uppfylli sérstakar kröfur til að koma í veg fyrir reyklega.									

6. Vörur til nota í tæknibúnaði

Gildir um	raf- og ljósleiðarakapla og aukabúnað; rör og eldvarnakerfi fyrir kapla									
Staðall/Staðlar	EN 13501-3;									
Flokkun										
P	15		30		60	90	120			
Athugasemdir	—									
Gildir um	afl- og merkjakapla eða –kerfi með lítið þvermál (< 20 mm þvermál og leiðarastærðir ≤ 2.5 mm ²)									
Staðall/Staðlar	EN 13501-3; EN 50200									
Flokkun:										
PH	15		30		60	90	120			
Athugasemdir	—									

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/26/EB

2001/EES/57/11

frá 16. maí 2000

um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og um breytingar á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE og 88/357/EBE(*)

(Fjórða tilskipun um ökutækjatrýggingar)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 7. apríl 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eins og sakir standa er misræmi á milli ákvæða laga og stjórnsýslufyrirmæla í aðildarríkjunum um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og þetta misræmi er hindrun í vegi frjálsra fólksflutninga og frjálsrar tryggingaþjónustustarfsemi.
- 2) Nauðsynlegt er því að samræma þessi ákvæði til að innri markaðurinn geti starfað snuðulaust.
- 3) Í tilskipun 72/166/EBE⁽⁴⁾ samþykkti ráðið ákvæði um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og til að kveða á um skyldu til að viðhalda váttryggingu gagnvart slíkri ábyrgð.
- 4) Í tilskipun 88/357/EBE⁽⁵⁾ samþykkti ráðið ákvæði um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga, og um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur.
- 5) Fyrirkomulagið með skrifstofur vegna græna skírteinisins tryggir að skjótt tjónauppgjör geti farið fram í landi tjónþola jafnvel þótt hinn aðilinn sé frá öðru landi í Evrópu.
- 6) Fyrirkomulagið með skrifstofur vegna græna skírteinisins leysir ekki allan vanda tjónþola sem þarf að gera kröfu í öðru landi á hendur aðila sem er búsettur þar og á hendur váttryggingafélagi með starfsleyfi þar (erlent réttarkerfi, erlent tungumál, framandi málsmeðferð við tjónauppgjör og oft óviðunandi tafir á tjónauppgjöri).

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 343, 13.11.1997, bls. 11 og Stjtið. EB C 171, 18.6.1999, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 157, 25.5.1998, bls. 6.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. júlí 1998 (Stjtið. EB C 292, 21.9.1998, bls. 123), staðfest 27. október 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 21. maí 1999 (Stjtið. EB C 232, 13.8.1999, bls. 8) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. desember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 2. maí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. maí 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 103, 2.5.1972, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 84/5/EBE (Stjtið. EB L 8, 11.1.1984, bls. 17).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/49/EBE (Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).

- 7) Í ályktun sinni frá 26. október 1995 um tjónauppgjör vegna umferðarslysa sem verða utan heimalands kröfuhafa⁽¹⁾ fór Evrópuþingið þess á leit við framkvæmdastjórnina, í samræmi við 2. mgr. 192. gr. sáttmálans, að hún legði fram tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins til að leysa þennan vanda.
- 8) Rétt er að bæta við það fyrirkomulag sem komið var á með tilskipunum 72/166/EBE, 84/5/EBE⁽²⁾ og 90/232/EBE⁽³⁾ til að tryggja að tjónþolar, sem hafa orðið fyrir tjóni vegna slysa sem vélknúin ökutæki valda, sitji við sama borð án tillits til þess hvar í bandalaginu slysin verða. Ýmsu er ábótavant að því er varðar tjónauppgjör vegna slysa sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, sem eiga sér stað í öðru ríki en því þar sem tjónþoli hefur búsetu.
- 9) Beiting þessarar tilskipunar við slys sem eiga sér stað í þriðju löndum þar sem fyrirkomulagið um notkun græna skirteinisins gildir og hafa áhrif á tjónþola, búsetta í bandalaginu, þar sem vélknúin ökutæki koma við sögu, ökutæki sem eru tryggð og að öllu jöfnu staðsett í aðildarríki, felur ekki í sér þá landfræðilegu útvíkkun á lögboðinni ökutækjategyggingarvernd sem kveðið er á um í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 72/166/EBE.
- 10) Þetta felur í sér að tjónþoli öðlast rétt til að beina kröfu sinn beint til váttryggingafélags aðilans sem ber ábyrgð á slysinu.
- 11) Viðunandi lausn fyrir tjónþola sem verða fyrir tjóni vegna slysa, sem vélknúin ökutæki valda, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, slysa sem verða í öðru ríki en þar sem þeir eru búsettir, gæti verið að mega gera kröfu í aðildarríkinu, þar sem þeir hafa búsetu, á hendur tjónauppgjörfulltrúa sem er tilnefndur þar af váttryggingafélagi aðilans sem ber ábyrgð á slysinu.
- 12) Þessi lausn fæli í sér að farið yrði með tjón, sem tjónþolar verða fyrir utan aðildarríkisins þar sem þeir hafa búsetu, samkvæmt málsmeðferð sem þeim er kunn.
- 13) Það fyrirkomulag að hafa tjónauppgjörfulltrúa í aðildarríkinu þar sem tjónþoli hefur búsetu hefur hvorki áhrif á það hvaða efnisrétti skuli beita í hverju einstöku tilviki né áhrif á lögsögu.
- 14) Það að sá, sem orðið hefur fyrir tjóni, skuli eiga rétt til að beina kröfu sinni beint til váttryggingafélags er rökrétt viðbót við að tilnefna slíka fulltrúa og bætir auk þess lagalega stöðu tjónþola að því er varðar slys af völdum vélknúinna ökutækja sem eiga sér stað utan aðildarríkisins þar sem aðilinn er búsettur.
- 15) Í því skyni að bæta úr téðum atriðum, sem ábótavant er, skal kveða á um að aðildarríkið, þar sem váttryggingafélagið hefur starfsleyfi, krefjist þess að félagið tilnefni tjónauppgjörfulltrúa sem búsettir eru, eða hafa staðfestu, í hinum aðildarríkjunum og skulu þeir safna öllum nauðsynlegum upplýsingum í tengslum við kröfur vegna slíkra slysa og gera viðeigandi ráðstafanir til að gera upp kröfur fyrir hönd váttryggingafélagsins og á kostnað þess, þar á meðal greiða skaðabætur. Tjónauppgjörfulltrúar skulu hafa umboð til að koma fram fyrir hönd váttryggingafélagsins gagnvart fólki sem orðið hefur fyrir tjóni vegna slíkra slysa, auk þess að koma fram fyrir hönd þess frammi fyrir innlendum yfirvöldum, þar á meðal dómstólum þegar þess gerist þörf, svo fremi það samræmist reglum alþjóðlegs einkamálaréttar um val á lögsögu.
- 16) Starfsemi tjónauppgjörfulltrúa er ekki nægilegur grundvöllur til að kveða á um lögsögu dómstóla í aðildarríkinu, þar sem tjónþoli er búsettur, ef reglur alþjóðlegs einkamálaréttar um val á lögsögu kveða ekki á um það.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 308, 20.11.1995, bls. 108.

⁽²⁾ Önnur tilskipun ráðsins (84/5/EBE) frá 30. desember 1983 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 8, 11.1.1984, bls. 17). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/232/EBE (Stjtið. EB L 129, 19.5.1990, bls. 33).

⁽³⁾ Þriðja tilskipun ráðsins (90/232/EBE) frá 14. maí 1990 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum (Stjtið. EB L 129, 19.5.1990, bls. 33).

- 17) Tilnefning fulltrúa sem annast uppgjör bótakrafna skal vera eitt af skilyrðunum fyrir því að hefja og stunda váttryggingastarfsemi þá sem talin er upp í 10. flokki A-liðar í viðaukanum við tilskipun 73/239/EBE⁽¹⁾, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga. Þetta skilyrði skal því uppfyllt með einu opinberu leyfi sem gefið er út af yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem váttryggingafélagið hefur aðalskrifstofu, eins og tiltekið er í II. bálki tilskipunar 92/49/EBE⁽²⁾. Þetta skilyrði skal einnig gilda um váttryggingafélög sem hafa aðalskrifstofu utan bandalagsins og hafa tryggt sér leyfi sem heimilar þeim að hefja váttryggingastarfsemi í aðildarríki bandalagsins. Af þessum sökum skal tilskipun 73/239/EBE breytt og bætt við hana.
- 18) Auk þess að tryggja að váttryggingafélagið hafi fulltrúa í ríkinu þar sem tjónþoli er búsettur, er rétt að tryggja tjónþola þann rétt að krafan verði gerð upp eins skjótt og auðið er. Því er nauðsynlegt, ef váttryggingafélagið eða fulltrúi þess skyldu bregðast þeirri skyldu sinni að bjóða skaðabætur innan viðunandi frests, að í landslögum séu viðeigandi skilvirk og kerfisbundin stjórnsýsluviðurlög, fjárhagsleg eða jafngild, svo sem fyrirmæli ásamt stjórnsýslusektum, reglubundin skýrslugjöf til eftirlitsyfirvalda, vettvangseftirlit, birting í innlendu lögbirtingablaði og í dagblöðum, afturköllun á starfsemi félagsins (bann við gerð nýrra samninga í tiltekinn tíma), tilnefning sérstaks fulltrúa eftirlitsyfirvalda sem hefur eftirlit með því að rekstur sé í samræmi við váttryggingalög, afturköllun starfsleyfis eða viðurlög gagnvart stjórnendum og forstöðumönnum. Þetta skal ekki hafa áhrif á beitingu neinna annarra ráðstafana, einkum og sér í lagi samkvæmt eftirlitslögum, sem kunna að teljast við hæfi. Til þess að váttryggingafélagið geti boðið bætur byggðar á rökstuðningi innan tilskilins frests er það þó skilyrði að ekki leiki vafi á bótaábyrgð og tjóninu sem orðið er. Rökstutt boð um skaðabætur skal vera skriflegt og í því tíundaður grundvöllur mats á bótaábyrgð og tjóni.
- 19) Auk þessara viðurlaga er rétt að kveða á um að vextir skuli greiðast ofan á bótafjárhæð sem váttryggingafélag býður eða dómstóll dæmir tjónþola, hafi bætur ekki verið boðnar innan tilskilins frests. Ef innlendar reglur aðildarríkja taka til kröfu um dráttarvexti er heimilt að beita þessu ákvæði með tilvísun til þeirra reglna.
- 20) Tjónþolar, sem hafa orðið fyrir tjóni í slysi sem hlýst af notkun vélknúinna ökutækja, eiga stundum erfitt með að fá gefið upp nafn váttryggingafélagsins sem viðkomandi ökutæki eru ábyrgðartryggð hjá.
- 21) Aðildarríki skulu koma á fót upplýsingamiðstöðvum í þágu slíkra aðila til að tryggja að slíkar upplýsingar séu veittar eins skjótt og auðið er. Í þessum upplýsingamiðstöðvum skulu tjónþolar einnig geta nálgast upplýsingar um tjónauppgjörfulltrúa. Nauðsynlegt er að slíkar miðstöðvar hafi með sér samstarf og veiti skjótt svör við beiðnum um upplýsingar um tjónauppgjörfulltrúa frá miðstöðvum í öðrum aðildarríkjum. Rétt er að slíkar miðstöðvar safni upplýsingum um það hvenær tryggingavernd rennur út í raun en ekki um það hvenær upprunalegum gildistíma trygginga-skrteinisins lýkur ef samninginn má endurnýja með því að segja honum ekki upp.
- 22) Setja skal sérákvæði um ökutæki (svo sem ökutæki í eigu hins opinbera eða hers) sem undanþágur frá ábyrgðartryggingarskyldu gilda um.
- 23) Ef lögmætir hagsmunir tjónþola felast í því að honum sé tilkynnt um deili á eiganda ökutækisins, þeim sem ekur því að jafnaði eða skráðum umráðamanni þess, svo sem ef hann getur einungis fengið bætur frá þessum mönnum vegna þess að ökutækið er ekki tryggt á viðeigandi hátt eða ef tjón nemur meiru en váttryggingarfjárhæð, ber einnig að veita þessar upplýsingar.

⁽¹⁾ Fyrsta tilskipun ráðsins (73/239/EBE) frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líflygginga (Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins (92/49/EBE) frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líflyggingar, og um breytingu á tilskipunum 73/239/EBE og 88/357/EBE (þriðja tilskipun um skaðatryggingar) (Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með tilskipun 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

- 24) Tilteknaðar upplýsingar, svo sem nafn og heimilisfang eigandans eða þess sem ekur ökutækinu að jafnaði og númer váttryggingarskírteinis eða skráningarnúmer ökutækisins, eru persónuupplýsingar í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁽¹⁾. Vinnsla slíkra gagna, með skírskotun til þessara tilskipunar, verður því að vera í samræmi við innlendar ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt tilskipun 95/46/EB. Nafn og heimilisfang þess sem ekur ökutækinu að jafnaði skal því einungis látið uppi að kveðið sé á um slíkt í landslögum.
- 25) Nauðsynlegt er að tjónþoli geti leitað til tjónauppgjörstofnunar ef váttryggingafélagið hefur ekki tilnefnt fulltrúa eða er augljóslega að tefja uppgjör kröfu eða ef ekki eru vituð deili á váttryggingafélagi til þess að tryggja að tjónþoli verði ekki af þeim bótum sem hann á rétt á. Íhlutun tjónauppgjörstofnunar skal takmarkast við örfá, einstök tilvik þar sem váttryggingafélag hefur ekki rækt skyldur sínar þrátt fyrir letjandi áhrif hugsanlegrar viðurlagaálagningar.
- 26) Hlutverk tjónauppgjörstofnunar er einungis að gera upp bótakröfur vegna hvers kyns tjóns sem tjónþoli verður fyrir þegar ekki leikur vafi á ábyrgð og því verður tjónauppgjörstofnun að takmarka starfsemi sína við að ganga úr skugga um að bætur hafi verið boðnar innan þeirra tímamarka og í samræmi við málsmeðferð sem mælt hefur verið fyrir um, án þess að meta málsatvik.
- 27) Lögpersónur, sem samkvæmt lögum ganga inn í kröfu tjónþola gegn þeim sem ber ábyrgð á slysinu eða váttryggingafélagi hans (svo sem, til dæmis, önnur váttryggingafélög eða tryggingastofnanir), skulu ekki eiga rétt á að gera samsvarandi kröfu á tjónauppgjörstofnun.
- 28) Tjónauppgjörstofnun skal eiga rétt á að ganga inn í kröfu að því marki sem hún hefur bætt tjónþola tjónið. Til að auðvelda tjónauppgjörstofnun að framfylgja kröfu sinni á hendur váttryggingafélagi, sem hefur ekki tilnefnt tjónauppgjörfulltrúa eða er augljóslega að tefja uppgjör kröfu, skal sá aðili sem greiðir bætur í ríki tjónþola sjálfkrafa öðlast rétt á endurgreiðslu með því að ganga inn í kröfu tjónþola á hendur tilsvarende aðila í ríkinu þar sem váttryggingafélagið hefur aðsetur. Síðarnefndur aðili er í bestri aðstöðu til að höfða mál vegna endurkröfu á hendur váttryggingafélaginu.
- 29) Jafnvel þótt aðildarríkin geti séð til þess að krafa á hendur tjónauppgjörstofnun sé til vara skal ekki skylda tjónþola til að leggja fram kröfu á hendur þeim sem ber ábyrgð á slysinu áður en hann gerir kröfu á hendur tjónauppgjörstofnun. Staða tjónþola í slíku tilviki skal ekki vera lakari en þegar um er að ræða kröfu gegn ábyrgðarsjóði samkvæmt 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 84/5/EEC.
- 30) Þetta kerfi má gera starfhæft með samningi milli tjónauppgjörstofnana, sem aðildarríkin koma á fót eða samþykkja, þar sem starfsemi þeirra og skyldur og málsmeðferð við endurgreiðslu er skilgreind.
- 31) Ef ómögulegt reynist að finna váttryggjanda ökutækisins skulu gerðar ráðstafanir til þess að sá sem að lokum á að reiða fram fjárhæðina sem tjónþoli fær í skaðabætur, sé ábyrgðarsjóðurinn sem kveðið er á um í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 84/5/EEC í aðildarríkinu þar sem hið ótryggða ökutæki, sem olli slysinu, er að öllu jöfnu staðsett. Ef ómögulegt reynist að staðfesta um hvaða ökutæki er að ræða skulu gerðar ráðstafanir til þess að sá sem að lokum á að reiða fram fjárhæðina sé ábyrgðarsjóðurinn sem kveðið er á um í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 84/5/EEC í aðildarríkinu þar sem slysið átti sér stað.

⁽¹⁾ Stjtið. EB, L 281, 23.11.1995, bls. 31.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að mæla fyrir um sérákvæði sem gilda um tjónþola sem eiga rétt á skaðabótum vegna hvers kyns tjóns sem þeir verða fyrir í slysum, sem eiga sér stað í öðru aðildarríki en því þar sem tjónþoli er búsettur, og hljótast af notkun ökutækja sem eru tryggð og að öllu jöfnu staðsett í aðildarríki.

Með fyrirvara um löggjöf þriðju landa um skaðabótaábyrgð og alþjóðlegan einkamálarétt skal þessi tilskipun einnig gilda um tjónþola sem eru búsettir í aðildarríki og eiga rétt á bótum vegna hvers kyns tjóns af völdum slysa sem eiga sér stað í þriðju löndum þar sem landsskrifstofur bifreiðatrygginga, sem eru skilgreindar í 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 72/166/EBE, hafa gerst aðilar að fyrirkomulaginu um notkun græna skirteinisins ef slík slys hljótast af notkun ökutækja sem eru tryggð, og að jafnaði staðsett, í aðildarríki.

2. Ákvæði 4. og 6. gr. skulu aðeins gilda þegar um er að ræða slys sem hlýst af notkun ökutækis

a) sem er vátryggt hjá starfsstöð í öðru aðildarríki en því ríki þar sem tjónþoli er búsettur, og

b) sem er að jafnaði staðsett í öðru aðildarríki en því ríki þar sem tjónþoli er búsettur.

3. Ákvæði 7. gr. skulu einnig gilda um slys af völdum ökutækja frá þriðju löndum sem falla undir 6. og 7. gr. tilskipunar 72/166/EBE.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „vátryggingafélag“: félag sem fengið hefur starfsleyfi yfirvalda í samræmi við 6. gr. eða 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 73/239/EBE;
- b) „starfsstöð“: aðalskrifstofa, útibú eða umboð vátryggingafélags, eins og skilgreint er í c-lið 2. gr. tilskipunar 88/357/EBE;
- c) „ökutæki“: ökutæki eins og það er skilgreint í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 72/166/EBE;
- d) „tjónþoli“: tjónþoli eins og hann er skilgreindur í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 72/166/EBE;
- e) „aðildarríkið þar sem ökutækið er að öllu jöfnu staðsett“: landsvæðið þar sem ökutækið er að öllu jöfnu staðsett eins og það er skilgreint í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 72/166/EBE.

3. gr.

Réttur til að beina kröfu beint til vátryggingafélags

Sérhvert aðildarríki skal tryggja að tjónþolar þeir, sem um getur í 1. gr., sem hafa orðið fyrir slysi í skilningi þess ákvæðis, eigi rétt á að beina kröfu sinni beint til vátryggingafélagsins sem aðilinn, sem ber ábyrgð á slysinu, er ábyrgðartryggður hjá.

4. gr.

Tjónauppgjörsfulltrúar

1. Sérhvert aðildarríki skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öll vátryggingafélög, sem tryggja gegn áhættu sem flokkast í 10. flokk í A-lið viðaukans við tilskipun 73/239/EBE, annarri en ábyrgð vegna flutninga, tilnefni tjónauppgjörsfulltrúa í sérhverju aðildarríki öðru en því þar sem þau hafa fengið starfsleyfi yfirvalda. Tjónauppgjörsfulltrúi skal fara með kröfur og uppgjör vegna tjóna af völdum slysa í þeim tilvikum sem um getur í 1. gr. Tjónauppgjörsfulltrúi skal vera búsettur eða hafa staðfestu í aðildarríkinu þar sem hann hefur verið tilnefndur.

2. Val á tjónauppgjörfulltrúa skal vera ákvörðun váttryggingafélagsins. Aðildarríkjunum er óheimilt að takmarka þetta val.
3. Tjónauppgjörfulltrúi getur unnið fyrir eitt eða fleiri váttryggingafélög.
4. Tjónauppgjörfulltrúi skal, í tengslum við slíkar kröfur, safna öllum nauðsynlegum upplýsingum er varða tjónauppgjör og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að semja um þær. Sú krafa að tilnefndur sé tjónauppgjörfulltrúi skal ekki fyrirbyggja rétt tjónþola eða váttryggingafélags hans til að hefja málssókn beint gegn þeim sem var valdur að slysinu eða váttryggingafélagi hans.
5. Tjónauppgjörfulltrúar skulu hafa umboð til að koma fram fyrir hönd váttryggingafélagsins gagnvart tjónþolum í þeim tilvikum sem um getur í 1. gr. og fallast á kröfur þeirra að fullu. Þeir verða að vera færir um að rannsaka mál á opinberu tungumáli eða -málum aðildarríkisins þar sem tjónþoli er búsettur.
6. Aðildarríkin skulu gera það að skyldu, og styðja með viðeigandi, árangursríkum og kerfisbundnum stjórnsýsluviðurlögum, fjárhagslegum eða samsvarandi, að innan þriggja mánaða frá þeim degi þegar tjónþoli gerir bótakröfu, annað hvort beint á váttryggingafélag þess sem olli slysinu eða tjónauppgjörfulltrúa þess,
 - a) sé þess krafist að váttryggingafélag þess sem olli slysinu eða tjónauppgjörfulltrúi þess bjóði bætur og rökstyðji þær í tilvikum þar sem ekki ríkir ágreiningur um bótaábyrgð og tjón hefur verið metið, eða
 - b) þess sé krafist að váttryggingafélag sem bótakröfu er beint til eða tjónauppgjörfulltrúi þess gefi rökstutt svar við þeim atriðum sem tiltekin eru í kröfunni í tilvikum þar sem bótaábyrgð er hafnað eða ekki hefur verið skorið úr um hana eða ef tjón hefur ekki verið metið að fullu.
- Aðildarríkin skulu setja ákvæði til að tryggja að þegar bætur eru ekki boðnar innan þriggja mánaða frestsins skuli vextir greiddast ofan á bótafjárhæðina sem váttryggingafélag býður eða dómstóll dæmir tjónþola.
7. Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um framkvæmd fyrstu undirgreinar 4. mgr. og um skilvirkni þess ákvæðis sem og um samræmi innlendra viðurlagaákvæða fyrir 20. janúar 2006 og leggja fram tillögur ef nauðsyn ber til.
8. Tilnefning tjónauppgjörfulltrúa skal ekki í sjálfu sér teljast opnun útibús, í skilningi b-liðar 1. gr. tilskipunar 92/49/EBE og tjónauppgjörfulltrúi skal ekki talinn vera starfsstöð í skilningi c-liðar 2. gr. tilskipunar 88/357/EBE né starfsstöð í skilningi Brussel-samningsins frá 27. september 1968 um dómsvald og um viðurkenningu dóma í einkamálum ⁽¹⁾.

5. gr.

Upplýsingamiðstöðvar

1. Í því skyni að gera tjónþola kleift að fara fram á bætur skal sérhvert aðildarríki koma á fót eða samþykkja upplýsingamiðstöð sem:
 - a) heldur skrá yfir:
 1. skráningarnúmer vélknúinna ökutækja sem eru að öllu jöfnu staðsett á yfirráðasvæði viðkomandi ríkis;
 2. i) númer váttryggingaskírteina sem taka til notkunar þessara ökutækja að því er varðar áhættu sem flokkast í 10. flokk í A-lið viðaukans við tilskipun 73/239/EBE, aðra en ábyrgð vegna flutninga, og, ef gildistími váttryggingaskírteinis er útrunninn, einnig daginn sem váttryggingarvernd rennur út;
 - ii) númer græna skírteinisins eða landamæraváttryggingaskírteinis ef annað þessara skjala gildir um ökutækið, svo framarlega sem það nýtur undanþágunnar sem kveðið er á um í b-lið 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE;

⁽¹⁾ Stjótið. EB C 27, 26.1.1998, bls. 1 (samansteypt skjal).

3. þau váttryggingafélög sem notkun ökutækja er tryggð hjá að því er varðar áhættu sem flokkast í 10. flokk í A-lið viðaukans við tilskipun 73/239/EBE, aðra en ábyrgð vegna flutninga, og tjónauppgjörsfulltrúar sem tilnefndir eru af slíkum váttryggingafélögum í samræmi við 4. gr., en nöfn þeirra skulu tilkynnt upplýsingamiðstöðinni í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar;
4. skrá um ökutæki sem í hverju aðildarríki njóta undanþágu frá kröfu um ábyrgðartryggingarvernd í samræmi við a- og b-lið 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE;
5. þegar um er að ræða ökutæki sem kveðið er á um í 4-lið:
 - i) nafn yfirvalds eða stofnunar sem tilnefnd er í samræmi við aðra undirgrein a-liðar 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE til að annast bótagreiðslur til tjónþola í tilvikum þar sem málsmeðferðin, sem kveðið er á um í fyrsta undirlið 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 72/166/EBE, á ekki við ef ökutækið nýtur undanþágunnar sem kveðið er á um í a-lið 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE;
 - ii) nafn stofnunar sem ábyrgist ökutækið í aðildarríkinu þar sem það er að öllu jöfnu staðsett ef ökutækið nýtur undanþágunnar sem kveðið er á um í b-lið 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE;
- b) eða samræma söfnun og miðlun þessara upplýsinga;
- c) og aðstoða bótakröfuhafa við að fá aðgang að upplýsingunum sem fjallað er um í 1.-5. lið a-liðar.

Upplýsingar samkvæmt 1.-3. lið a-liðar skal geyma í sjö ár eftir að skráning ökutækisins eða gildistími váttryggingasamningsins rennur út.

2. Váttryggingafélög, sem um getur í 3. lið a-liðar í 1. mgr., skulu tilkynna upplýsingamiðstöðvum í öllum aðildarríkjunum nafn og heimilisfang þess tjónauppgjörsfulltrúa sem þau hafa tilnefnt, samkvæmt 4. gr., í hverju aðildarríki.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að í sjö ár eftir slysið eigi tjónþoli rétt á því að upplýsingamiðstöðin í aðildarríkinu þar sem hann er búsettur, í aðildarríkinu þar sem ökutækið er að öllu jöfnu staðsett eða í aðildarríkinu þar sem slysið átti sér stað, láti honum í té, án tafar, eftirtaldar upplýsingar:

- a) nafn og heimilisfang váttryggingafélagsins;
- b) númerið á váttryggingaskirteininu; og
- c) nafn og heimilisfang tjónauppgjörsfulltrúa váttryggingafélagsins í ríkinu þar sem tjónþoli er búsettur.

Upplýsingamiðstöðvar skulu hafa með sér samvinnu.

4. Upplýsingamiðstöðin skal láta tjónþola í té nafn og heimilisfang eiganda ökutækisins, þess sem ekur því að jafnaði eða skráðs umráðamanns þess ef lögmætir hagsmunir tjónþola felast í því að hann fái þessar upplýsingar. Að því er varðar þetta ákvæði skal upplýsingamiðstöðin einkum snúa sér:

- a) til váttryggingafélagsins, eða
- b) til skráningarskrifstofu ökutækja.

Njóti ökutækið undanþágunnar, sem kveðið er á um í a-lið 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE, skal upplýsingamiðstöðin tilkynna tjónþola um nafn þess yfirvalds eða stofnunar sem tilnefnd er í samræmi við aðra undirgrein a-liðar 4. gr. þeirrar tilskipunar til að annast bótagreiðslur til tjónþola í þeim tilvikum þar sem málsmeðferðin, sem kveðið er á um í fyrsta undirlið 2. mgr. 2. gr. í þeirri tilskipun, gildir ekki.

Ef ökutækið nýtur undanþágunnar, sem kveðið er á um í b-lið 4. gr. tilskipunar 72/166/EBE, skal upplýsingamiðstöðin tilkynna tjónþola nafn stofnunarinnar sem ábyrgist ökutækið í landinu þar sem það er að öllu jöfnu staðsett.

5. Sú vinnsla persónuupplýsinga, sem um getur í málsgreinunum hér að framan, skal fara fram í samræmi við innlendar ráðstafanir sem gerðar eru í samræmi við tilskipun 95/46/EB.

6. gr.

Tjónauppgjörstofnun

1. Sérhvert aðildarríki skal koma á eða samþykkja tjónauppgjörstofnun sem annast bótagreiðslur til tjónþola í þeim tilvikum sem um getur í 1. gr.

Slíkir tjónþolar geta gert kröfu á tjónauppgjörstofnun í aðildarríkinu þar sem þeir eru búsettir:

- a) ef váttryggingafélag eða tjónauppgjörfulltrúi þess hefur ekki látið í té rökstutt svar við þeim atriðum sem koma fram í kröfu innan þriggja mánaða frá þeim degi sem tjónþoli gerði bótakröfu á hendur váttryggingafélaginu sem ökutækið, sem olli slysinu, var tryggt hjá eða á hendur tjónauppgjörfulltrúa þess; eða
- b) ef váttryggingafélag hefur ekki tilnefnt tjónauppgjörfulltrúa í ríkinu þar sem tjónþoli er búsettur í samræmi við 1. mgr. 4. gr. Í því tilviki geta tjónþolar ekki gert kröfu á hendur tjónauppgjörstofnun ef þeir hafa gert bótakröfu beint á hendur váttryggingafélaginu þar sem ökutækið, sem olli slysinu, var tryggt og hafa fengið rökstutt svar innan þriggja mánaða frá því að krafan var gerð.

Tjónþolar geta hins vegar ekki gert kröfu á tjónauppgjörstofnun hafi þeir hafið málsókn beint á hendur váttryggingafélaginu.

Tjónauppgjörstofnunin skal grípa til aðgerða innan tveggja mánaða frá þeim degi sem tjónþoli gerir bótakröfu á hendur henni en hún skal hætta aðgerðum ef váttryggingafélagið, eða tjónauppgjörfulltrúi þess, sendir síðan rökstutt svar við kröfunni.

Tjónauppgjörstofnunin skal þegar í stað tilkynna:

- a) váttryggingafélagi ökutækisins sem olli slysinu eða tjónauppgjörfulltrúa þess;
- b) tjónauppgjörstofnun í aðildarríkinu þar sem váttryggingafélagið, sem gaf út váttryggingaskírteinið, hefur staðfestu;
- c) þeim sem var valdur að slysinu, ef vitað er,

að hún hafi móttækið kröfu frá tjónþola og að hún muni svara kröfunni innan tveggja mánaða frá því að hún var gerð.

Ákvæði þetta skerðir hvorki rétt aðildarríkis til að meta hvort batur þessarar stofnunar teljast fullnaðarbatur eða ekki né til að setja ákvæði um tjónauppgjör milli þess aðila og þess eða þeirra sem voru valdir að slysinu og annarra váttryggjenda eða tryggingastofnana á vegum hins opinbera sem eiga að greiða tjónþola batur vegna sama slyss. Aðildarríki mega þó ekki veita tjónauppgjörstofnun heimild til þess að setja nein skilyrði fyrir greiðslu bóta, önnur en þau sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, svo sem að tjónþoli sýni fram á að sá sem ber skaðabótaábyrgð sé ófær um eða neiti að bæta tjónið.

2. Tjónauppgjörstofnunin, sem bætt hefur tjónþola tjónið í ríkinu þar sem hann er búsettur, skal eiga rétt á að krefjast endurgreiðslu á fjárhæðinni, sem greidd var í batur, frá tjónauppgjörstofnun í aðildarríkinu þar sem váttryggingafélagið, sem gaf út váttryggingaskírteinið, hefur staðfestu.

Réttindi tjónþola gagnvart þeim sem var valdur að slysinu eða váttryggingafélagi hans skulu þá færast yfir til síðarnefndrar tjónauppgjörstofnunar að því marki sem tjónauppgjörstofnunin í aðildarríkinu þar sem tjónþoli er búsettur hefur bætt tjónið sem um ræðir. Sérhverju aðildarríki ber skylda til að viðurkenna slíkan rétt til að ganga inn í kröfu eins og kveðið er á um hann í hinum aðildarríkjunum.

3. Ákvæði þessarar greinar skulu koma til framkvæmda:

- a) eftir að samningur hefur verið gerður milli tjónauppgjörstofnananna, sem komið er á eða sem aðildarríkin samþykkja, um störf þeirra og skyldur og málsmæðferð um endurgreiðslu;
- b) frá og með þeim degi sem framkvæmdastjórnin ákveður, eftir að hún hefur, í nánú samstarfi við aðildarríkin, gengið úr skugga um að slíkur samningur hafi verið gerður.

Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um framkvæmd þessarar greinar og um áhrif hennar fyrir 20. júlí 2005 og leggja fram tillögur ef nauðsyn ber til.

7. gr.

Ef ómögulegt reynist að fá staðfest um hvaða ökutæki er að ræða eða ef ómögulegt reynist, innan tveggja mánaða frá slysinu, að finna váttryggingafélagið, getur tjónþoli sótt um bætur frá tjónauppgjörstofnun í aðildarríkinu þar sem hann er búsettur. Tjón skal bætt í samræmi við 1. gr. tilskipunar 84/5/EBE. Tjónauppgjörstofnunin skal þá eiga kröfu, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr. þessarar tilskipunar:

- a) ef ekki er unnt að fá staðfest um hvaða váttryggingafélag er að ræða: á hendur ábyrgðarsjóðnum, sem kveðið er á um í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 84/5/EBE, í aðildarríkinu þar sem ökutækið er að öllu jöfnu staðsett;
- b) ef um er að ræða óþekkt ökutæki: á hendur ábyrgðarsjóðnum í aðildarríkinu þar sem slysið átti sér stað;
- c) ef um er að ræða ökutæki frá þriðja landi: á hendur ábyrgðarsjóðnum í aðildarríkinu þar sem slysið átti sér stað.

8. gr.

Tilskipun 73/239/EBE er breytt sem hér segir:

- a) Í 1. mgr. 8. gr. bætist eftirfarandi liður við:
„f) tilkynni nafn og heimilisfang tjónauppgjörfulltrúa sem tilnefndur er í hverju aðildarríki öðru en því þar sem sótt er um starfsleyfið, ef áhættan sem tryggt er gegn flokkast í 10. flokk í A-lið viðaukans, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga.“
- b) Í 2. mgr. 23. gr. bætist eftirfarandi liður við:
„h) tilkynni nafn og heimilisfang tjónauppgjörfulltrúa sem tilnefndur er í hverju aðildarríki öðru en því þar sem sótt er um starfsleyfið, ef áhættan sem tryggt er gegn flokkast í 10. flokk í A-lið viðaukans, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga.“

9. gr.

Tilskipun 88/357/EBE er breytt sem hér segir:

Í 4. mgr. 12. gr. a bætist eftirfarandi undirgrein við:

„Ef váttryggingafélag hefur ekki tilnefnt fulltrúa geta aðildarríkin samþykkt að tjónauppgjörfulltrúi, sem tilnefndur er í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2000/26/EB(*) annist störf fulltrúans sem tilnefndur er samkvæmt þessari málsgrein.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB frá 16. maí 2000 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og um breytingar á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE og 88/357/EBE (Stjtið. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65).“

10. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta fyrir 20. júlí 2002 nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum fyrir 20. janúar 2003.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. skulu aðildarríkin koma á fót eða samþykkja tjónauppgjörstofnun í samræmi við 1. mgr. 6. gr. fyrir 20. janúar 2002. Ef tjónauppgjörstofnanir hafa ekki gert samning í samræmi við 3. mgr. 6. gr. fyrir 20. júlí 2002 skal framkvæmdastjórnin gera tillögu um ráðstafanir til að tryggja að ákvæði 6. og 7. gr. komi til framkvæmda fyrir 20. janúar 2003.

4. Aðildarríkin mega, í samræmi við sáttmálann, viðhalda eða samþykkja ákvæði sem eru hagstæðari fyrir tjónþola en ákvæðin sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari.
5. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu samþykkja viðurlög vegna brota á innlendum ákvæðum sem þau samþykkja til framkvæmdar þessari tilskipun og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þessum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin skulu vera áhrifarík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði eigi síðar en 20. júlí 2002 og breytingar, sem kunna að verða gerðar á þeim, eins fljótt og unnt er.

13. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. maí 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

Nicole FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

Manuel CARRILHO

forseti.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/12

frá 23. júní 2000

um birtingu upplýsinga um fjármálaskjöl og önnur atriði til viðbótar birtingu samkvæmt tilskipun ráðsins 86/635/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 1372)

(2000/408/EC)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 211. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á alþjóðavettvangi er æ oftast farið fram á það við banka og önnur fyrirtæki að þau birti meiri upplýsingar um starfsemi sína í tengslum við fjármálaskjöl og önnur svipuð skjöl.
- 2) Þessi alþjóðlega þróun í átt til aukinnar birtingar upplýsinga kemur fram í ályktun Evrópubingsins A4-0207/95 frá 22. september 1995 um afleidd fjármálaskjöl⁽¹⁾.
- 3) Sökum ráðandi stöðu banka og annarra fjármálastofnana á fjármálamörkuðum og í peninga- og efnahagskerfinu í heild er sérstaklega æskilegt að þessar stofnanir birti meiri upplýsingar um starfsemi sína í tengslum við fjármálaskjöl og önnur svipuð skjöl.
- 4) Vegna hinnar miklu aukningar á starfsemi þessara stofnana í tengslum við slík skjöl, einkum afleiðusamninga, frá því að tilskipun ráðsins 86/635/EBE⁽²⁾ var samþykkt, er talið nauðsynlegt að fara fram á birtingu frekari upplýsinga til viðbótar við hina takmörkuðu birtingarkröfu sem gerð er í téðri tilskipun.
- 5) Birting slíkra upplýsinga gerir fjárfestum og markaðsaðilum kleift að taka vel upplýstar ákvarðanir og stuðlar þannig að gegnsæi og aga á markaði sem er dýrmæt viðbót við gott eftirlit.
- 6) Til þess að svo megi verða er þörf á markvissum og sambærilegum tölulegum upplýsingum, upplýsingum um eðli starfsemi stofnananna í tengslum við fjármálaskjöl og upplýsingum um markmið og aðferðir við áhættumat og áhættustjórnunarkerfi.
- 7) Þrátt fyrir þá kvöð að birta allar mikilvægar upplýsingar skal hugsanlegt notagildi tiltekinna upplýsinga vegið og metið með hliðsjón af nauðsyn þess að ofhlaða ekki ársreikninga með óþarflega miklum upplýsingum og hugsanlegum kostnaði við að veita slíkar

upplýsingar. Í birtingarskyldunni felst ekki kvöð um að birta upplýsingar sem eru trúnaðarmál eða einkamál stofnunarinnar.

- 8) Þar sem enn stendur yfir umræða á alþjóðlegum vettvangi um það hvernig slíkar upplýsingar skuli birtar virðist of snemmt að gera formlega breytingu á tilskipun 86/635/EBE og innleiða þannig lögboðna birtingarskyldu.
- 9) Nauðsynlegt er fyrir snuðulausa starfsemi innri markaðarins að reikningsskilaupplýsingar, sem bankar og aðrar fjármálastofnanir birta, séu áfram nógu sambærilegar. Af þeim sökum mun framkvæmdastjórnin fylgjast vandlega með áhrifum þessara tilmæla á gildandi markaðsvenju í aðildarríkjunum og mun síðar, ef nauðsyn ber til, leggja til frekari aðgerðir til að tryggja næga samræmingu á þessu sviði,

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

1. Bankar og fjármálastofnanir skulu, í samræmi við viðaukann, birta upplýsingar fyrir uppgjörstímabil, sem hefjast innan 12 mánaða frá dagsetningu þessara tilmæla og öll uppgjörstímabil þaðan í frá, í skýringum í ársreikningi og samstæðureikningi og/eða í ársskýrslu, eins og við á.
2. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að stuðla að beitingu þessara tilmæla, að teknu viðeigandi tilliti til eðlis og stærðar einstakra stofnana og notagildis upplýsinganna, sem fram koma í reikningum þeirra, fyrir markaðinn.
3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir sem gerðar eru í samræmi við þessi tilmæli.

Gjört í Brussel 23. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Frederik BOLKESTEIN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 154, 27.6.2000, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 269, 16.10.1995, bls. 217.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1.

VIÐAUKI

1. Gildissvið og skilgreiningar

- 1.1. Bankar og fjármálastofnanir (hér á eftir nefnd „stofnanir“), sem falla undir tilskipun ráðsins 86/635/EBE, skulu birta upplýsingar um fjármálaskjöl, vörur og afleidd vöruskuldaskjöl (hér á eftir kölluð „skjöl“), sem heyra undir þessi tilmæli, í skýringum í ársreikningi og samstæðureikningi og/eða í ársskýrslu.

Í viðbættunum við þennan viðauka eru sett fram dæmi um það hvernig birta má þessar upplýsingar til að uppfylla markmið þessara tilmæla. Þessi dæmi eru ekki tæmandi. Einnig má notast við önnur birtingarform, svo sem þau sem byggð eru á innanhússlíkönum, að því tilskildu að upplýsingarnar, sem fást af þessum líkönum, komi einnig fram, þ.m.t. áreiðanleiki þeirra og hvort þau eru viðurkennd af lögbærum yfirvöldum til að reikna út eiginfjárförf með hliðsjón af varúðarsjónarmiðum.

- 1.2. Fjármálaskjal er hver sá samningur sem felur í sér bæði fjáreign eins aðila og fjárskuldbindingu eða skirteini fyrir hlut í eign annars aðila. Til fjármálaskjala teljast bæði:

- grunnfjármálaskjöl svo sem viðskiptakröfur, viðskiptaskuldir og hlutabréf og
- afleiðusamningar, svo sem vilnunarsamningar, staðlaðir framvirkir samningar, framvirkir samningar, vaxtaskipta- og gjaldmiðlaskiptasamningar en verðmæti þeirra er leitt af verði fjármálaskjals sem liggur til grundvallar eða gengi eða vísitölu eða verði annars sem liggur til grundvallar.

- 1.3. Fjáreign er sérhver eign sem felst í eftirfarandi:

- a) reiðufé;
- b) rétti samkvæmt samningi til að fá greitt reiðufé eða aðra fjáreign frá öðrum aðila;
- c) rétti samkvæmt samningi til skipta á skjölum við annan aðila með kjörum sem geta verið hagstæð; eða
- d) skirteini fyrir hlut í eign annars aðila.

- 1.4. Fjárskuldbinding er sérhver skuldbinding sem, samkvæmt samningi, felur í sér kvöð um að:

- a) greiða öðrum aðila reiðufé eða aðra fjáreign; eða
- b) skipta á skjölum við annan aðila með kjörum sem geta verið óhagstæð.

- 1.5. Skirteini fyrir hlut í eign annars aðila er sérhver samningur sem staðfestir hlutdeild í eignum annars aðila eftir að allar skuldir hans hafa verið frádregnar.

- 1.6. Í veltuviðskiptum felst kaup og sala á skjölum með það fyrir augum:

- að nýta sér sveiflur eða skammtímabreytingar á markaðsgengi, vísitölum eða verðlagi,
- að auðvelda viðskiptamönnum viðskipti,
- að baktryggja tengdar veltuviðskiptastöður.

Önnur starfsemi telst ekki til veltuviðskipta.

- 1.7. Sannvirði er sú fjárhæð sem fengist fyrir eign eða gera mætti upp skuldbindingu með nú, samkvæmt eðlilegum skilmálum og kjörum milli óháðra, upplýstra, samþykkra aðila, þar sem ekki er um að ræða nauðungarsölu eða sölu vegna eignaskipta sökum félagslita.

- 1.8. Upplýsingar, sem birtar eru samkvæmt þessum tilmælum, þurfa ekki að varða:

- a) hagsmuni í dótturfyrirtækjum;
- b) hagsmuni í samstarfsfyrirtækjum;
- c) hagsmuni í sameiginlegum fyrirtækjum;
- d) hvers kyns bótakerfi vinnuveitanda og skuldbindingar þar að lútandi vegna starfsloka, þ.m.t. eftirlauna;
- e) skuldbindingar vinnuveitenda vegna forkaupsréttar starfsmanna á hlutabréfum og hlutabréfakaupafyrirkomulags;
- f) skyldur í tengslum við vátryggingasamninga;
- g) rekstrarleigusamninga; samninga þar sem kaupandi skuldbindur sig til að greiða einhverja fjárhæð jafnvel þótt varan sé ekki afhent eða þjónustan veitt (take or pay contracts);
- h) eigið fé, eigin kauprétt og valrétt á eigin hlutabréfum.

2. Mikilvægisreglan

Ekki þarf að beita ákvæðum tilmællanna við smávægileg atriði. Þegar mikilvægi skjala er metið (stakra skjala eða skjala í heild) skal tekið tillit til bæði fjárhæðar þeirra og eðlis.

Þrátt fyrir þá kvöð að birta allar mikilvægar upplýsingar skal hugsanlegt notagildi tiltekinna upplýsinga vegið og metið með hliðsjón af nauðsyn þess að ofhlaða ekki ársreikninga með óþarflega miklum upplýsingum og hugsanlegum kostaði við að veita slíkar upplýsingar.

Það hversu ítarlegar upplýsingarnar, sem birta á, skulu vera skal endurspegla hlutfallslegt mikilvægi starfseminnar, niðurstaðnanna og/eða áhættunnar með tilliti til heildarviðskipta stofnunarinnar.

3. Birting upplýsinga um eðli starfseminnar

3.1. Upplýsingar um eðli starfseminnar, sem nauðsynlegar eru til að skilja ársreikning og samstæðureikning, skulu vera í skýringum í reikningunum. Aðrar slíkar upplýsingar skulu vera annaðhvort í skýringum í reikningunum eða annars staðar í ársskýrslu.

3.2. Birta skal í ársskýrslu upplýsingar um markmið og aðferðir stofnunarinnar að því er varðar áhættustjórnun er endurspegla notkun hennar á fjármálaskjöllum innan ramma heildarviðskiptamarkmiða hennar.

3.3. Birta skal í ársskýrslu upplýsingar um stefnu og venjur í áhættustjórnun í veltuviðskiptum og starfsemi, annarri en veltuviðskiptum, þar sem fjallað er um hvaða áhættu stofnunin stendur sérstaklega frammi fyrir og hvernig hún stýrir lánaáhættu, markaðsáhættu (þ.e. gengisáhættu, vaxtaáhættu, annarri verðlagsáhættu), lausafjáráhættu og annarri mikilvægri áhættu.

3.4. Birta skal í skýringum í ársreikningi og samstæðureikningi upplýsingar um sérhverja mikilvæga reikningsskilastefnu er tengist fjármálaskjöllum.

4. Birting tölulegra upplýsinga – meginreglur og almennar upplýsingar

4.1. Tölulegar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru til að skilja ársreikning og samstæðureikning, skulu vera í skýringum stofnunarinnar í árs- og samstæðureikningum. Aðrar slíkar upplýsingar skulu vera annars staðar í ársskýrslu. Ennfremur ber að birta sannvirði skjala sem ætluð eru til veltuviðskipta, bæði í efnahagsreikningi og utan hans, ef það er verulega frábrugðið þeim fjárhæðum sem þau eru skráð fyrir í reikningunum.

4.2. Ef birting tölulegra upplýsinga byggir á innri áhættustýringarkerfum stofnananna og aðferðum sem notaðar eru innan þessara kerfa (t.d. næmisgreiningu, virðisáhættulíkönun (VAR-líkönun)) þarf birtingin ekki að fela í sér miðlun upplýsinga sem tengjast þessum kerfum og aðferðum og gætu valdið stofnuninni alvarlegum skaða.

4.3. Viðeigandi greining skal fara fram á veltuviðskiptaskjöllum og skjöllum tengdum starfsemi, annarri en veltuviðskiptum, þar sem fram skulu koma upplýsingar um það hversu mikil starfsemi fer fram í stofnuninni með tilliti til þessara skjala. Greiningin skal einkum endurspegla mikilvæga skilmála og kjör sem gætu haft áhrif á fjárhæð, tímasetningu og áreiðanleika fjárstreymis í framtíðinni.

5. Birting tölulegra upplýsinga – upplýsingar um lánaáhættu

5.1. Birta skal upplýsingar um lánaáhættu á grundvelli þeirrar fjárhæðar sem er mest lýsandi fyrir hámarks lánaáhættu á þeim degi sem efnahagsreikningur er gerður (að frádregnum öllum skuldajöfnunarsamningum sem hafa réttaráhrif fyrir stofnunina) án tillits til hvers konar tryggingar. Til viðbótar við upplýsingar um hámarkslánaáhættu skulu koma upplýsingar um mögulega lánaáhættu að teknu tilliti til tryggingar og annarra skuldajöfnunarsamninga.

Ef bókfært verð skjals felur í sér hámarkslánaáhættu er birting viðbótarupplýsinga, að því er varðar þessa málsgrein, ekki nauðsynleg.

5.2. Birta skal upplýsingar um verulega uppsöfnun lánaáhættu í efnahagsreikningi eða utan hans eftir atvinnuvegum og landfræðilegri staðsetningu, t.d. eftir ólíkum atvinnugreinum, einstökum löndum eða landahópum.

6. Birting tölulegra upplýsinga – upplýsingar um markaðsáhættu

6.1. Birta skal upplýsingar um markaðsáhættu á grundvelli virðisáhættu (VAR), næmisgreiningar eða annars markaðsverðisáhættumats.

6.2. Beita ber þessum mismunandi aðferðum hverri fyrir sig eða saman þannig að fá megi heildstæða mynd af þeirri markaðsáhættu sem stofnunin stendur frammi fyrir vegna stöðu sinnar að því er varðar veltuviðskipta-skjöl og skjöl tengd starfsemi, annarri en veltuviðskiptum. Hver tegund markaðsáhættu skal tilgreind sérstaklega þar sem það er framkvæmanlegt.

I. viðbætur

(Þessi viðbætur er einungis til nánari skýringar og er ekki hluti af tilmælunum)

Upplýsingar í tengslum við birtingu upplýsinga um eðli starfseminnar

- a) Grundvallareinkenni áhættustjórnunar, þ.m.t. einkum mat og mæling á áhættu; ef við á, einnig innra takmarkanakerfi og að komist sé hjá óþarfa uppsöfnun áhættu.
- b) Starfsemi í tengslum við skjöl sem notuð eru í veltuviðskiptum.
- c) Starfsemi í tengslum við skjöl sem notuð eru í starfsemi, annarri en veltuviðskiptum, sem einkum endurspeglar stefnu varðandi baktryggingar.
- d) Starfsemi í tengslum við mjög áhættusöm skjöl eða flókin skjöl s.s. afleidd vogunarskjöl.
- e) Notkun trygginga.
- f) Notkun skuldajöfnunarsamninga.

2. viðbætur

(Þessi viðbætur er einungis til nánari skýringar og er ekki hluti af tilmælunum)

Birting upplýsinga um reikningsskilareglur sem beitt er

- a) Upplýsingar um aðferðina við að beita þessum reglum gagnvart:
 - veltuviðskiptaskjölum og skjölum tengdum annarri starfsemi en veltuviðskiptum, og hugsanlegri endurflokkun þeirra,
 - sérstökum tengslum milli ólíkra skjala (t.d. afleiddra skjala, baktrygginga, lokunar baktrygginga, baktrygginga með viðskiptum innan fyrirtækisins, baktryggingar fyrirsjáanlegra viðskipta),
 - sérstökum gerðum skjala eða tengdra viðskipta (t.d. getur birting verið nauðsynleg, einkum þegar um er að ræða verðbréfun; endurhverfa kaup- og sölusamninga; afléttingu á réttindum í reynd), og
 - grunnskjölum sem fela í sér afleiðusamninga.
- b) Á meðal upplýsinganna, sem birtar eru, geta líka verið:
 - i) viðmiðanirnar fyrir það hvenær fjármálaskjöl eru bókfærð eða hætt er að bókfæra þau í efnahagsreikning;
 - ii) grundvöllurinn fyrir mati á verði mismunandi gerða eða flokka skjala þegar þau eru bókfærð í fyrsta sinn og eftir það,
 - iii) aðferðir sem notaðar eru til að ákvarða sannvirði skjala (t.d. á grundvelli skráðs markaðsverðs, notkunar sölu-/kaup-/miðgengis, greiningar á núvirtri greiðsluröð, matsaðferða eða annarrar viðeigandi aðferðar), þ.m.t. þær mikilvægu forsendur sem gefnar eru við beitingu þessara aðferða;
 - iv) hvernig skráð markaðsverð er aðlagð, ef um það er að ræða, í þeim tilvikum þegar ákvörðun sannvirðis byggist á slíku markaðsverði;
 - v) aðferðirnar sem notaðar eru til að færa í rekstrarreikning hagnað og tap, vexti eða aðra tekju- og útgjaldaliði sem tengjast veltuviðskiptaskjölum og skjölum, tengdum annarri starfsemi en veltuviðskiptum, einkum bókfærslu tekna;
 - vi) stefna sem samþykkt er ef til baktryggingar kemur eða lokunar baktryggingar.

3. viðbætur

(Þessi viðbætur er einungis til nánari skýringar og er ekki hluti af tilmælunum)

Birting viðbótarupplýsinga til að auðvelda skilning á tölulegum upplýsingum

Það að láta í té viðbótarupplýsingar um hugtakanotkun og framsetningu, sem beitt er, um áættumatsaðferðir, tengdar forsendur og aðrar færðbreytur, eins og við á, auðveldar lesendum fjárhagsskýrslna skilning á tölulegu upplýsingunum sem þar koma fram.

Þegar meðaltalsgildi eru birt auðveldar það lesendum fjárhagsskýrslnanna einnig að skilja upplýsingarnar ef upplýst er um tímabilin sem þessi meðaltöl eru reiknuð fyrir. Séu tölur í árslok ekki lýsandi fyrir meðaltalsgildi, geta meðaltalsgildi enn fremur auðveldað skilning.

4. viðbætur

(Þessi viðbætur er einungis til nánari skýringar og er ekki hluti af tilmælunum)

Birting tölulegra upplýsinga

1. Birta má tölulegar upplýsingar í töfluformi, þ.m.t. einkum:
 - A. sem vísbendingu, meðal annars, um það hversu mikil starfsemi fer fram með tilliti til grunnskjala um bókfært verð,
 - i) sundurliðaðar á lóðréttá ásum eftir mismunandi flokkum skjala þar sem greint er á milli eigna og skuldbindinga, og
 - ii) sundurliðaðar á láréttá ásum eftir eftirstöðvatíma, ásamt viðbótarvísbendingu um sannvirði heildartalna úr veltuviðskiptum.
 - B. sem vísbendingu, meðal annars, um það hversu mikil starfsemi fer fram með tilliti til afleiðusamninga, um undirliggjandi fjárhæð,
 - i) sundurliðaðar á lóðréttá ásum eftir mismunandi flokkum afleiðusamninga (t.d. samningum um vexti, erlendum gjaldeyri og gulli, hlutabréfum, verðmætum málum, að gulli undanskildu, öðrum vörum, öðru) sem skipt er enn frekar niður í:
 - afleiðusamninga sem ekki er verslað með á skipulegum verðbréfamarkaði (með undirflokkun, t.d. framvirkir samningar, vaxtaskiptasamningar, áhvilandi/samþykktir vilnunarssamningar), og
 - markaðsskráða afleiðusamninga sem verslað er með á skipulegum verðbréfamarkaði (með undirflokkun t.d. langtíma/skammtíma staðlaðir framvirkir samningar og áhvilandi/samþykktir vilnunarssamningar); og
 - ii) sundurliðaðar á láréttá ásum eftir eftirstöðvatíma, ásamt viðbótarvísbendingu um sannvirði heildartalna úr veltuviðskiptum.
 - C. Ákveða má tímabil fyrir upplýsingarnar sem birtar eru, t.d.:
 - i) allt að þremur mánuðum;
 - ii) frá þremur upp í sex mánuði;
 - iii) frá sex mánuðum upp í eitt ár;
 - iv) frá einu ári upp í fimm ár;
 - v) yfir fimm ár.

Tímabilunum má skipta enn frekar niður eftir mikilvægi (t.d. \leq einn mánuður; $>$ einn \leq þrír mánuðir) eða skeyta þeim saman í lengri tímabil (t.d. \leq eitt ár; $>$ eitt og \leq fimm ár; $>$ fimm ár), eftir atvikum.
 - D. Sem vísbendingu um það, meðal annars, hversu mikil starfsemi fer fram með tilliti til sannvirðis, til samanburðar við bókfært verð, má birta upplýsingar í töfluformi þar sem greint er á milli eigna og skuldbindinga
 - um bókfært verð og sannvirði hinna ýmsu flokka veltuviðskiptaskjala, og
 - að því er varðar veltuviðskiptaskjöl meðaltal sannvirðis yfir tímabilið, og;

ef ekki er mögulegt, framkvæmanlegt eða áreiðanlegt að meta sannvirðið, viðbótarupplýsingar um helstu einkenni skjalsins sem geta haft áhrif á sannvirði þess.
 2. Framangreindar upplýsingar má einnig birta í töfluformi þar sem blandað er saman töflusniðunum sem um getur hér að framan.
-

5. viðbætur

(Þessi viðbætur er einungis til nánari skýringar og er ekki hluti af tilmælunum)

Birting upplýsinga um lánaáættu

Með tilliti til lánaáættunnar vegna afleiðusamninganna sem ekki er verslað með á skipulegum verðbréfamarkaði má birta upplýsingar á töfluformi sem eru:

- sundurliðaðar á lóðréttá ásum eftir mismunandi stigum lánstrausts mótaðila, á grundvelli innra eða ytra mats; og
- sundurliðaðar á láréttá ásum eftir:
 - brúttó endurnýjunarverði,
 - nettóendurnýjunarkostnaði ef aðfararhæfur skuldajöfnunarsamningur er fyrir hendi,
 - hugsanlegri framtíðarlánaáættu.

Fyrirtækjum, sem reikna út lánaáættu í tengslum við afleiðusamninga, sem ekki er verslað með á skipulegum verðbréfamarkaði, nægir að birta, á grundvelli upprunalegu áættumatsaðferðarinnar, upplýsingar sem fást með beitingu þeirrar aðferðar.

Við upplýsingar um hugsanlega framtíðarlánaáættu má bæta umfjöllun um tengda matstækni.

6. viðbætur

(Þessi viðbætur er einungis til nánari skýringar og er ekki hluti af tilmælunum)

Birting upplýsinga um markaðsáættu

Gefa má upplýsingar um markaðsáættu í tengslum við fjármálaskjöl á grundvelli einhvers eftirfarandi atriða:

- A. Upplýsingar um virðisáættu (VAR).
- B. Möguleg áhrif á framtíðartekjur miðað við mismunandi forsendur sem gefnar eru um hreyfingar á markaðsverði og –gengi. Forsendurnar fyrir hugsanlegum breytingum skulu vera raunhæfar á næstu 12 mánuðum frá þeim degi að ársreikningurinn eða samstæðureikningurinn eru samþykktir. Ein þessara hugsanlegu breytinga gæti t.d. falið í sér neikvæða breytingu sem nemur allt að 10% af markaðsverðs- eða –gengistölunum í lok ársins (nema sýna megi fram á að slík breyting væri ekki raunhæf).
- C. Ráðstafanir vegna markaðsverðs, aðrar en þær sem fjallað er um í A- og B-lið, að því tilskildu:
 - i) að stjórn stofnunarinnar notist við matslíkanið við stjórnun á markaðsverðsáættu vegna notkunar veltuviðskiptaskjala; og
 - ii) að líkanið hafi verið viðurkennt í tengslum við samningu eiginfjárskýrslna til eftirlitsyfirvalda.
- D. Greining á samanlögðu sannvirði eftir helstu flokkum fjáreigna og fjárskuldbindinga í tengslum við veltuviðskiptaskjöl og innan þessara flokka eftir tímabilum, eftir því hvort næsta endurmat á vöxtum eða gjalddaginn kemur á undan.

Ákveða má tímabil fyrir upplýsingarnar sem birtar eru, t.d.:

- i) allt að þremur mánuðum;
- ii) frá þremur upp í sex mánuði;
- iii) frá sex mánuðum upp í eitt ár;
- iv) frá einu ári upp í fimm ár;
- v) yfir fimm ár.

Sé áættuvirðið, næmisgreiningin eða aðrar áættumatstölur markaðsverðs, sem birtar eru, ekki lýsandi fyrir tölur fjárhagsársins getur það auðveldað lesendum fjárhagsskýrslna skilning á upplýsingunum, sem þar koma fram, ef tilgreindar eru viðbótartölur til að setja tölurnar á efnahagsreikningi í samhengi. Þessar viðbótartölur geta annað hvort verið meðaltalsgildi eða hæstu og lægstu tölur.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/52/EB

2001/EES/57/13

frá 26. júlí 2000

um breytingu á tilskipun 80/723/EBE um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 3. mgr. 86. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/84/EBE⁽²⁾, er aðildarríkjunum gert skylt að tryggja gagnsæi fjármálatengsla milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja. Samkvæmt tilskipun 80/723/EBE skulu aðildarríkin safna vissum fjármálaupplýsingum og afhenda framkvæmdastjórninni, sé þess óskað, en aðrar upplýsingar skal afhenda í formi ársskýrsla.
- 2) Ýmis svið atvinnulífsins, sem áður fyrr einkenndust af innlendri, svæðisbundinni eða staðbundinni einokun, hafa verið opnuð eða er verið að opna fyrir samkeppni, að hluta eða að fullu, til framkvæmdar sáttmálanum eða í samræmi við reglur sem aðildarríkin og bandalagið samþykkja. Þessi þróun undirstrikar mikilvægi þess að tryggja sanngjarna og árangursríka beitingu samkeppnisreglna sáttmálans á þessum sviðum, einkum að ekki sé um að ræða neina misnotkun á yfirburðastöðu í skilningi 82. gr. sáttmálans eða ríkisaðstoð, í skilningi 87. gr. sáttmálans, nema hún samræmist hinum sameiginlega markaði, samanber þó mögulega beitingu 2. mgr. 86. gr. sáttmálans.
- 3) Aðildarríkin veita tilteknum fyrirtækjum oft sérstakan rétt eða einkarétt á slíkum sviðum eða inna af hendi greiðslur eða annars konar bætur til einstakra fyrirtækja sem falið hefur verið að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi. Þessi fyrirtæki eiga einnig oft í samkeppni við önnur fyrirtæki.
- 4) Í samræmi við 2. og 3. mgr. 86. gr. sáttmálans er það, að meginreglu til, aðildarríkjanna að fela tilteknum fyrirtækjum að veita þjónustu, þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi, sem þau skilgreina, en framkvæmdastjórnin ber ábyrgð á að tryggja viðeigandi beitingu ákvæða þeirrar greinar.
- 5) Samkvæmt 1. mgr. 86. gr. sáttmálans skulu aðildarríkin ekki, þegar um er að ræða opinber fyrirtæki og fyrirtæki sem aðildarríkin hafa veitt

sérstakan rétt eða einkarétt, lögleiða, eða hafa áfram í gildi, neinar ráðstafanir sem brjóta í bága við reglur sáttmálans. Ákvæði 2. mgr. 86. gr. sáttmálans gilda um fyrirtæki sem falið hefur verið að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi. Samkvæmt 3. mgr. 86. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin tryggja að ákvæðum 86. gr. verði beitt og beina viðeigandi tilskipunum eða ákvörðunum til aðildarríkjanna. Í túlkunarákvæðunum, sem fylgja með sáttmálanum í bókun um almenningssútvarps- og -sjónvarpskerfi í aðildarríkjunum, er því lýst yfir að ákvæði stofnsáttmála Evrópubandalagsins séu með fyrirvara um vald aðildarríkjanna til að kveða á um fjármögnun almenningssútvarps og -sjónvarps svo fremi slík fjármögnun sé veitt útvarps- og sjónvarpsfélögum til að uppfylla þær kröfur um opinbera þjónustu sem til þeirra eru gerðar, sem skilgreindar eru og skipulagðar í hverju aðildarríki, og svo fremi slík fjármögnun hafi ekki áhrif á viðskiptakjör og samkeppni í bandalaginu að því marki að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum um leið og tillit er tekið til krafna um að veita þessa opinberu þjónustu. Til að tryggja að ákvæðum 86. gr. sáttmálans verði beitt þarf framkvæmdastjórnin að hafa nægilegar upplýsingar. Það hefur í för með sér að skilgreina verður skilyrðin fyrir því að gagnsæi náist.

- 6) Hinar flóknu aðstæður, sem tengjast hinum ýmsu gerðum opinberra fyrirtækja og einkafyrirtækja, sem hafa fengið sérstakan rétt eða einkarétt eða er falið að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi, ásamt því að eitt fyrirtæki getur rekið starfsemi á mjög fjölbreytilegum sviðum svo og sú staðreynd að aðildarríkin hafa aukið frelsi í samkeppni í mismunandi miklum mæli, geta torvaldað beitingu samkeppnisreglnanna, einkum 86. gr. sáttmálans. Því er nauðsynlegt að bæði aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafi yfir að ráða ítarlegum gögnum um innri fjármagnsskipan og stjórnskipulag slíkra fyrirtækja, einkum aðskilið og áreiðanlegt bókhald um mismunandi starfsemi sem sama fyrirtæki stundar. Slíkar upplýsingar eru ekki alltaf fyrir hendi eða ekki ætíð nægilega ítarlegar eða áreiðanlegar.

- 7) Í slíku bókhaldi ætti að koma fram aðgreining mismunandi starfsemi, kostnaður og tekjur sem tengjast hverri starfsemi um sig og aðferðir við skiptingu kostnaðar og ráðstöfunar tekna. Bókhald ætti að vera aðskilið annars vegar fyrir vörur eða þjónustu sem aðildarríkið hefur veitt sérstakan rétt eða einkarétt á eða falið fyrirtækinu að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi og hins vegar fyrir allar aðrar vörur eða þjónustu fyrirtækisins. Sú skylda að færa aðskilið bókhald ætti ekki að gilda

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 193, 29.7.2000, bls. 75, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 195, 29.7.1980, bls. 35.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 254, 12.10.1993, bls. 16.

um fyrirtæki sem takmarka starfsemi sína við að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi en stunda ekki aðra starfsemi utan ramma þeirrar þjónustu. Ekki er þörf á að fara fram á að aðskilið bókhald sé fært innan þjónustusviðs þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi eða innan sviðs sérstaks réttar eða einkaréttar, svo fremi að það sé ekki nauðsynlegt vegna skiptingar kostnaðar og ráðstöfunar tekna milli þessarar þjónustu og vara og þeirra sem ekki heyra undir almenna efnahagslega hagsmuni eða sérstakur réttur eða einkaréttur gilda ekki um.

- 8) Árangursríkasta leiðin til að tryggja sanngjarna og árangursríka beitingu samkeppnisreglnanna gagnvart slíkum fyrirtækjum er að fara fram á að aðildarríkin tryggi að viðkomandi fyrirtæki færi aðskilið bókhald. Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt orðsendingu um þjónustu í þágu almennings í Evrópu ⁽¹⁾ þar sem mikilvægi þessa er áréttað. Nauðsynlegt er að taka tillit til mikilvægis þeirra sviða atvinnulífsins sem um ræðir, og sem þjónusta í þágu almennings kann að falla undir, sterkrar markaðsstöðu sem viðkomandi fyrirtæki kunna að hafa og varmarleysis nýrrar samkeppni á sviðum þar sem verið er að auka frelsi. Í samræmi við meðalhöfsregluna er nauðsynlegt og viðeigandi, til að grunnmarkmið gagnsæis nái fram að ganga, að setja reglur um aðskilið bókhald. Tilskipun þessi gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram settum markmiðum, í samræmi við þriðju málsgrein 5. gr. sáttmálans.
- 9) Samkvæmt ákvæðum bandalagsins um tiltekin svið atvinnulífsins, skulu aðildarríkin og tiltekin fyrirtæki færa aðskilið bókhald. Nauðsynlegt er að tryggja jafna meðferð varðandi atvinnustarfsemi í gjörvöllu bandalaginu og rýmka kröfuna um færslu aðskilins bókhalds þannig að hún gildi við allar sambærilegar aðstæður. Tilskipun þessi skal ekki breyta sértækum reglum sem komið hefur verið á með öðrum ákvæðum bandalagsins í sama tilgangi og skal ekki gilda um starfsemi fyrirtækja sem falla undir þau ákvæði.
- 10) Með tilliti til takmarkaðra, hugsanlegra áhrifa á samkeppni og til að forðast óhóflegt stjórnsýsluálag er ekki nauðsynlegt, að svo stöddu, að krefjast þess að fyrirtæki með árlega hreina heildarveltu undir 40 milljónum evra færi aðskilið bókhald. Með tilliti til takmarkaðra möguleika á áhrifum á viðskipti milli aðildarríkja er ekki nauðsynlegt, að svo stöddu, að krefjast þess að aðskilið bókhald sé fært í tengslum við veitingu tiltekinna tegunda þjónustu. Tilskipun þessi skal gilda með fyrirvara um allar aðrar reglur um tilhögun upplýsingamiðlunar frá aðildarríkjum til framkvæmdastjórnarinnar.

- 11) Að svo stöddu virðist ekki nauðsynlegt að fyrirtæki, sem í kjölfar opinnar gagnsærrar málsmeðferðar án mismununar hafa fengið bætur vegna veittrar þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi, færi aðskilið bókhald.
- 12) Í 295. gr. sáttmálans er kveðið á um að sáttmálinn skuli á engan hátt hafa áhrif á ákvæði um tilhögun eignaréttar í aðildarríkjunum. Engin óréttmæt mismunum má vera milli opinberra fyrirtækja og einkafyrirtækja varðandi beitingu samkeppnisreglnanna. Tilskipun þessi skal gilda bæði um opinber fyrirtæki og einkafyrirtæki.
- 13) Í aðildarríkjunum er svæðisbundið stjórnskipulag mismunandi. Tilskipun þessi skal taka til opinberra yfirvalda á öllum stjórnstigum í hverju aðildarríki.
- 14) Tilskipun 80/723/EBE skal því breytt í samræmi við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 80/723/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað fyrirsagnarinnar:

„Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE frá 25. júní 1980 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkja og opinberra fyrirtækja og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja.“

2. Eftirfarandi komi í stað 1. og 2. gr.:

„1. gr.“

1. Aðildarríkin skulu tryggja gagnsæi fjármálatengsla milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja, eins og kveðið er á um í þessari tilskipun, svo að eftirfarandi komi skýrt fram:

- a) opinber framlög sem opinber yfirvöld veita hlutaðeigandi opinberum fyrirtækjum beint til ráðstöfunar;
 - b) opinber framlög sem opinber yfirvöld veita fyrir milligöngu opinberra fyrirtækja eða fjármálastofnana;
 - c) hvernig þessi opinberu framlög eru raunverulega nýtt.
2. Með fyrirvara um önnur sértæk ákvæði bandalagsins skulu aðildarríkin tryggja að fjármagnsskipan og stjórnskipulag allra fyrirtækja, sem skylt er að færa aðskilið bókhald, komi rétt fram í aðskildu bókhaldi og eftirfarandi komi skýrt fram:
- a) kostnaður og tekjur sem tengjast mismunandi starfsemi;
 - b) ítarleg lýsing á aðferðum við skiptingu kostnaðar og ráðstöfun tekna til mismunandi starfsemi.

⁽¹⁾ Stjtið. EBC 281, 26.9.1996, bls. 3.

2. gr.

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „opinber yfirvöld“: öll opinber yfirvöld, þ.m.t. ríki, héraðs- og sveitastjórnir og öll önnur svæðisbundin yfirvöld;
- b) „opinber fyrirtæki“: öll fyrirtæki sem opinber yfirvöld hafa bein eða óbein yfirráð yfir í krafti eignaraðildar, hlutafjáreignar eða stjórnunarreglna;
- c) „opinber framleiðslufyrirtæki“: öll fyrirtæki sem stunda aðallega framleiðslu, þannig að hún nemi að minnsta kosti 50% af heildarársveltu. Þetta eru fyrirtæki sem starfa á sviðum er flokkast undir þátt D – Iðnaður (undirflokkar DA – DN) í NACE-flokkunarkerfinu (1. endursk.) (*);
- d) „fyrirtæki sem skylt er að færa aðskilið bókhald“: öll fyrirtæki, sem aðildarríkin veita sérstakan rétt eða einkarétt samkvæmt 1. mgr. 86. gr. sáttmálans eða sem falið er að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi, í samræmi við 2. mgr. 86. gr. sáttmálans og sem njóta einhvers konar ríkisaðstoðar, þ.m.t. styrks, aðstoðar eða bóta í tengslum við slíka þjónustu, og stundar einnig aðra starfsemi;
- e) „mismunandi starfsemi“: annars vegar allar vörur eða þjónusta sem fyrirtæki fá sérstakan rétt eða einkarétt á eða öll þjónusta sem fyrirtæki er falin þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi og hins vegar öll önnur vara eða þjónusta fyrirtækisins;
- f) „einkaréttur“: réttur sem aðildarríki veitir einu fyrirtæki með laga- eða stjórnsýslugjörningi og áskilur því rétt til að veita tiltekna þjónustu eða stunda ákveðna starfsemi á tilteknu landsvæði;
- g) „sérstakur réttur“: réttur sem aðildarríki veitir takmörkuðum fjölda fyrirtækja með laga- eða stjórnsýslugjörningi, sem, á tilteknu landsvæði;
 - takmarkar við tvö eða fleiri þann fjölda fyrirtækja sem fær heimild til að veita þjónustu eða sinna starfsemi sem ekki er í samræmi við hlutlægar viðmiðanir, hlutfalls- og jafnræðisreglur.
 - tilnefnir, á annan hátt en í samræmi við téðar viðmiðanir og reglur, nokkur fyrirtæki sem eiga í samkeppni og veitir þeim heimild til að veita tiltekna þjónustu eða sinna starfsemi, eða
 - veitir einhverju fyrirtæki eða fyrirtækjum, á annan hátt en í samræmi við téðar viðmiðanir, einhvern lagalegan eða réttarfarslegan ávinning

sem hefur veruleg áhrif á getu annars fyrirtækis til að veita sömu þjónustu eða sinna sömu starfsemi á sama landsvæði við samsvarandi aðstæður.

2. Opinber yfirvöld teljast hafa yfirráð í fyrirtækjum þegar þau beint eða óbeint:

- a) eiga meirihluta skráðs hlutafjár fyrirtækisins; eða
- b) ráða yfir meirihluta atkvæða sem fylgja hluta-bréfum sem fyrirtækin gefa út; eða
- c) hafa rétt til að skipa meira en helming fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða aðrar stjórnunar-stöður fyrirtækisins.

(*) Stjtið. EB L 83, 3.4.1993, bls. 1.“

3. Í 3. gr. komi „1. mgr. 1. gr.“ í stað „1. gr.“

4. Eftirfarandi 3. gr. a bætist við:

„3. gr. a

1. Til að tryggja gagnsæið, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að fyrirtæki, sem skylt er að færa aðskilið bókhald, uppfylli eftirfarandi:

- a) að innra bókhald, sem svarar til mismunandi starfsemi, sé aðskilið;
- b) að öllum kostnaði og tekjum sé rétt skipt og ráðstafað á grundvelli rökstuddra rekstrarbókhaldsreglna sem beitt er samfellt;
- c) að ekki fari á milli mála eftir hvaða rekstrarbókhalds-reglum aðskilið bókhald er fært.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einungis um starfsemi sem ekki heyrir undir sértæk ákvæði bandalagsins og hafa ekki áhrif á neinar skyldur aðildarríkjanna eða fyrirtækja sem mælt er fyrir um í sáttmálanum eða slíkum sértækum ákvæðum.“

5. Eftirfarandi komi í stað 4. og 5. gr.:

„4. gr.

1. Að því er varðar gagnsæið, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., gildir tilskipun þessi ekki um fjármálatengsl milli opinberra yfirvalda og

- a) opinberra fyrirtækja ef ólíklegt má telja að þjónusta þeirra hafi teljandi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna;
- b) seðlabanka;
- c) opinberra lánastofnana, að því er varðar opinber framlög sem opinber yfirvöld leggja inn hjá þeim með venjulegum viðskiptaskilmálum.

d) opinberra fyrirtækja ef árleg hrein heildarvelta hefur ekki numið samtals 40 milljónum evra á tveimur undangengnum fjárhagsárum áður en opinberu framlögin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., stóðu til boða eða voru nýtt. Þó skulu samsvarandi viðmiðunarmörk fyrir opinberar fjármálastofnanir vera niðurstöðutala efnahagsreiknings sem nemur 800 milljónum evra.

2. Að því er varðar gagnsæið, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., gildir tilskipun þessi ekki um:

a) fyrirtæki, ef ólíklegt má telja að þjónusta þeirra hafi teljandi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna;

b) fyrirtæki, ef árleg hrein heildarvelta hefur ekki numið samtals 40 milljónum evra á tveimur undangengnum fjárhagsárum fyrir það ár þegar aðildarríki veitir því sérstakan rétt eða einkarétt, samkvæmt 1. mgr. 86. gr. sáttmálans, eða þegar því er falið að veita þjónustu, þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi, samkvæmt 2. mgr. 86. gr. sáttmálans. Þó skulu samsvarandi viðmiðunarmörk fyrir opinberar fjármálastofnanir vera niðurstöðutala efnahagsreiknings sem nemur 800 milljónum evra;

c) fyrirtæki, sem falið hefur verið að veita þjónustu þar sem almennir efnahagslegir hagsmunir eru í húfi, samkvæmt 2. mgr. 86. gr. sáttmálans ef ríkisadstoðin sem þau njóta, þ.m.t. hverskyns styrkur, aðstoð eða bætur veittar í ákveðinn tíma í kjölfar opinna gagnsærrar málsmeðferðar, án mismununar.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar um fjármálatengslin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. séu framkvæmdastjórninni tiltækar í fimm ár frá lokum þess fjárhagsárs sem hin opinberu framlög stóðu hlutaðeigandi fyrirtæki til boða. Sé féð nýtt á einhverju síðara fjárhagsári gildir fresturinn í fimm ár frá lokum þess árs.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar um fjármagnsskipan og stjórnskipulag fyrirtækja, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., séu framkvæmdastjórninni

tiltækar í fimm ár frá lokum þess fjárhagsárs sem upplýsingarnar eiga við um.

3. Telji framkvæmdastjórnin það nauðsynlegt ber aðildarríkjunum að láta henni í té upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. ásamt öllum mikilvægum undirstöðugögnum, meðal annars um markmiðin sem að er stefnt.“

6. Í 3. mgr. 5. gr. a komi „evrur (EUR)“ í stað „evrópskra mynteininga (ECU)“.

7. Í 1. mgr. 6. gr. komi „3. mgr. 5. gr.“ í stað „2. mgr. 5. gr.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Ákvæði 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 80/723/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, taki gildi 1. janúar 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/83/EB

2001/EES/57/14

frá 3. nóvember 1998

um gæði neysluvatns(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

á samræmi við mikilvægar færðbreytur fyrir gæði og heilbrigði og aðildarríkjunum gefinn kostur á að bæta við öðrum færðbreytum eftir hentugleikum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

- 3) Í samræmi við dreifræðisregluna skulu aðgerðir bandalagsins koma sem stuðningur og viðbót við aðgerðir lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

- 4) Í samræmi við dreifræðisregluna gerir munur á náttúrufari og félagsdagfræðilegur munur á svæðum Evrópusambandsins það að verkum að flestar ákvarðanir um eftirlit, greiningu og ráðstafanir, sem gera þarf til að lagfæra frávík frá samræmi, verður að taka á viðkomandi stað, svæði eða í viðkomandi aðildarríki svo fremi þessi munur kemur ekki í veg fyrir framkvæmd þeirra laga- og stjórnsýsluákvæða sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að aðlaga tilskipun ráðsins 80/778/EBE frá 15. júlí 1980 um gæði neysluvatns ⁽⁵⁾ að framförum í vísindum og tækni. Reynslan af framkvæmd þeirrar tilskipunar sýnir að setja þarf hæfilega sveigjanleg og gagnsæ rammaákvæði sem aðildarríkin geta beitt þegar upp koma frávík frá stöðlum. Enn fremur ber að endurskoða tilskipunina með hliðsjón af sáttmálanum um Evrópusambandið, einkum dreifræðisreglunni.

- 5) Þörf er á bandalagsstöðlum um mikilvægar og fyrirbyggjandi færðbreytur fyrir gæði neysluvatns með tilliti til heilbrigðis ef skilgreina á þau lágmarksumhverfismörk sem ætlunin er að ná í tengslum við aðrar ráðstafanir bandalagsins þannig að unnt sé að standa vörð um og efla sjálfbæra notkun neysluvatns.

- 2) Í samræmi við 3. gr. b í sáttmálanum, þar sem kveðið er á um að bandalagsaðgerðir skuli aldrei ganga lengra en þörf er á til að ná markmiðum sáttmálans, ber að breyta tilskipun 80/778/EBE þannig að lögð sé áhersla

- 6) Í ljósi þess hve neysluvatn er mikilvægt fyrir heilsu manna er nauðsynlegt á vettvangi bandalagsins að setja fram grundvallarstaðla um gæði sem fullnægja þarf að því er varðar slíkt vatn.

- 7) Tilskipunin þarf einnig að taka til vatns sem er notað í matvælaíðnaði nema unnt sé að sýna fram á að vatnið, sem um er að ræða, hafi ekki áhrif á hollustu fullunnar vörunnar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 131, 30.5.1995, bls. 5 og Stjtið. EB C 213, 15.7.1997, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 82, 19.3.1996, bls. 64.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 100, 2.4.1996, bls. 134.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. desember 1996 (Stjtið. EB C 20, 20.1.1997, bls. 133), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. desember 1997 (Stjtið. EB C 91, 26.3.1998, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. maí 1998 (Stjtið. EB C 167, 1.6.1998, bls. 92).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 229, 30.8.1980, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

- 8) Til að gera vatnsveitufyrirtækjum kleift að uppfylla gæðastaðla fyrir drykkjarvatn ber að grípa til viðeigandi vatnsverndunarráðstafana til að halda yfirborðsvatni og grunnvatni hreinu. Unnt er að ná sama markmiði með því að beita viðeigandi ráðstöfunum til að meðhöndla vatnið áður en því er dreift.

- 9) Forsenda samfelldrar evrópskrar stefnu í vatnsmálum er að samþykkt verði viðeigandi rammatilskipun um vatn þegar þar að kemur.
- 10) Nauðsynlegt er að útiloka ölkelduvatn og vatn, sem er lyf, frá gildissviði þessarar tilskipunar þar eð settar hafa verið sérstakar reglur um þess konar vatn.
- 11) Gera þarf ráðstafanir vegna allra færibreytna sem tengjast heilbrigði með beinum hætti og vegna annarra færibreytna ef gæði vatnsins hafa rýrnað. Þessar ráðstafanir ber enn fremur að samræma af gaumgæfni við framkvæmd tilskipunar ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽²⁾.
- 12) Fastsetja þarf einstök færibreytugildi fyrir efni sem eru mikilvæg í öllu bandalaginu og skulu mörkin vera nógu ströng til að unnt sé að ná markmiði þessarar tilskipunar.
- 13) Færibreytugildin eru byggð á fyrirbyggjandi þekkingu á sviði vísinda og einnig hefur verið tekið mið af varúðarreglunni. Gildin eru valin þannig að tryggt sé að mönnum sé óhætt að drekka neysluvatn alla ævi og því eru gildin vottur um mjög góða heilsuvernd.
- 14) Skapa þarf jafnvægi til að fyrirbyggja bæði örveru- og efnafræðilegar hættur. Með það fyrir augum og í ljósi síðari endurskoðunar færibreytugildanna ber, við ákvörðun færibreytugilda fyrir neysluvatn, að taka mið af almannahæilbrigði og af aðferðinni sem notuð er til að meta áhættu.
- 15) Þótt ekki séu til næg gögn að sinni sem hægt er að nota sem grundvöll til ákvörðunar innan bandalagsins á færibreytugildum fyrir innkirtlatruflandi iðefni þá eru hugsanleg áhrif heilsuspillandi efna á menn og villtar lifverur vaxandi áhyggjuefni.
- 16) Staðlarnir í I. viðauka eru yfirleitt byggðir á viðmiðunarreglum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar fyrir gæði drykkjarvatns og álitni vísindalegrar ráðgjafarnefndar framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar eiturhrif og visteiturhrif efnasambanda.
- 17) Aðildarríkin skulu fastsetja gildi fyrir enn aðrar færibreytur sem eru ekki skráðar í I. viðauka ef það er nauðsynlegt til að vernda heilsu manna á yfirráðasvæðum þeirra.
- 18) Aðildarríkin geta fastsett gildi fyrir enn aðrar færibreytur sem eru ekki skráðar í I. viðauka ef það telst nauðsynlegt til að tryggja gæði framleiðslu, dreifingar og eftirlits með neysluvatni.
- 19) Þegar aðildarríkin telja þörf á strangari stöðlum en þeim sem nefndir eru í A- og B-hluta I. viðauka eða stöðlum um aðrar færibreytur sem eru ekki skráðar í I. viðauka en eru nauðsynlegar til að vernda heilsu manna skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um þessa staðla.
- 20) Þegar aðildarríkin lögleiða eða viðhalda strangari verndarráðstöfunum eru þau skuldbundin til að virða meginreglur og aðrar reglur sáttmálans eins og dómstóll Evrópubandalaganna hefur túlkað þær.
- 21) Gæta skal þess að neysluvatnið sé í samræmi við færibreytugildin þegar því er dreift til notenda.
- 22) Innlend dreifikerfi geta haft áhrif á gæði neysluvatns. Það skal þó tekið fram að ábyrgðin á innlendum dreifikerfum eða viðhaldi þeirra hvílir ekki alltaf á aðildarríkjunum.
- 23) Aðildarríkin skulu gera áætlanir um eftirlit til að sannreyna að neysluvatn standist kröfur samkvæmt þessari tilskipun. Þessar eftirlitsáætlanir skulu vera í samræmi við þarfir á hverjum stað og uppfylla þær lágmarkskröfur um eftirlit sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 24) Aðferðirnar til að greina gæði neysluvatns skulu vera með þeim hætti að tryggt sé að þær gefi áreiðanlegar og sambærilegar niðurstöður.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/68/EB (Stjótd. EB L 277, 30.10.1996, bls. 25)

⁽²⁾ Stjótd. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

25) Ef stöðlum samkvæmt þessari tilskipun er ekki fylgt skal viðkomandi aðildarríki grafast fyrir um orsakir þess og tryggja að gripið verði til nauðsynlegra aðgerða til úrbóta eins fljótt og unnt er til að færa gæði vatnsins í rétt horf.

26) Mikilvægt er að koma í veg fyrir þann möguleika að mengað vatn geti valdið heilsutjóni. Banna skal dreifingu á slíku vatni eða takmarka notkun þess.

27) Ef ósamræmis gætir við færðbreytu, sem er vísifærðbreyta, verður viðkomandi aðildarríki að rannsaka hvort heilsu manna stafi hættu af því. Því ber að grípa til aðgerða til úrbóta til að færa gæði vatnsins í rétt horf ef það er nauðsynlegt til að vernda heilsu manna.

28) Ef þörf er á slíkum aðgerðum til úrbóta til að færa gæði neysluvatns í rétt horf, í samræmi við 2. mgr. 130. gr. r í sáttmálanum, skulu þær aðgerðir hafa forgang sem ráðast að rótum vandans.

29) Aðildarríkjunum skal heimilt, með ákveðnum skilyrðum, að veita undanþágur frá ákvæðum þessarar tilskipunar. Enn fremur er nauðsynlegt að fastsetja viðeigandi ramma um þess konar undanþágur, að því tilskildu að heilsu manna stafi ekki hættu af þeim og ekki sé hægt með neinu öðru eðlilegu móti að halda áfram að dreifa neysluvatni á viðkomandi svæði.

30) Þar eð tiltekin efni kunna að vera notuð við undirbúning eða dreifingu neysluvatns þarf að setja reglur um notkun þeirra til að komast hjá skaðlegum áhrifum á heilsu manna.

31) Vegna framfara í vísindum og tækni getur þurft að aðlagja skjótt tækniröfurnar sem mælt er fyrir um í II. og III. viðauka. Til að greiða fyrir beitingu þeirra ráðstafana sem krafist er í þessu skyni ber að kveða á um málsmeðferð þar sem framkvæmdastjórnin getur samþykkt slíka aðlögun með aðstoð nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna.

32) Neytendur ættu að fá nægar og viðeigandi upplýsingar um gæði neysluvatnsins, um allar undanþágur sem

aðildarríkin veita og um ráðstafanir lögbærra yfirvalda til úrbóta. Enn fremur ber að huga bæði að þörf framkvæmdastjórnarinnar fyrir jafnt tæknilegar sem tölfraðilegar upplýsingar og að rétti einstaklinga til að fá nægilegar upplýsingar um gæði neysluvatns.

33) Í sérstökum tilvikum getur verið nauðsynlegt á landfræðilega afmörkuðum svæðum að veita aðildarríkjunum lengri frest til að uppfylla tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar.

34) Þessi tilskipun breytir í engu skyldum aðildarríkjanna varðandi þá fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum og til beitingar sem um getur í IV. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

1. Tilskipun þessi varðar gæði neysluvatns.

2. Markmiðið með þessari tilskipun er að vernda heilsu manna gegn skaðlegum áhrifum frá menguðu neysluvatni með því að tryggja að það sé heilnæmt og hreint.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „neysluvatn“:

a) allt vatn, annaðhvort í upphaflegu ástandi þess eða eftir meðhöndlun, sem ætlað er til drykkjar, suðu, matvælavinnslu eða annarra heimilisnota, án tillits til uppruna þess og hvort sem það kemur úr dreifikerfi, tankvagni/tankskipi, flöskum eða öðrum ílátum;

b) allt vatn sem er notað hjá fyrirtækjum í matvælavinnslu við framleiðslu, meðhöndlun, geymslu eða markaðssetningu vara eða efna sem ætluð eru til

manneldis nema lögbær innlend yfirvöld séu þess fullviss að gæði vatnsins geti ekki haft áhrif á hollustu fullunninna matvæla;

viðeigandi ráðgjöf ef komið hefur í ljós að slök gæði þessa vatns gefa haft í för með sér hættu fyrir heilsu manna.

4. gr.

2. „innlent dreifikerfi“: pípulagnir, tengihlutir og búnaður sem er sett upp milli krananna, sem eru venjulega notaðir fyrir neysluvatn, og dreifikerfisins en því aðeins að þeir séu ekki á ábyrgð vatnsveitunnar sem vatnsveitu samkvæmt innlendum lögum.

3. gr.

Undanþágur

1. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) ölkelduvatn sem lögbær innlend yfirvöld viðurkenna sem slíkt í samræmi við tilskipun ráðsins 80/777/EBE frá 15. júlí 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hagnýtingu og markaðssetningu ölkelduvatns ⁽¹⁾;
- b) vatn sem er lyf í skilningi tilskipunar ráðsins 65/65/EBE frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf ⁽²⁾.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að undanþiggja eftirfarandi ákvæðum þessarar tilskipunar:

- a) vatn sem er einungis ætlað til nota þar sem lögbær yfirvöld hafa fullvissað sig um að gæði vatnsins hafi engin áhrif, hvorki beint né óbeint, á heilsu viðkomandi neytenda;
- b) neysluvatn frá vatnsveitu sem dreifir minna en 10 m³ á dag að meðaltali eða þjónar færri en 50 manns, nema vatninu sé veitt sem hluta af viðskiptastarfsemi eða opinberri starfsemi.

3. Aðildarríki, sem geta nýtt sér undanþágurnar sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr., skulu sjá til þess að viðkomandi íbúar fái upplýsingar um það og um allar aðgerðir sem unnt er að gripa til í þeim tilgangi að vernda heilsu manna gegn skaðlegum áhrifum frá mengun neysluvatns. Þar að auki skulu viðkomandi íbúar strax fá

Almennar skyldur

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja heilnæmt og hreint neysluvatn, samanber þó skyldur þeirra samkvæmt öðrum bandalagsákvæðum. Að því er varðar lágmarkskröfur samkvæmt þessari tilskipun telst neysluvatn heilnæmt og hreint ef það:

- a) er laust við örverur og sníkla og efni í þeim mæli eða styrk að það geti stofnað heilsu manna í hættu, og
- b) uppfyllir lágmarkskröfur samkvæmt A- og B-hluta I. viðauka;

og ef aðildarríkin, í samræmi við viðeigandi ákvæði 5. til 8. gr. og 10. gr. og í samræmi við sáttmálann, gera allar aðrar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að neysluvatn sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ráðstafanir, sem eru gerðar til að hrinda þessari tilskipun í framkvæmd, geti undir engum kringumstæðum, hvorki beint né óbeint, orðið þess valdandi að gæði neysluvatns spillist, að því leyti sem það skiptir máli vegna heilsuverndar, eða að mengun þess vatns, sem drykkjarvatn er unnið úr, aukist.

5. gr.

Gæðastaðlar

1. Aðildarríkin skulu, að því er varðar færibreyturnar í I. viðauka, fastsetja gildin sem nota á fyrir neysluvatn.

2. Gildin, sem eru fastsett í samræmi við 1. mgr., skulu ekki vera vægari en þau sem eru fastsett í I. viðauka. Að því er varðar færibreyturnar í C-hluta I. viðauka þarf aðeins að ákveða gildin vegna eftirlits og til að uppfylla skyldurnar sem kveðið er á um í 8. gr.

3. Aðildarríki skal fastsetja gildi fyrir aðrar færibreytur sem eru ekki skráðar í I. viðauka ef það er nauðsynlegt til

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 229, 30.8.1980, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/70/EB (Stjótd. EB L 299, 23.11.1996, bls. 26).

⁽²⁾ Stjótd. EB 22, 9.2.1965, bls. 369. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/39/EBE (Stjótd. EB L 214, 24.8.1993, bls. 22).

að vernda heilbrigði manna á yfirráðasvæði þess eða hluta yfirráðasvæðis. Gildin, sem eru fastsett, skulu að minnsta kosti fullnægja kröfum a-liðar 1. mgr. 4. gr.

6. gr.

Staður þar sem samræmis skal gætt við færíbreytugildin

1. Gæta skal samræmis við færíbreytugildin sem fastsett eru í samræmi við 5. gr.:

- a) þegar um er að ræða vatn frá dreifikerfi, á þeim stað á athafnasvæði eða í starfsstöð þar sem vatnið kemur úr krönum sem eru venjulega notaðir fyrir neysluvatn;
- b) þegar um er að ræða vatn frá tankvagni/tankskipi, á þeim stað þar sem vatnið kemur úr tankvagninum/tankskipinu;
- c) þegar um er að ræða vatn sem sett er á flöskur eða í önnur ilát til sölu, á þeim stað þar sem vatnið er sett á flöskurnar eða í ilátin;
- d) þegar um er að ræða vatn sem er notað í fyrirtæki í matvælavinnslu, á þeim stað þar sem vatnið er notað í fyrirtækinu.

2. Þegar um er að ræða vatn sem fellur undir a-lið 1. mgr. skal litið svo á að aðildarríkin hafi uppfyllt skyldur sínar samkvæmt þessari grein og samkvæmt 4. gr. og 2. mgr. 8. gr. ef unnt er að sýna fram á að ósamræmi við færíbreytugildin, sem fastsett eru í samræmi við 5. gr., megi rekja til innlenda dreifikerfisins eða viðhalds þess, nema á athafnasvæðum eða í starfsstöðvum þar sem vatni er veitt til almennings, svo sem í skólum, á sjúkrahúsum og á veitingahúsum.

3. Þar sem 2. mgr. gildir og hætta er á að vatn, sem fellur undir a-lið 1. mgr., sé ekki í samræmi við færíbreytugildin sem eru fastsett í samræmi við 5. gr. skulu aðildarríkin eftir sem áður sjá til þess:

- a) að gerðar séu viðeigandi ráðstafanir til að draga úr eða koma í veg fyrir hættu á ósamræmi við færíbreytugildin, til dæmis með því að ráðleggja eigendum fasteigna um hugsanlegar aðferðir til úrbóta sem þeir geta gripið til, og/eða

að gerðar séu aðrar ráðstafanir, svo sem að beitt sé viðeigandi meðhöndlunartækni, til að breyta eðli eða eiginleikum vatnsins áður en því er dreift til að draga úr eða kom í veg fyrir hættu á að vatnið sé ekki í samræmi við færíbreytugildin eftir að því hefur verið dreift,

og

- b) að viðkomandi neytendur fái tilhlýðilegar upplýsingar og ráðleggingar að því er varðar aðrar hugsanlegar aðferðir til úrbóta sem þeim ber að grípa til.

7. gr.

Eftirlit

1. Aðildarríki skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja reglulegt eftirlit með gæðum neysluvatns til að sannreyna að það vatn, sem neytendum stendur til boða, sé í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun og einkum færíbreytugildin sem eru fastsett í samræmi við 5. gr. Taka skal sýni á þann hátt að þau séu dæmigerð fyrir gæði neysluvatnsins árið um kring. Að auki skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skilvirkni sóttþreinsunar sé sannpröfuð ef sóttþreinsun er hluti af undirbúningi eða dreifingu neysluvatns og að allri mengun frá aukaafurðum vegna sóttþreinsunar sé haldið í því lágmarki sem unnt er án þess þó að það komi niður á sóttþreinsuninni.

2. Til að uppfylla skyldur samkvæmt 1. mgr. skulu lögbær yfirvöld koma á viðeigandi eftirlitsáætlunum fyrir allt neysluvatn. Þessar eftirlitsáætlanir skulu standast lágmarkskröfurnar í II. viðauka.

3. Lögbær yfirvöld ákveða sýnastökustaðina sem skulu standast viðeigandi kröfur í II. viðauka.

4. Semja má bandalagsviðmiðunarreglur um eftirlitið, sem er fyrirskipað í þessari grein, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

5. a) Aðildarríkin skulu fylgja þeim forskriftum fyrir greiningu færíbreytna sem settar eru fram í III. viðauka.

- b) Nota má aðrar aðferðir en þær sem eru tilgreindar í 1. hluta III. viðauka, að því tilskildu að unnt sé að sýna fram á að niðurstöðurnar, sem fást, séu að minnsta kosti jafnáræðanlegar og þær sem fást með tilgreindu aðferðunum. Aðildarríki, sem nýta sér aðrar aðferðir, skulu veita framkvæmdastjórninni allar viðeigandi upplýsingar um þessar aðferðir og jafngildi þeirra.

- c) Heimilt er að nota hvaða greiningaraðferð sem er fyrir færíbreyturnar sem eru skráðar í 2. og 3. hluta III. viðauka, að því tilskildu að hún standist kröfurnar í þeim.

6. Aðildarríkin skulu sjá til þess að frekara eftirlit fari fram í hverju einstöku tilviki þegar um er að ræða efni og örverur sem færíbreytugildi hafa ekki verið fastsett fyrir í samræmi

við 5. gr. ef ástæða er til að ætla að þessi efni eða örverur geti verið til staðar í því magni eða þeim mæli að heilsu manna geti stafað hætta af.

9. gr.

Undanþágur

8. gr.

Aðgerðir til úrbóta og takmarkanir á notkun

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þau tilvik, þar sem vikið er frá samræmi við færribreytugildi sem eru fastsett í samræmi við 5. gr., séu tafarlaust rannsökuð og orsökinn fundin.

2. Ef neysluvatn er í ósamræmi við færribreytugildin, sem eru fastsett í samræmi við 5. gr., þrátt fyrir þær ráðstafanir sem eru gerðar til að uppfylla skyldurnar sem kveðið er á um í 1. mgr. 4. gr., skal viðkomandi aðildarríki sjá til þess, með fyrirvara um 2. mgr. 6. gr., að gripið sé til nauðsynlegra aðgerða til úrbóta eins fljótt og unnt er til að færa gæði vatnsins í rétt horf og skal það veita aðgerðum sínum til fullnustu þessara mála forgang með hliðsjón af því, meðal annars, að hvaða marki farið hefur verið fram úr viðeigandi færribreytugildi og af þeirri hættu sem heilsu manna getur stafað af því.

3. Hvort sem vikið er frá samræmi við færribreytugildin eða ekki skulu aðildarríkin sjá til þess að bannað sé að dreifa neysluvatni sem heilsu manna gæti stafað hætta af eða að notkun vatnsins sé takmörkuð eða að gripið sé til annarra nauðsynlegra aðgerða til að vernda heilsu manna. Í slíkum tilvikum skal tafarlaust tilkynna neytendum um þetta og gefa þeim nauðsynleg ráð.

4. Lögbær yfirvöld eða aðrir viðeigandi aðilar skulu ákveða til hvaða aðgerða skuli gripið samkvæmt 3. mgr. með hliðsjón af þeirri hættu sem heilsu manna kynni að stafa af því að hætt yrði að veita neysluvatni eða að notkun þess yrði takmörkuð.

5. Aðildarríkin geta sett viðmiðunarreglur til að hjálpa lögbæru yfirvöldum að rækja skyldur sínar samkvæmt 4. mgr.

6. Ef ósamræmis gætir við færribreytur eða við forskriftir sem settar eru fram í C-hluta I. viðauka skulu aðildarríkin rannsaka hvort heilsu manna stafi hætta af því. Þeim ber að gripa til aðgerða til úrbóta til að færa gæði vatnsins í rétt horf ef það er nauðsynlegt til að vernda heilsu manna.

7. Ef gripið er til aðgerða til úrbóta skulu aðildarríkin sjá til þess að neytendum sé tilkynnt um það nema lögbæru yfirvöldin telji að ósamræmið við færribreytugildið sé óverulegt.

1. Aðildarríkin geta kveðið á um undanþágur frá færribreytugildunum, sem sett eru fram í B-hluta I. viðauka eða fastsett í samræmi við 3. mgr. 5. gr., upp að hámarksgildi sem þau ákveða, að því tilskildu að heilsu manna geti ekki stafað hætta af slíkri undanþágu og ekki sé hægt með neinu öðru eðlilegu móti að halda áfram að dreifa neysluvatni á viðkomandi svæði. Undanþágur skulu gilda í eins skamman tíma og unnt er og ekki vara lengur en þrjú ár og í lok þessa tíma skal fara fram endurskoðun til að ákvarða hvort nægilegar framfarir hafi orðið. Ef aðildarríki ákveður að veita aðra undanþágu skal það upplýsa framkvæmdastjórnina um endurskoðunina og tilgreina rök fyrir ákvörðun sinni um aðra undanþágu; Önnur undanþága skal aldrei gilda lengur en í þrjú ár.

2. Í sérstökum tilvikum getur aðildarríki beðið framkvæmdastjórnina um þriðju undanþáguna er vari í mesta lagi í þrjú ár. Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun um þessa beiðni innan þriggja mánaða.

3. Í tengslum við undanþágur, sem eru veittar í samræmi við 1. og 2. mgr., skal veita upplýsingar um eftirfarandi:

- a) ástæðurnar fyrir undanþágunni;
- b) viðkomandi færribreytu, viðeigandi niðurstöður fyrira eftirlits og leyfilegt hámarksgildi samkvæmt undanþágunni;
- c) viðkomandi landssvæði, vatnsmagnið sem er dreift á hverjum degi, íbúafjölda og hvort einhver fyrirtæki í matvælavinnslu, sem málið varðar, verði fyrir áhrifum;
- d) viðeigandi eftirlitsáætlun þar sem tíðni eftirlits er aukin ef þörf krefur;
- e) samantekt úr áætlun um nauðsynlegar aðgerðir til úrbóta, þar með talin tímaáætlun fyrir verkið og kostnaðaráætlun ásamt ákvæðum um endurskoðun;
- f) æskilegan gildistíma undanþágunnar.

4. Telji lögbær yfirvöld að ósamræmi við færribreytugildi sé óverulegt og nægi aðgerð, sem gripið er til í samræmi við 2. mgr. 8. gr., til að ráða bóta á vandanum innan 30 daga þarf ekki að beita ákvæðum 3. mgr.

Ef svo ber undir skulu lögbær yfirvöld eða aðrir viðeigandi aðilar aðeins fastsetja leyfilegt hámarksgildi fyrir viðkomandi færribreytu og frestinn til að ráða bót á vandanum.

5. Ekki er lengur hægt að nýta sér 4. mgr. ef ósamræmis hefur gætt við sama færibreytugildið fyrir tiltekna vatnsveitu í meira en 30 daga samanlagt á næstliðnum 12 mánuðum.

11. gr.

Endurskoðun viðauka

6. Aðildarríki, sem nýtir sér undanþágurnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal sjá til þess að íbúunum, sem slík undanþága varðar, sé tafarlaust tilkynnt á viðeigandi hátt um undanþáguna og skilyrðin fyrir henni. Að auki skulu aðildarríkin, ef þörf krefur, sjá til þess að íbúahópar fái ráðgjöf ef undanþágan getur haft í för með sér sérstaka hættu fyrir þá.

1. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða I. viðauka í ljósi framfara í tækni og vísindum að minnsta kosti á fimm ára fresti og gera tillögur að breytingum, ef þörf krefur, samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir í 189. gr. c í sáttmálanum.

2. Framkvæmdastjórnin skal aðlaga II. og III. viðauka að framförum í vísindum og tækni að minnsta kosti á fimm ára fresti. Nauðsynlegar breytingar skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

Þessar skyldur skulu ekki gilda við aðstæðurnar sem lýst er í 4. mgr. nema lögbær yfirvöld taki ákvörðun um annað.

12. gr.

Nefndarmeðferð

7. Burt séð frá undanþágum, sem eru veittar í samræmi við 4. gr., skal aðildarríkið tilkynna framkvæmdastjórninni innan tveggja mánaða um allar undanþágur sem varða vatnsveitu sem dreifir meira en 1 000 m³ á dag að meðaltali eða sem þjónar meira en 5 000 manns, þar með talið upplýsingarnar sem tilgreindar eru í 3. mgr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

8. Þessi grein gildir ekki um neysluvatn sem boðið er til sölu á flöskum eða í öðrum ílátum.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

10. gr.

Gæðatrygging vegna meðhöndlunar, búnaðar og hráefna

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ekkert efni eða smíðaeefni í nýjan búnað, sem notuð eru við undirbúning eða dreifingu neysluvatns, eða óhreinnindi, sem tengjast slíkum efnum eða slíkum smíðaeftum í nýjan búnað, verði eftir í neysluvatninu í meiri styrk en þörf er á vegna notkunar þeirra og að þau dragi hvorki beint né óbeint úr þeirri heilsuvernd sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Grunnskjöl og tækniforskriftir, samkvæmt 3. gr. og 1. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, skulu vera í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna ráðinu um þær án tafar. Ef svo ber undir:

- a) skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafanna, sem hún hefur ákveðið að gera, um þrjá mánuði frá dagsetningu orðsendingarinnar;
- b) er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í a-lið.

13. gr.

Upplýsingar og skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsyn

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjótið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

legar eru til að tryggja að neytendur hafi aðgang að nógum og uppfærðum upplýsingum um gæði neysluvatns.

15. gr.

Sérstakar aðstæður

2. Með fyrirvara um tilskipun ráðsins 90/313/EBE frá 7. júní 1990 um frjálsan aðgang að upplýsingum um umhverfismál ⁽¹⁾ skal hvert aðildarríki birta skýrslu á þriggja ára fresti um gæði neysluvatns í þeim tilgangi að koma upplýsingum á framfæri við neytendur. Fyrsta skýrslan skal ná yfir árin 2002, 2003 og 2004. Hver skýrsla skal að minnsta kosti ná yfir allar vatnsveitur sem dreifa meira en 1 000 m³ á dag að meðaltali eða sem þjóna meira en 5 000 manns; hún skal taka til þriggja almanaksára og birtast fyrir lok almanaksársins eftir skýrslutímabilið.

3. Aðildarríkin skulu senda skýrslur sínar til framkvæmdastjórnarinnar innan tveggja mánaða frá birtingu þeirra.

4. Snið og lágmarksupplýsingar fyrir skýrslurnar, sem kveðið er á um í 2. mgr., skal ákveða með sérstakri hliðsjón af þeim ráðstöfunum sem um getur í 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (2. og 3. mgr.), 7. gr. (2. mgr.), 8. gr., 9. gr. (6. og 7. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.) og skal breytt, ef þörf krefur, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal kanna skýrslur aðildarríkjanna og birta þriðja hvert ár samantektarskýrslu um gæði neysluvatns í bandalaginu. Sú skýrsla skal birt innan níu mánaða eftir að skýrslur aðildarríkjanna hafa borist.

6. Með fyrstu skýrslunni um þessa tilskipun, sem um getur í 2. mgr., skulu aðildarríkin einnig leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um þær ráðstafanir sem þau hafa gera eða hyggjast gera til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt 3. mgr. 6. gr. og 10. athugasemd í B-hluta I. viðauka. Framkvæmdastjórnin leggur fram tillögur, eftir því sem við á, um snið þessarar skýrslu í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

14. gr.

Frestur til að fara að tilskipuninni

Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að gæði neysluvatns séu í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar innan fimm ára frá birtingu hennar, samanber þó 2., 4. og 10. athugasemd í B-hluta I. viðauka.

1. Við sérstakar aðstæður og á landfræðilega afmörkuðum svæðum getur aðildarríki lagt sérbeiðni fyrir framkvæmdastjórnina um lengri frest en mælt er fyrir um í 14. gr. Viðbótarfresturinn skal ekki vera umfram þrjú ár og í lok þess tímabils skal fara fram endurskoðun og niðurstöður hennar sendar framkvæmdastjórninni sem getur, á grundvelli þessarar endurskoðunar, veitt leyfi fyrir öðru viðbótartímabili er vari allt að þrjú ár. Þetta ákvæði gildir ekki um neysluvatn sem boðið er til sölu á flöskum eða í öðrum ílátum.

2. Í slíkum beiðnum, sem skulu rökstuddar, skal gera grein fyrir þeim vanda sem við er að etja og veita að minnsta kosti allar þær upplýsingar um tilgreindar eru í 3. mgr. 9. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal kanna beiðnina í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

4. Aðildarríki, sem nýtir sér þessa grein, skal sjá til þess að íbúarnir, sem slík undanþága varðar, fái tafarlaust upplýsingar á viðeigandi hátt um lyktir beiðninnar. Að auki skulu aðildarríkin, ef þörf krefur, sjá til þess að íbúahópar fái ráðgjöf ef undanþágan getur haft í för með sér sérstaka hættu fyrir þá.

16. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 80/778/EBE er hér með felld úr gildi frá og með fimm árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. breytir þessi niðurfelling í engu skyldum aðildarríkjanna varðandi þá fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum og til beitingar sem um getur í IV. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísun í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartölflunni í V. viðauka.

2. Um leið og aðildarríki hefur samþykkt nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari og gert þær ráðstafanir sem kveðið er á um í 14. gr. skal þessi tilskipun, en ekki tilskipun 80/778/EBE, gilda um gæði neysluvatns í því aðildarríki.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 158, 23.6.1990, bls. 56.

*17. gr.***Lögleiðing í aðildarríkjunum**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan tveggja ára frá gildistöku hennar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*18. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

*19. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. nóvember 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

B. PRAMMER

forseti.

I. VIÐAUKI

FÆRIBREYTUR OG FÆRIBREYTGILDI

A-HLUTI

Örverufræðilegar færíbreytur

Færíbreyta	Færíbreytgildi (fjöldi/100 ml)
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0
Saurkokkar	0

Eftirfarandi gildir um vatn sem boðið er til sölu á flöskum eða í öðrum ílátum:

Færíbreyta	Færíbreytgildi
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0/250 ml
Saurkokkar	0/250 ml
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	0/250 ml
Líftala við 22 °C	100/ml
Líftala við 37 °C	20/ml

B-HLUTI

Efnafræðilegar færíbreytur

Færíbreyta	Færíbreytugildi	Eining	Athugasemdir
Akrýlamið	0,10	μg/l	1. aths.
Antímon	5,0	μg/l	
Arsen	10	μg/l	
Bensen	1,0	μg/l	
Bensó(a)pýren	0,010	μg/l	
Bór	1,0	mg/l	
Brómat	10	μg/l	2. aths.
Kadmíum	5,0	μg/l	
Króm	50	μg/l	
Kopar	2,0	mg/l	3. aths.
Sýaníð	50	μg/l	
1,2-díklóretan	3,0	μg/l	
Epíklórhydrín	0,10	μg/l	1. aths.
Flúoríð	1,5	mg/l	
Blý	10	μg/l	3. og 4. aths.
Kvikasilfur	1,0	μg/l	
Níkkel	20	μg/l	3. aths.
Nítrat	50	mg/l	5. aths.
Nítrít	0,50	mg/l	5. aths.
Varnarefni	0,10	μg/l	6. og 7. aths.
Varnarefni — heildarmagn	0,50	μg/l	6. og 8. aths.
Fjölhringja arómatísk vetniskolefni	0,10	μg/l	Samanlagður styrkur tilgreindra efnasambanda; 9. aths.
Selen	10	μg/l	
Tetraklóreten og triklóreten	10	μg/l	Samanlagður styrkur tilgreindra færíbreytna
Trihalómetan — heildarmagn	100	μg/l	Samanlagður styrkur tilgreindra efnasambanda; 10. aths.
Vínýlkloríð	0,50	μg/l	1. aths.

1. *athugasemd:* Færibreytugildið vísar til styrks einliðuleifa í vatninu, sem er reiknaður út í samræmi við forskriftir fyrir hámarkslosun frá samsvarandi fjölliðu í snertingu við vatnið.
2. *athugasemd:* Aðildarríkjunum ber að stefna að lægra gildi þegar það er unnt ef það hefur ekki áhrif á sóttþreinsunina.
- Að því er varðar vatnið, sem um getur í a-, b- og d-lið 1. mgr. 6. gr., skal gildinu náð í síðasta lagi tíu almanaksárum eftir gildistöku tilskipunarinnar. Færibreytugildið fyrir brómat á tímabilinu frá fimm til tíu árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar er 25 µg/l.
3. *athugasemd:* Gildið er fyrir sýni neysluvatns úr krana sem er tekið með viðeigandi sýnatökuaðferð ⁽¹⁾ og með þeim hætti að það sé dæmigert fyrir vikulegt meðalgildi þess vatns sem neytendur innbyrða. Ef við á skal sýnatöku- og eftirlitsaðferðum beitt eftir samhæfðum reglum sem verða samdar í samræmi við 4. mgr. 7. gr. Aðildarríkin skulu taka tillit til toppgilda sem geta haft skaðleg áhrif á heilsu manna.
4. *athugasemd:* Að því er varðar vatnið, sem um getur í a-, b- og d-lið 1. mgr. 6. gr., skal gildinu náð í síðasta lagi fimmtán almanaksárum eftir gildistöku tilskipunarinnar. Færibreytugildið fyrir blý á tímabilinu frá fimm til fimmtán árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar er 25 µg/l.
- Aðildarríkin skulu sjá til þess að gerðar verði allar viðeigandi ráðstafanir til að draga eins og unnt er úr styrk blýs í neysluvatni á þeim tíma sem þarf til að ná samræmi við færibreytugildið.
- Við framkvæmd ráðstafana til að ná samræmi við þetta gildi skulu aðildarríkin veita þeim stöðum forgang þar sem styrkur blýs í neysluvatni er mestur.
5. *athugasemd:* Aðildarríkin skulu sjá til þess að það skilyrði sé uppfyllt að $[\text{nítrat}]/50 + [\text{nítrít}]/3 \leq 1$, en hornklofarnir merkja styrkinn í mg/l fyrir nítrat (NO₃) og nítrít (NO₂), og að ekki sé farið yfir nítrítgildið 0,10 mg/l í vatni frá hreinsistöð.
6. *athugasemd:* „Varnarefni“ merkir:
- lífrænt skordýraeitur,
 - lífrænn illgresiseyðir,
 - lífrænn sveppaeyðir,
 - lífrænn þráðormaeyðir,
 - lífrænn mauraeyðir,
 - lífrænn þörungaeýðir,
 - lífrænn nagdýraeyðir,
 - lífrænn slimeyðir,
 - skyldar vörur (svo sem vaxtarstýriefni)
- og viðeigandi umbrots-, niðurbrots- og hvarfaefni þeirra.
- Einungis þarf að fylgjast með þeim varnarefnum sem líklegt er að séu til staðar í tiltekinni vatnsmiðlun.
7. *athugasemd:* Færibreytugildið tekur til hvers einstaks varnarefnis. Færibreytugildið fyrir aldrín, díeldrín, heptaklór og heptaklórepoxíð er 0,030 µg/l.
8. *athugasemd:* „Varnarefni — heildarmagn“ merkir samtölu allra einstakra varnarefna sem finnast og eru magngreind í eftirlitsferlinu.
9. *athugasemd:* Tilteknu efnasamböndin eru:
- bensó(b)flúoranten,
 - bensó(k)flúoranten,
 - bensó(ghi)perýlen,
 - indenó(1,2,3-cd)pyren.
10. *athugasemd:* Aðildarríkjunum ber að stefna að lægra gildi þegar það er unnt ef það hefur ekki áhrif á sóttþreinsunina.
- Tilgreindu efnasamböndin eru: klóróform, brómóform, díbrómóklórmetan, brómódíklórmetan.
- Að því er varðar vatnið, sem um getur í a-, b- og d-lið 1. mgr. 6. gr., skal gildinu náð í síðasta lagi 10 almanaksárum eftir gildistöku þessarar tilskipunar. Færibreytugildið fyrir heildarmagn trihalómetans á tímabilinu frá fimm til tíu árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar er 150 µg/l.

⁽¹⁾ Skál bætt við þegar niðurstöður fást úr yfirstandandi rannsókn.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að gerðar verði allar viðeigandi ráðstafanir til að draga eins og unnt er úr styrk trihalómetans í neysluvatni á þeim tíma sem þarf til að ná samræmi við færibreytugildið.

Við framkvæmd ráðstafana til að ná þessu gildi skulu aðildarríkin veita þeim stöðum forgang þar sem styrkur trihalómetans í neysluvatni er mestur.

C-HLUTI

Vísifæribreytur

Færibreyta	Færibreytugildi	Eining	Athugasemdir
Ál	200	$\mu\text{g/l}$	
Ammoníum	0,50	mg/l	
Klóríð	250	mg/l	1. aths.
<i>Clostridium perfringens</i> (einnig gró)	0	fjöldi/100 ml	2. aths.
Litur	Viðunandi fyrir neytendur og engin óeðlileg breyting		
Eðlisleiðni	2 500	$\mu\text{S cm}^{-1}$ við 20 °C	1. aths.
Styrkur vetnisjóna	$\geq 6,5$ og $\leq 9,5$	pH-einingar	1. og 3. aths.
Járn	200	$\mu\text{g/l}$	
Mangan	50	$\mu\text{g/l}$	
Lykt	Viðunandi fyrir neytendur og engin óeðlileg breyting		
Oxunarhæfni	5,0	mg/l O ₂	4. aths.
Súlfat	250	mg/l	1. aths.
Natríum	200	mg/l	
Bragð	Viðunandi fyrir neytendur og engin óeðlileg breyting		
Líftala við 22 °C	Engin óeðlileg breyting		
Kólígerlar	0	fjöldi/100 ml	5. aths.
Heildarmagn lífræns kolefnis (TOC)	Engin óeðlileg breyting		6. aths.
Grugg	Viðunandi fyrir neytendur og engin óeðlileg breyting		7. aths.

GEISLAVIRKNI

Færibreyta	Færibreytugildi	Eining	Athugasemdir
Þrívetni	100	Bq/l	8. og 10. aths.
Leiðbeinandi heildarskammtur	0,10	mSv/ári	9. og 10. aths.

1. athugasemd: Vatnið má ekki vera tærandi.
2. athugasemd: Ekki þarf að mæla þetta færibreytugildi nema vatnið sé úr yfirborðsvatni eða verði fyrir áhrifum af því. Gæti ósamræmis við þetta færibreytugildi skal viðkomandi aðildarríki rannsaka veituna til að tryggja að heilsu manna stafi ekki hættu af sjúkdómsvaldandi örverum, svo sem *cryptosporidium*. Aðildarríkin skulu birta niðurstöður allrar slíkra rannsókna í skýrslunum sem þeim ber að leggja fram samkvæmt 2. mgr. 13. gr.
3. athugasemd: Ef um er að ræða kolsýrulaust vatn, sem er sett á flöskur eða önnur ílát, er heimilt að lækka lágmarksgildið í 4,5 pH.

Ef um er að ræða vatn, sem er sett á flöskur eða önnur ílát og er frá náttúrunnar hendi auðugt af koltvísýringi eða er auðgað með koltvísýringi, má lágmarksgildið vera lægra.
4. athugasemd: Ekki þarf að mæla þetta færibreytugildi ef færibreytan heildarmagn lífræns kolefnis (TOC) er greind.
5. athugasemd: Fyrir vatn, sem er sett á flöskur eða önnur ílát, er einingin fjöldi/250 ml.
6. athugasemd: Ekki þarf að mæla þetta færibreytugildi í veitum sem veita minna vatni en 10 000 m³ á dag.
7. athugasemd: Að því er varðar meðhöndlun yfirborðsvatns ber aðildarríkjunum að stefna að færibreytugildi sem er ekki hærra en 1,0 NTU (*nephelometric turbidity units*: eining fyrir styrk gruggs samkvæmt agnaendurskinsmælingu) í vatni frá hreinsistöð.
8. athugasemd: Eftirlitstíðni kemur fram seinna, í II. viðauka.
9. athugasemd: Að undanskildu þrívetni, kalíum -40, radoni og sindurafurðum radons; eftirlitstíðni, eftirlitsaðferðir og helstu eftirlitsstaðir verða ákveðnir seinna í II. viðauka.
10. athugasemd:
 1. Tillögurnar, sem samþykkja skal samkvæmt 8. athugasemd um eftirlitstíðni og samkvæmt 9. athugasemd um eftirlitstíðni, eftirlitsaðferðir og helstu eftirlitsstaði í II. viðauka, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr. Við gerð þessara tillagna skal framkvæmdastjórnin meðal annars hafa hliðsjón af viðeigandi ákvæðum gildandi laga eða viðeigandi eftirlitsáætlunum, ásamt þeim eftirlitsniðurstöðum sem þær gefa. Framkvæmdastjórnin skal leggja þessar tillögur fram í síðasta lagi innan 18 mánaða frá þeim degi sem um getur í 18. gr. tilskipunarinnar.
 2. Aðildarríki er ekki skylt að fylgjast með þrívetni eða geislavirkni í vatni til að fastsetja leiðbeinandi heildarskammt ef það hefur sannreynt, á grundvelli annars eftirlits, að styrkur þrívetnis í reiknuðum leiðbeinandi heildarskammti sé þó nokkuð undir færibreytugildinu. Ef svo er skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um rökin fyrir ákvörðun sinni, að meðtöldum niðurstöðum hins eftirlitsins sem farið hefur fram.

II. VIÐAUKI

EFTIRLIT

TAFLA A

Færibreytur sem greina á

1. Reglulegt eftirlit

Markmiðið með reglulegu eftirliti er að afla reglubundið upplýsinga um gæði neysluvatns með tilliti til skynmats og örvera og upplýsinga um hversu skilvirk meðhöndlun drykkjarvatns er þar sem henni er beitt (einkum sóttþreinsun) í því skyni að ákvarða hvort neysluvatnið samræmist viðeigandi færibreytugildum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

Eftirfarandi færibreytur skulu falla undir reglulegt eftirlit. Aðildarríkjunum er heimilt að bæta öðrum færibreytum við þessa skrá ef þau telja það við eiga.

Ál (1. athugasemd)

Ammoníum

Litur

Eðlisleiðni

Clostridium perfringens (einnig gró) (2. athugasemd)

Escherichia coli (*E. coli*)

Styrkur vetnisjóna

Járn (1. athugasemd)

Nítrít (3. athugasemd)

Lykt

Pseudomonas aeruginosa (4. athugasemd)

Bragð

Líftala við 22 °C og 37 °C (4. athugasemd)

Kólígerlar

Grugg

1. athugasemd: Aðeins nauðsynlegt þegar það er notað til hnatfellingar (*).

2. athugasemd: Aðeins nauðsynlegt ef vatnið er úr yfirborðsvatni eða verður fyrir áhrifum af því (*).

3. athugasemd: Aðeins nauðsynlegt ef klóramínmeðhöndlun er notuð til sóttþreinsunar (*).

4. athugasemd: Aðeins nauðsynlegt ef um er að ræða vatn sem boðið er til sölu á flöskum eða í ílátum.

(*) Í öllum öðrum tilvikum eru færibreyturnar á úttektarskránni.

2. Úttekt

Markmiðið með úttekt er að afla nauðsynlegra upplýsinga til að ákvarða hvort gætt sé samræmis við öll færibreytugildi tilskipunarinnar. Allar færibreytur, sem eru fastsettar í samræmi við 2. og 3. mgr. 5. gr., skulu teknar út nema lögbær yfirvöld geti, á tímabili sem þau ákvarða sjálf, slegið því föstu að ólíklegt sé að færibreyta sé til staðar í tiltekinni veitu í þeim styrk að það gæti haft í för með sér hættu á að farið verði yfir viðkomandi færibreytugildi. Þessi málsgrein gildir ekki um færibreytur fyrir geislavirkni sem fylgst verður með, samkvæmt 8., 9. og 10. athugasemd í C-hluta I. viðauka, í samræmi við eftirlitskröfur sem samþykktar eru samkvæmt 12. gr.

TAFLA B1

Lágmarkstíðni sýnatöku og greiningar á neysluvatni sem kemur úr dreifikerfi eða tankvagni/tankskipi eða er notað í fyrirtæki í matvælavinnslu

Aðildarríkin skulu taka sýni á stöðum þar sem gætt skal samræmis við færðbreytugildin, eins og skilgreint er í 1. mgr. 6. gr., til að tryggja að neysluvatn standist kröfur samkvæmt þessari tilskipun. Þegar um er að ræða dreifikerfi er aðildarríkjnum þó heimilt að taka sýni á veitusvæðinu eða á hreinsistöðinni vegna tiltekinna færðbreytna ef unnt er að sýna fram á að ekki verði óæskileg breyting á mæligildi viðkomandi færðbreytu.

Rúmmál vatns sem er dreift eða framleitt daglega á tilteknu veitusvæði (1. og 2. aths.) m ³	Reglulegt eftirlit Fjöldi sýna á ári (3., 4. og 5. aths.)	Úttekt Fjöldi sýna á ári (3. og 5. aths.)
≤ 100	(6. aths.)	(6. aths.)
> 100 ≤ 1 000	4	1
> 1 000 ≤ 10 000	4 +3 fyrir hverja byrjaða 1 000 m ³ á dag af heildarrúmmáli	1 + 1 fyrir hverja byrjaða 3 300 m ³ á dag af heildarrúmmáli
> 10 000 ≤ 100 000		3 +1 fyrir hverja byrjaða 10 000 m ³ á dag af heildarrúmmáli
> 100 000		10 +1 fyrir hverja byrjaða 25 000 m ³ á dag af heildarrúmmáli

1. athugasemd: Veitusvæði er landfræðilega afmarkað svæði þar sem neysluvatn kemur úr einu eða fleiri vatnsbólum og þar sem lita má svo á að gæði vatnsins séu hér um bil einsleit.
2. athugasemd: Rúmmál er reiknað sem meðaltal miðað við eitt almanaksár. Aðildarríki getur notað fjölda íbúa á veitusvæði í stað vatnsmagns til að ákvarða lágmarkstíðni og miðað við að vatnsneysla sé 200 l á dag á mann.
3. athugasemd: Ef um er að ræða ósamfellda skammtíamavatsveitu úr tankvögnum/tankskipum skulu viðkomandi aðildarríki ákveða tíðni eftirlits með vatninu.
4. athugasemd: Aðildarríki er heimilt að fækka sýnunum sem tilgreind eru í töflunni fyrir mismunandi færðbreytur í I. viðauka:
 - a) ef niðurstöðugildin, sem fást úr sýnum sem tekin eru á tímabili sem nær yfir að minnsta kosti tvö ár í röð, eru stöðug og verulega betri en mörkin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, og
 - b) ef ekkert hefur komið í ljós sem líkur benda til að spilli gæðum vatnsins.

Fjöldi tekinna sýna skal vera minnst 50 % af þeim fjölda sýna sem tilgreindir eru í töflunni nema í því sérstaka tilviki sem um getur í 6. athugasemd.
5. athugasemd: Fjölda sýna skal, eftir því sem unnt er, dreifa jafnt með tilliti til tíma- og staðsetningar.
6. athugasemd: Viðkomandi aðildarríki ákveður tíðnina.

TAFLA B2

Lágmarkstíðni sýnatöku og greiningar á vatni sem boðið er til sölu á flöskum eða í öðrum ílátum

Rúmmál vatns sem er framleitt á dag til sölu á flöskum eða í öðrum ílátum ⁽¹⁾ m ³	Reglulegt eftirlit Fjöldi sýna á ári	Úttekt Fjöldi sýna á ári
≤ 10	1	1
> 10 ≤ 60	12	1
> 60	1 fyrir hverja byrjaða 5 m ³ á dag af heildarrúmmáli	1 fyrir hverja byrjaða 100 m ³ á dag af heildarrúmmáli

⁽¹⁾ Rúmmál er reiknað sem meðaltal miðað við eitt almanaksár.

III. VIÐAUKI

FORSKRIFTIR FYRIR GREININGU FÆRIBREYTNNA

Hvert aðildarríki skal sjá til þess að rannsóknarstofur, þar sem sýni eru rannsökuð, hafi kerfi til gæðaeftirlits í formi efnagreininga og það sé sannprófað endrum og eins af aðila sem er ekki undir stjórn rannsóknarstofunnar og sem lögbær yfirvöld tilnefna í þessu skyni.

1. FÆRIBREYTUR SEM GREININGARAÐFERÐIR HAFNA VERIÐ TILGREINDAR FYRIR

Eftirfarandi meginreglur um aðferðir fyrir örverufræðilegar færíbreytur eru gefnar annaðhvort sem tilvísun þegar CEN/ISO-aðferð er tilgreind eða til leiðbeiningar uns frekari alþjóðlegar CEN/ISO-aðferðir fyrir þessar færíbreytur kunna að verða samþykktar samkvæmt aðferðinni sem mælt er fyrir um í 12. gr. Aðildarríkjunum er heimilt að nota aðrar aðferðir, að því tilskildu að ákvæðum 5. mgr. 7. gr. sé fylgt.

Kóligerlar og *Escherichia coli* (*E. coli*) (ISO 9308-1)

Saurkokkar (ISO 7899-2)

Pseudomonas aeruginosa (prEN ISO 12780)

Ákvörðun fjölda ræktanlegra örvera — Líftala við 22 °C (prEN ISO 6222)

Ákvörðun fjölda ræktanlegra örvera — Líftala við 37 °C (prEN ISO 6222)

Clostridium perfringens (einnig gró)

Himnusiun ásamt loftfirrtri ræktun himnunnar á *Clostridium perfringens*-agarundirlagi (sjá 1. athugasemd) við 44 ± 1 °C í 21 ± 3 klukkustundir. Telja skal ógagnsæjar gula gerlaklasa sem verða bleikir eða rauðir eftir að ammoníumhýdroxíðgufur hafa komist að þeim í 20 til 30 sekúndur.

1. athugasemd: Samsetning *Clostridium perfringens*-agars er eftirfarandi:

Grunnæti	
Tryptósi	30 g
Gerkjarni	20 g
Súkrósi	5 g
L-systeinhýdróklóríð	1 g
MgSO ₄ · 7H ₂ O	0,1 g
Brómókresólpurpurarautt	40 mg
Agar	15 g
Vatn	1 000 ml

Efni grunnætisins eru leyst upp, sýrustig stillt á 7,6 og gufusæfirinn á 121 °C í 15 mínútur. Ætinu er leyft að kólna og síðan sett í það:

D-sýklóklóserín	400 mg
Pólýmyxín-B-súlfat	25 mg
Indoxýl-β-D-glúkósíð	
sem skal leyst í 8 ml af sæfðu vatni áður en því er bætt við	60 mg
Síuð sæfð 0,5% fenólfalindífosfatlausn	20 ml
Síuð sæft 4,5 % FeCl ₃ · 6H ₂ O	2 ml

2. FÆRIBREYTUR SEM GÆÐAKRÖFUR HAFNA VERIÐ TILGREINDAR FYRIR

2.1. Fyrir eftirfarandi færíbreytur eru gerðar þær gæðakröfur að með greiningaraðferðinni, sem notuð er, sé að minnsta kosti unnt að mæla, með tilgreindri nákvæmni, samkvæmni og greinimörkum, styrk sem er jafnhár færíbreytugildinu. Niðurstöðurnar skulu settar fram með að minnsta kosti sama fjölda aukastafa og færíbreytugildið í B- og C-hluta I. viðauka, án tillits til næmi greiningaraðferðarinnar sem notuð er.

Færibreytur	Nákvæmni færibreytugildis % (1. aths.)	Samkvæmni færibreytugildis % (2. aths.)	Greinimörk færibreytugildis % (3. aths.)	Skilyrði	Athugasemdir
Akrýlamið				Sannprófað með vöruforskrift	
Ál	10	10	10		
Ammoníum	10	10	10		
Antímon	25	25	25		
Arsen	10	10	10		
Bensó(a)pýren	25	25	25		
Bensen	25	25	25		
Bór	10	10	10		
Brómat	25	25	25		
Kadmíum	10	10	10		
Klórið	10	10	10		
Króm	10	10	10		
Eðlisleiðni	10	10	10		
Kopar	10	10	10		
Sýanið	10	10	10		4. aths.
1,2-díklóretan	25	25	10		
Epíklórhydrín				Sannprófað með vöruforskrift	
Flúorið	10	10	10		
Járn	10	10	10		
Blý	10	10	10		
Mangan	10	10	10		
Kvikasilfur	20	10	20		
Nikkel	10	10	10		
Nítrat	10	10	10		
Nítrít	10	10	10		
Oxunarhæfni	25	25	10		5. aths.
Varnarefni	25	25	25		6. aths.
Fjölhringja arómatísk vetniskolefni	25	25	25		7. aths.

Færibreytur	Nákvæmni færibreytugildis % (1. aths.)	Samkvæmni færibreytugildis % (2. aths.)	Greinimörk færibreytugildis % (3. aths.)	Skilyrði	Athugasemdir
Selen	10	10	10		
Natríum	10	10	10		
Súlfat	10	10	10		
Tetraklóreten	25	25	10		8. aths.
Triklóreten	25	25	10		8. aths.
Trihalómetan — Heildarmagn	25	25	10		7. aths.
Vínýklóríð				Sannprófað með vöruforskrift	

2.2. Fyrir styrk vetnisjóna eru gerðar þær gæðakröfur að með greiningaraðferðinni, sem notuð er, sé að minnsta kosti unnt að mæla, með nákvæmni upp á 0,2 pH-einingar og samkvæmni upp á 0,2 pH-einingar, styrk sem er jafnhár færibreytugildinu.

1. athugasemd: (*): Nákvæmni er kerfisbundin skekkja og er munurinn á meðalgildi mikils fjölda endurtekinnna mælinga og raunverulegs gildis.

2. athugasemd (*): Samkvæmni er slembiskekka og er venjulega gefin upp sem staðalfrávik (innan lotu og milli lotna) í dreifingu niðurstaðna í kringum meðalgildi. Viðunandi samkvæmni er tvisvar sinnum hlutfallslegt staðalfrávik.

(*) Þessi hugtök eru skilgreind nánar í ISO 5725.

3. athugasemd: Greinimörk eru annaðhvort:

- þrisvar sinnum hlutfallslegt staðalfrávik innan lotu fyrir náttúrulegt sýni þar sem styrkur færibreytunnar er lítill,
eða
- fimm sinnum hlutfallslegt staðalfrávik innan lotu fyrir núllsýni.

4. athugasemd: Með aðferðinni er ákvarðað heildarmagn sýniðs í öllum myndum.

5. athugasemd: Oxun ætti að fara fram í 10 mínútur við 100 °C í súrum miðli og með notkun permanganats.

6. athugasemd: Gæðakröfurnar taka til hvers einstaks varnarefnis og miðast við viðkomandi efni. Ef til vill er ekki unnt að sinni að ná greinimörkum fyrir öll varnarefni en aðildarríkin ættu að leitast við að uppfylla þann staðal.

7. athugasemd: Gæðakröfurnar taka til einstakra efna sem eru tilgreind upp að 25% af færibreytugildinu í I. viðauka.

8. athugasemd: Gæðakröfurnar taka til einstakra efna sem eru tilgreind upp að 50% af færibreytugildinu í I. viðauka.

3. FÆRIBREYTUR SEM ENGAR GREININGARAÐFERÐIR HAFA VERIÐ TILGREINDAR FYRIR

Litur
Lykt
Bragð
Heildarmagn lífræns kolefnis (TOC)
Grugg (1. athugasemd)

1. athugasemd: Fyrir eftirlit með gruggi í meðhöndluðu yfirborðsvatni eru gerðar þær gæðakröfur að með greiningaraðferðinni, sem notuð er, sé að minnsta kosti unnt að mæla, með tilgreindri nákvæmni upp á 25%, samkvæmni upp á 25% og greinimörkum upp á 25%, styrk sem er jafnhár færibreytugildinu.

IV. VIÐAUKI

FRESTUR TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM OG TIL BEITINGAR

Tilskipun 80/778/EBE Lögleiðing 17.7.1982 Beiting 17.7.1985 Öll aðildarríki nema Spánn, Portúgal og ný sambandsríki Þýskaland	Tilskipun 81/858/EBE (Aðlögun vegna aðildar Gríkklands)	Aðildarlög Spánnar og Portúgals Spánn: lögleiðing 1.1.1986 beiting 1.1.1986 Portúgal: lögleiðing 1.1.1986 beiting 1.1.1989	Tilskipun 90/656/EBE fyrir ný sambandsríki Þýskaland	Aðildarlög Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar Austurríki: lögleiðing 1.1.1995 beiting 1.1.1995 Finnland: lögleiðing 1.1.1995 beiting 1.1.1995 Svíþjóð: lögleiðing 1.1.1995 beiting 1.1.1995	Tilskipun 91/692/EBE
1. til 14. gr.			Beiting 31.12.1995		
15. gr.	Breyting gildir frá 1.1.1981	Breyting gildir frá 1.1.1986		Breyting gildir frá 1.1.1995	
16. gr.					
17. gr.					Við bætist a-liður 17. gr.
18. gr.					
19. gr.		Breytt	Breytt		
20. gr.					
21. gr.					

V. VIÐAUKI
SAMANBURÐARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 80/778/EBE
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	—
a- og b-liður 1. mgr. 2. gr.	2. gr.
2. mgr. 2. gr.	—
a- og b-liður 1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 4. gr.
a- og b-liður 2. mgr. 3. gr.	—
3. mgr. 3. gr.	—
1. mgr. 4. gr.	6. mgr. 7. gr.
2. mgr. 4. gr.	11. gr.
1. mgr. 5. gr.	1. mgr. 7. gr.
Fyrsti málslíður 2. mgr. 5. gr.	3. mgr. 7. gr.
Annar málslíður 2. mgr. 5. gr.	—
3. mgr. 5. gr.	—
1. mgr. 6. gr.	2. mgr. 12. gr.
2. til 3. mgr. 6. gr.	—
1. mgr. 7. gr.	1. mgr. 12. gr.
2. mgr. 7. gr.	—
3. mgr. 7. gr.	3. mgr. 12. gr.
4. mgr. 7. gr.	—
5. mgr. 7. gr.	5. mgr. 12. gr.
6. mgr. 7. gr.	—
8. gr.	—
1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 10. gr.
2. til 6. mgr. 9. gr.	—
7. mgr. 9. gr.	2. mgr. 9. gr. og 3. mgr. 10. gr.
8. mgr. 9. gr.	—
10. gr.	8. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 80/778/EBE
1. mgr. 11. gr.	—
2. mgr. 11. gr.	13. gr.
1. mgr. 12. gr.	14. gr.
2. og 3. mgr. 12. gr.	15. gr.
1 mgr. 13. gr.	—
2. til 5. mgr. 13. gr.	a-liður 17. gr. (bætt við í tilskipun 91/692/EBE)
14. gr.	19. gr.
15. gr.	20. gr.
16. gr.	—
17. gr.	18. gr.
18. gr.	—
19. gr.	21. gr.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/94/EB

2001/EES/57/15

frá 13. desember 1999

sem varðar aðgengi neytenda að upplýsingum um eldsneytiseyðslu og koltvísýringslosun við markaðssetningu nýrra fólksbifreiða(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 174. gr. sáttmálans ber að nýta auðlindir náttúrunnar af varúð og skynsemi. Skynsamleg notkun orku er ein helsta leiðin til að ná þessu markmiði og draga úr umhverfismengun.
- 2) Lokamarkmiðið með rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar er að halda styrk gróðurhúsalofttegunda í andrúmsloftinu í jafnvægi til að koma í veg fyrir hættulegar veðurfarsbreytingar af mannavöldum.
- 3) Samkvæmt Kyoto-bókuninni við rammasamning Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar, sem var samþykkt á Kyoto-ráðstefnunni í desember 1997, hefur bandalagið staðfest það markmið sitt að á árunum 2008 til 2012 verði leitast við að draga úr losun ýmissa gróðurhúsalofttegunda um 8% miðað við mörk ársins 1990.
- 4) Með tillögu að skipulagsáætlun um að draga úr losun CO₂ frá fólksbifreiðum og eldsneytiseyðslu hefur framkvæmdastjórnin viðurkennt hve mikinn þátt fólksbifreiðar eiga í losun CO₂. Í niðurstöðum sínum frá 25. júní 1996 fagnaði ráðið tillögum framkvæmdastjórnarinnar.
- 5) Upplýsingar eru mikilvægur liður í starfsemi markaðs-aflanna. Nákvæmar, viðeigandi og samanburðarhæfar upplýsingar um tiltekna eldsneytiseyðslu fólksbifreiða og losun CO₂ frá þeim geta leitt til þess að neytendur kjósi frekar bifreiðar sem þurfa minna eldsneyti, sem aftur leiðir til minni losunar CO₂, og hvetur þannig

framleiðendur til að gera ráðstafanir til að minnka eldsneytiseyðslu þeirra bifreiða sem þeir framleiða.

- 6) Merkingar, sem eru á notuðum bifreiðum á sölustað, geta haft þau áhrif að kaupendur nýrra fólksbifreiða kjósi fremur bifreiðar sem þurfa lítið eldsneyti vegna þess að sá eiginleiki verður tekinn til greina við endursölu bifreiðar. Því er rétt, í tengslum við fyrstu endurskoðun þessarar tilskipunar, að víkka út gildis-svið hennar þannig að það nái til notaðra bifreiða samkvæmt tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/116/EB frá 17. desember 1993 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 80/1268/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytiseyðslu vélknúinna ökutækja⁽⁴⁾.
- 7) Því er nauðsynlegt að útbúa eldsneytiseyðslumiða fyrir allar nýjar fólksbifreiðar sem sýndar eru á sölustað.
- 8) Á eldsneytiseyðslumiða skulu vera upplýsingar um eldsneytiseyðslu og tiltekna losun CO₂ sem ákvarðaðar hafa verið í samræmi við samhæfða staðla og aðferðir, sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 80/1268/EBE frá 16. desember 1980 um koldíoxíðútblástur og eldsneytiseyðslu vélknúinna ökutækja⁽⁵⁾.
- 9) Nauðsynlegt er að staðlaðar viðbótarupplýsingar um eldsneytiseyðslu allra útfærslna á nýjum bifreiðum á markaði og tiltekna losun CO₂ frá þeim séu fyrir hendi í hentugu formi, bæði á sölustað og frá þeim aðilum sem tilnefndir hafa verið í hverju aðildarríki. Slíkar upplýsingar kunna að gagnast neytendum sem taka ákvörðun um kaup áður en þeir fara inn í sýningar-salina eða kjósa að nýta sér ekki þjónustu dreifiaðila eða að fara í sýningarsal þegar þeir kaupa fólksbifreið.
- 10) Miklu skiptir að á sölustað fái hugsanlegir viðskipta-vinir upplýsingar um það hvaða tegundir fólksbifreiða nýta best eldsneyti af þeim sem þar eru til sölu.
- 11) Í öllum kynningarritum og, eftir atvikum, öðru kynningarefni sem er notað við markaðssetningu nýrra fólksbifreiða skulu vera upplýsingar um eldsneytis-eyðslu viðkomandi fólksbifreiða og losun CO₂ frá þeim.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 12, 18.1.2000, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/2001 frá 31. janúar 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 12, 8.3.2001, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 305, 3.10.1998, bls. 2 og Stjtið. EB C 83, 25.3.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 40, 15.2.1999, bls. 45.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. desember 1998 (Stjtið. EB C 98, 9.4.1999, bls. 252), sameiginleg afstaða ráðsins frá 23. febrúar 1999 (Stjtið. EB C 123, 4.5.1999, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 4. nóvember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 329, 30.12.1993, bls. 39.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 36. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/116/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmiðið með þessari tilskipun er að tryggja neytendum aðgang að upplýsingum um eldsneytiseyðslu og losun CO₂ frá nýjum fólksbifreiðum, sem eru boðnar til sölu eða leigu í bandalaginu, til að gera þeim kleift að taka ákvörðun á grundvelli þeirra upplýsinga.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „fólksbifreið“: vélknúð ökutæki í flokki M1, samaber skilgreiningu í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE ⁽¹⁾, sem fellur undir gildissvið tilskipunar 80/1268/EBE. Hún tekur ekki til ökutækja sem falla undir gildissvið tilskipunar 92/61/EBE ⁽²⁾ og ökutækja til sérstakra nota, samaber skilgreiningu í öðrum undirlið a-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE;
2. „ný fólksbifreið“: bifreið sem hefur ekki áður verið seld einstaklingi sem keypti hana í öðrum tilgangi en þeim að selja eða afhenda hana;
3. „samræmisvottorð“: vottorðið sem um getur í 6. gr. tilskipunar 70/156/EBE;
4. „sölustaður“: staður, til dæmis bifreiðasýningarsalur eða svæði utan dyra, þar sem nýjar fólksbifreiðar eru hafðar til sýnis eða boðnar væntanlegum viðskiptavinum til sölu eða leigu. Þessi skilgreining nær yfir kaupstefnur þar sem nýjar fólksbifreiðir eru sýndar almenningi;
5. „opinber eldsneytiseyðsla“: sú eldsneytiseyðsla sem felst í gerðarviðurkenningu viðurkenningaryfirvalds í samræmi við ákvæði tilskipunar 80/1268/EBE og um getur í VIII. viðauka tilskipunar 70/156/EBE, og fylgir EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu eða samræmisvottorðinu. Séu nokkur afbrigði og/eða útfærslur flokkuð sem ein undirtegund skal gildið, sem er tilgreint fyrir eldsneytiseyðslu þeirrar undirtegundar, byggjast á því afbrigði og/eða þeirri útfærslu sem hefur mesta eldsneytiseyðslu í þeim flokki;
6. „opinber tiltekin losun CO₂“: sú losun, frá tiltekinni fólksbifreið, sem er mæld í samræmi við ákvæði tilskipunar 80/1268/EBE og um getur í VIII. viðauka tilskipunar 70/156/EBE, og fylgir EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu eða samræmisvottorðinu. Séu nokkur afbrigði og/eða útfærslur flokkuð sem ein undirtegund skulu CO₂-gildin, sem eru tilgreind fyrir þá undirtegund, byggjast á því afbrigði og/eða þeirri útfærslu sem hefur mesta eldsneytiseyðslu í þeim flokki;

7. „eldsneytiseyðslumiði“: miði með neytendaupplýsingum um opinbera eldsneytiseyðslu og opinbera tiltekna losun CO₂ frá þeirri bifreið sem miðinn er festur við;
8. „yfirlit yfir eldsneytiseyðslu“: samantekt á gögnum um opinbera eldsneytiseyðslu og opinbera tiltekna losun CO₂ frá hverri gerð nýrra bifreiða á markaði;
9. „kynningarrit“: allt prentað efni sem er notað við markaðssetningu, í auglýsingar og kynningu á ökutækjum og sem er beint til almennings. Þau taka í það minnsta til tæknihandbóka, kynningarrita, auglýsinga í dagblöðum, tímaritum og fagtímaritum ásamt veggspjöldum;
10. „tegund“: viðskiptaheiti framleiðanda sem er tilgreint á samræmisvottorðinu og í gerðarviðurkenningarskjalinu;
11. „undirtegund“: verslunarheiti tegundar, gerðar og, ef þær upplýsingar eru fyrir hendi og þörf er fyrir þær, afbrigði og útfærsla fólksbifreiðar;
12. „gerð“, „afbrigði“ og „útfærsla“: ýmis ökutæki af tiltekinni tegund, sem framleiðandinn gefur upp samkvæmt lýsingu í viðauka II.B við tilskipun 70/156/EBE, og eru sérstaklega auðkennd með alstöfum til að sýna gerð, afbrigði og útfærslu.

3. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að miði um eldsneytiseyðslu og losun CO₂, sem fullnægir kröfunum sem lýst er í I. viðauka, sé greinilega festur við hverja nýja fólksbifreið á sölustað eða komið fyrir í grennd við hana.

4. gr.

Framkvæmdastjórnin tekur saman yfirlit á Netinu á vettvangi bandalagsins og aðildarríkin skulu sjá til þess að í samráði við framleiðendur og í samræmi við kröfur II. viðauka verði að minnsta kosti ár hvert samið yfirlit yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂. Yfirlitið skal vera handhægt, fyrirferðarlítið og neytendur eiga að geta fengið það í hendur samkvæmt beiðni og án endurgjalds, bæði á sölustöðum og frá þeim aðila sem hefur verið tilnefndur í hverju aðildarríki.

Yfirvaldið eða yfirvöldin, sem um getur í 8. gr., geta haft samstarf um að taka saman yfirlitið.

5. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrir hverja bifreiðategund verði komið fyrir veggspjöldum (eða að öðrum kosti sjónvarpsskjá) með lista yfir opinbera eldsneytiseyðslu og opinbera tiltekna losun CO₂ allra nýrra fólksbifreiða sem eru sýndar eða boðnar til sölu eða leigu á sölustað eða í umboði sölustaðar. Þessum upplýsingum skal komið fyrir á áberandi stað og í samræmi við það sem er tilgreint í III. viðauka.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum (Stjtið. EB L 225, 10.8.1992, bls. 72). Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

6. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að í öllum kynningarritum séu upplýsingar um opinbera eldsneytiseyðslu og opinbera tiltekna losun CO₂ frá þeirri fólksbifreið sem vísað er til, í samræmi við kröfur IV. viðauka.

Aðildarríkin skulu, eftir atvikum, sjá til þess að í öðrum kynningarritum en þeim sem um getur að framan séu upplýsingar um losun CO₂ og eldsneytiseyðslu þeirrar fólksbifreiðar sem vísað er til.

7. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að aðrar merkingar, tákn eða áletranir í tengslum við eldsneytiseyðslu eða losun CO₂ á miðum, yfirlitum, veggspjöldum eða í kynningarritum og kynningarefni, sem um getur í 3., 4., 5. og 6. gr., sem samræmast ekki kröfum þessarar tilskipunar séu bannaðar ef hætt er við að þær villi um fyrir hugsanlegum kaupendum nýrra fólksbifreiða.

8. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvaða lögbært yfirvald eða lögbær yfirvöld bera ábyrgð á framkvæmd og starfrækslu upplýsingakerfis fyrir neytendur sem lýst er í þessari tilskipun.

9. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja allar nauðsynlegar breytingar til að aðlaga viðauka þessarar tilskipunar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 10. gr. og að höfðu samráði við neytendasamtök og aðra hagsmunaaðila.

Til að styðja við þetta aðlögunarferli skal hvert aðildarríki senda framkvæmdastjórninni, eigi síðar en 31. desember 2003, skýrslu um skilvirkni ákvæða þessarar tilskipunar, sem tekur til tímabilsins frá 18. janúar 2001 til 31. desember 2002. Framsetningu skýrslunnar ber að ákveða í samræmi við málsmæðferðina, sem kveðið er á um í 10. gr., eigi síðar en 18. janúar 2001.

Enn fremur skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 10. gr., gera ráðstafanir í því skyni að:

- a) skilgreina nánar framsetningu á miðanum, sem um getur í 3. gr., með því að breyta I. viðauka.
- b) skilgreina nánar kröfur varðandi yfirlitið, sem um getur í 4. gr., með tilliti til þess að flokka nýjar bifreiðategundir þannig að hægt sé að skrá tegundir í tiltekna flokka eftir losun CO₂ og eldsneytiseyðslu, að meðtöldum flokki fyrir skrásetningu nýrra bifreiða sem nýta best eldsneyti;

- c) bera fram tilmæli sem gera kleift að beita meginreglum ákvæðanna um kynningarritin, sem um getur í fyrstu undirgrein 6. gr., gagnvart öðrum miðlum og kynningar-efni.

*10. gr.***Nefnd**

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 205. gr. Sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

11. gr.

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar ákvörðunar. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

12. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 18. janúar 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

13. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

S. HASSI

forseti.

*I. VIÐAUKI***LÝSING Á MIÐANUM FYRIR ELDSNEYTISEYÐSLU OG LOSUN CO₂**

Aðildarríkin skulu sjá til þess, að lágmarki, að allir eldsneytiseyðslumiðar á yfirráðasvæði þeirra:

1. séu með stöðluðu sniði til þess að neytendur kannist frekar við þá;
2. séu 297 mm × 210 mm (A4) að stærð;
3. innihaldi tilvísun til undirtegundar og eldsneytistegundar fólksbifreiðar sem þeir eru festir við;
4. innihaldi talnagildi opinberrar eldsneytiseyðslu og opinberrar tiltekinnar losunar CO₂. Gildi opinberrar eldsneytiseyðslu er annaðhvort gefið upp í lítrum á hverja 100 kílómetra (l/100 km), kílómetrum á hvern lítra (km/l) eða viðeigandi samsetningu af þessu, gefið upp með einum aukastaf. Opinber tiltekin losun CO₂ er gefin upp í grömmum á hvern kílómetra (g/km), námunduð við næstu heilu tölu.

Slík gildi er hægt að gefa upp í öðrum einingum (gallonum og mílum) að því marki sem það samrýmist ákvæðum tilskipunar 80/181/EEC⁽¹⁾;

5. innihaldi eftirfarandi texta um þann möguleika að fá afhent yfirlit yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂:

„Yfirlit yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂ með upplýsingum um allar nýjar tegundir fólksbifreiða fæst án endurgjalds á öllum sölustöðum;

6. innihaldi eftirfarandi texta:

„Auk eldsneytisnýtni bifreiðar hafa aksturslag og aðrir þættir almenns eðlis áhrif á eldsneytiseyðslu bifreiðar og losun CO₂ frá henni. CO₂ er sú gróðurhúsalofttegund sem stuðlar einna helst að hnattrænni hlýnun.“

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 80/181/EEC frá 20. desember 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælieiningar og um ógildingu tilskipunar 71/354/EEC (Stjtið. EB L 39, 15.2.1980, bls. 40). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 89/617/EEC (Stjtið. EB L 357, 7.12.1989, bls. 28).

II. VIÐAUKI

LÝSING Á YFIRLITINU YFIR ELDSNEYTISEYÐSLU OG LOSUN CO₂

Aðildarríkin verða að sjá til þess að yfirlitið yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂ innihaldi, að lágmarki, eftirfarandi upplýsingar:

1. skrá yfir allar nýjar tegundir fólksbifreiða, sem eru boðnar til sölu í aðildarríkjunum ár hvert, flokkuðum eftir tegundum í stafrófsröð. Ef aðildarríki uppfærir yfirlitið oftar en einu sinni á ári skal það innihalda skrá yfir allar nýjar tegundir fólksbifreiða sem eru til á þeim degi sem uppfærða yfirlitið er birt;
2. eldsneytistegund, fyrir hverja nýja undirtegund sem er birt í yfirlitinu, ásamt talnagildi opinberrar eldsneytiseyðslu og opinberrar tiltekinnar losunar CO₂. Gildi opinberrar eldsneytiseyðslu er annaðhvort gefið upp í lítrum á hverja 100 kílómetra (l/100 km), kílómetrum á hvern lítra (km/l) eða víðeigandi samsetningu af þessu, gefið upp með einum aukastaf. Opinber tiltekin losun CO₂ er gefin upp í grömmum á hvern kílómetra (g/km), námunduð við næstu heilu tölu.

Slik gildi er hægt að gefa upp í öðrum einingum (gallonum og mílum) að því marki sem það samrýmist ákvæðum tilskipunar 80/181/EBE;
3. skrá, á áberandi stað, yfir 10 nýjar tegundir fólksbifreiða sem nýta best eldsneyti, flokkuðum eftir aukningu tiltekinnar losunar CO₂ fyrir hverja eldsneytisgerð. Í skránni verður að koma fram undirtegund, talnagildi opinberrar eldsneytiseyðslu og opinberrar tiltekinnar losunar CO₂;
4. leiðbeiningar til ökumanna um að rétt notkun og reglubundið viðhald ökutækis ásamt aksturslagi, til dæmis að forðast glannaskap, draga úr ökuhraða, vera við því búinn að hemla í tæka tíð, hafa hæfilegt loft í hjólbörðum, takmarka hægagang, forðast að aka með umframþyngd, dragi úr eldsneytiseyðslu og losun CO₂ frá fólksbifreiðum þeirra;
5. skýringu á áhrifum af losun gróðurhúsalofttegunda, mögulegum veðurfarsbreytingum og hlutverki fólksbifreiða í því samhengi, auk upplýsinga um eldsneytistegundir, sem neytendum standa til boða, og hvaða afleiðingar þær hafa fyrir umhverfið í ljósi nýjustu vísindarannsókna og lagaákvæða;
6. tilvísun sem varðar markmiðssetningu bandalagsins um meðallosun CO₂ frá nýjum fólksbifreiðum og dagsetningu sem gefur til kynna hvenær markmiðinu skuli náð;
7. tilvísun í yfirlit bandalagsins á Netinu yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂, sé það fyrir hendi.

III. VIÐAUKI

LÝSING Á VEGGSPJALDINU SEM Á AD VERA Á SÖLUSTAD

Aðildarríkin verða að sjá til þess að veggspjaldið/veggspjöldin fullnægi að minnsta kosti eftirfarandi kröfum:

1. að veggspjaldið sé að minnsta kosti 70 cm × 50 cm að stærð;
2. að auðvelt sé að lesa það sem stendur á veggspjaldinu;
3. að undirtegundir fólksbifreiða séu flokkaðar og skráðar eftir eldsneytistegund (þ.e. bensín eða dísil). Undir hverri eldsneytistegund eru undirtegundir flokkaðar eftir aukinni losun CO₂ og er sú undirtegund sem hefur lægstu opinberu eldsneytiseyðsluna höfð efst á listanum;
4. að fyrir hverja undirtegund fólksbifreiðar sem er birt í yfirlitinu sé tegundin tilgreind ásamt talnagildi opinberrar eldsneytiseyðslu og opinberrar tiltekinnar losunar CO₂. Gildi opinberrar eldsneytiseyðslu er annaðhvort gefið upp í lítrum á hverja 100 kílómetra (l/100 km), kílómetrum á hvern lítra (km/l) eða víðeigandi samsetningu af þessu, gefið upp með einum aukastaf. Opinber tiltekin losun CO₂ er gefin upp í grömmum á hvern kílómetra (g/km), námunduð við næstu heilu tölu.

Slík gildi er hægt að gefa upp í öðrum einingum (gallonum og mílum) að því marki sem það samrýmist ákvæðum tilskipunar 80/181/EEB.

Hér er sýnd tillaga að sniðinu:

Tegund eldsneytis	Röðun	Undirtegund	Losun CO ₂	Eldsneytiseyðsla
Bensín	1			
	2			
	...			
Dísil	1			
	2			
	...			

5. að á veggspjaldinu sé eftirfarandi texti um þann möguleika að fá afhent yfirlit yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂:
„Yfirlit yfir eldsneytiseyðslu og losun CO₂ með upplýsingum um allar nýjar tegundir fólksbifreiða fæst án endurgjalds á öllum sölustöðum;
6. að á veggspjaldinu sé eftirfarandi texti:
„Auk eldsneytisnýtni bifreiðar hafa aksturslag og aðrir þættir almenns eðlis áhrif á eldsneytiseyðslu bifreiðar og losun CO₂ frá henni. CO₂ er sú gróðurhúsalofttegund sem stuðlar einna helst að hnattrænni hlýnun.“
7. að veggspjaldið verði uppfært að minnsta kosti á sex mánaða fresti. Milli tveggja uppfærslna verður nýjum bifreiðum bætt neðst á listann.

*IV. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR UM ELDSNEYTISEYÐSLU OG LOSUN CO₂ Í KYNNINGARRITUM**

Aðildarríkin skulu sjá til þess að í öllum kynningarritum séu upplýsingar um opinbera eldsneytiseyðslu og opinbera tiltekna losun CO₂ frá þeim fólksbifreiðum sem vísað er til. Þessar upplýsingar skulu fullnægja að minnsta kosti eftirfarandi kröfum:

1. að þær séu auðlesnar og jafnábærar og megnið af upplýsingunum í kynningarritinu;
2. að þær séu auðskildar, jafnvel við yfirborðskennda yfirferð;
3. að veittar séu upplýsingar um opinbera eldsneytiseyðslu allra undirtegunda bifreiða sem kynningarefnið nær yfir. Ef fleiri en ein undirtegund er tilgreind eru annaðhvort veittar upplýsingar um opinbera eldsneytiseyðslu allra undirtegunda sem eru tilgreindar eða gefinn upp mismunurinn á mestu og minnstu eldsneytiseyðslunni. Eldsneytiseyðslan er annaðhvort gefin upp í lítrum á hverja 100 kílómetra (l/100 km), kílómetrum á hvern lítra (km/l) eða viðeigandi samsetningu af þessu. Allar tölulegar upplýsingar eru gefnar upp með einum aukastaf.

Slík gildi er hægt að gefa upp í öðrum einingum (gallonum og mílum) að því marki sem það samrýmist ákvæðum tilskipunar 80/181/EBE.

Ef kynningarrit á einungis við um tegund, en ekki neina sérstaka undirtegund, er ekki þörf fyrir upplýsingar um eldsneytiseyðslu.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/40/EB

2001/EES/57/16

frá 26. júní 2000

um samræmingu laga aðildarríkjanna um undirakstursvörn að framan fyrir vélknúin
ökutæki og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/156/EBE(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun 97/836/EB⁽⁴⁾ heimilaði ráðið, með samþykki Evrópuþingsins, bandalaginu að gerast aðili að samningi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu sem var gerður í Genf 20. mars 1958, eins og hann var endurskoðaður 16. október 1995, um samþykkt samræmdra tækniforskrifta fyrir ökutæki á hjólum, búnað og hluti sem heimilt er að festa og/eða nota í ökutæki á hjólum og skilyrðin fyrir gagnkvæmri viðurkenningu sem er veitt á grundvelli þessara forskrifta.
- 2) Með aðild sinni að fyrrnefndum samningi hefur bandalagið gerst aðili að tiltekinni skrá reglugerða sem hafa verið samdar á grundvelli þess samnings. Í skrá þessari er að finna reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 93⁽⁵⁾.

3) Til þess að fækka fórnarlömbum umferðarslysa í Evrópu er nauðsynlegt að fella án tafar ráðstafanirnar sem teknar voru upp með reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 93 inn í EB-gerðarviðurkenningaraðferðina, sem komið var á fót með tilskipun ráðsins 70/156/EBE⁽⁶⁾, í því skyni að bæta varnir farþega og ökumanns í farþegabifreiðum og léttum sendibifreiðum gegn meiðslum við árekstur framan á þungaflutningabifreiðar og að gera framleiðendum slíks búnaðar og ökutækja með slíkan búnað kleift að fá EB-gerðarviðurkenningu ef þau uppfylla tæknilegar kröfur þeirrar reglugerðar.

4) Í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna, eins og um getur í 5. gr. sáttmálans, geta aðildarríkin ekki náð markmiðum þessarar reglugerðar svo vel sé sökum umfangs og áhrifa fyrirhugaðra aðgerða á viðkomandi sviði og því er auðveldara að ná þeim á vettvangi bandalagsins. Tilskipun þessi gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til þess að ná fram markmiði hennar sem er EB-gerðarviðurkenning.

5) Tilskipun þessi er ein sértilskipananna sem ber að fara eftir til þess að samrýmast EB-gerðarviðurkenningar- aðferðinni. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða ökutæki, kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga við um þessa tilskipun.

6) Með tilliti til þess verulega fjölda umferðarslysa, þar sem vöruflutningabifreiðar, sem eru með meiri massa en 3,5 tonn, koma við sögu, og í því skyni að auka umferðaröryggi skulu ákvæðin um slík ökutæki þar af leiðandi vera lögboðin með þessari tilskipun án þess að beðið sé eftir frekari viðbótum við EB-gerðarviðurkenningu fyrir þennan flokk ökutækja.

7) Breyta ber tilskipun 70/156/EBE með tilliti til þessa.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 89, 30.3.1999, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 209, 22.7.1999, bls. 8.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 27.10.1999 (Stjtið. EB C 154, 5.6.2000, bls. 50), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27.3.2000 (Stjtið. EB C 178, 27.6.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 17.5.2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 346, 17.12.1997, bls. 78.

⁽⁵⁾ Efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu, skjal E/EBE/324.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25).

a) „ökutæki“ öll ökutæki eins og þau eru skilgreind í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE;

b) „undirakstursvarnarbúnaður að framan“ er undirakstursvarnarbúnaður að framan sem er ætlaður sem hluti ökutækis og unnt er að viðurkenna sem aðskilda tæknieiningu í samræmi við 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

2. gr.

1. Frá og með 10. ágúst 2001 eða, ef birtingin, sem um getur í 3. gr., dregst fram yfir 10. febrúar 2001, sex mánuðum eftir fyrirnefndan birtingardag, er aðildarríkjunum óheimilt, af ástæðum er varða undirakstursvörn að framan:

a) að neita að veita EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða gerð undirakstursvarnarbúnaðar að framan sem telst vera aðskilin tæknieining; eða

b) að banna að ökutæki eða undirakstursvarnarbúnaður, sem telst vera aðskilin tæknieining, verði skráð, seld eða tekin í notkun;

ef ökutækin eða aðskildu tæknieiningarnar eru í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

2. Frá og með 10. ágúst 2003 skulu aðildarríkin:

a) hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða gerð undirakstursvarnarbúnaðar að framan sem telst vera aðskilin tæknieining;

b) neita að skrá, selja eða taka í notkun ný ökutæki eða nýjan undirakstursvarnarbúnað, sem nýjar aðskildar tæknieiningar;

af ástæðum er varða undirakstursvörn að framan ef kröfum þessarar tilskipunar hefur ekki verið fullnægt.

3. Stjórnsýsluákvæðin um EB-gerðarviðurkenningu skulu vera eins og segir í I. viðauka.

Gildissvið þessarar tilskipunar og tæknilegu kröfurnar, sem ber að uppfylla vegna veitingar EB-gerðarviðurkenningar, skulu vera eins og mælt er fyrir um II. viðauka.

3. gr.

Birta skal reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 93 í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna* fyrir 10. febrúar 2001.

4. gr.

Tilskipun 70/156/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka:

a) Í stað liðar 2.3.4 komi eftirfarandi:

„2.3.4. Breidd framáss (mæld við ysta hluta hjólbarðanna að frátalinni bungu á hjólbörðum nærri jörðu): ...“.

b) Eftirfarandi liðir eru felldir inn:

„9.22. Undirakstursvörn að framan

9.22.1. Teikning af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli varðandi undirakstursvörn að framan, þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu breiðasta framáss, teikning af festingunni og/eða festingum undirakstursvarnarinnar. Ef undirakstursvörmin er ekki sérstakur búnaður skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er: ...

9.22.2. Ef undirakstursvörmin er sérstakur búnaður skal fylgja ítarleg lýsing og/eða teikning af henni (að festingum meðtöldum) eða gerðarviðurkenningarnúmer hafi hún fengið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining: ...“.

2. V. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liður bætist við I. hluta:

Viðfang	Tilskipun nr.	Tilvísun í Stjórnartíðindin	Gildissvið									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„57. Undirakstursvörn að framan	2000/40/EB	L 203 frá 10.8. 2000, bls. 9					X	X				

b) Eftirfarandi liður bætist við II. hluta:

Viðfang	Grunnreglugerð nr.	Röð breytinga	Viðbót	Leiðrétting ⁽²⁾
„57. Undirakstursvörn að framan	93	—	—	—“

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 10. ágúst 2001. Hafi birtingin, sem um getur í 3. gr., dregist fram yfir 10. febrúar 2001 skulu aðildarríkin uppfylla þessa skuldbindingu innan sex mánaða frá fyrrnefndri birtingu. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá 10. ágúst 2001 eða, ef birtingin sem um getur í 3. gr. dregst fram yfir 10. febrúar 2001, sex mánuðum eftir fyrrnefnda birtingu.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 26. júní 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. COELHO

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. VIÐAUKI: Stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu

1. viðbætur: Upplýsingaskjal um EB-gerðarviðurkenningu á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem aðskilinnar tæknieiningar
2. viðbætur: Upplýsingaskjal um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til uppsetningar á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining
3. viðbætur: Upplýsingaskjal um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar þess að framan
4. viðbætur: Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði (fyrir gerð búnaðar til undirakstursvarnar að framan sem aðskilinnar tæknieiningar)
5. viðbætur: Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði (fyrir gerð ökutækis með tilliti til uppsetningar á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining)
6. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarvottorð (fyrir gerð ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar þess að framan)
7. viðbætur: Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarmerki

II. VIÐAUKI: Gildissvið og tæknilegar kröfur

I. VIÐAUKI

SJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

1. UMSÓKN UM GERÐARVIÐURKENNINGU
 - 1.1. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem aðskilinnar tæknieiningar
 - 1.1.1. Framleiðandi undirakstursvarnarinnar skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu samkvæmt 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem telst vera aðskilin tæknieining í skilningi 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 1.1.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té dæmigert eintak fyrir þá gerð búnaðar sem viðurkenna á. Ef tækniþjónustan telur það nauðsynlegt er henni heimilt að óska eftir fleiri sýnishornum. Merkja skal sýnin greinilega og óafmáanlega með viðskiptaheiti eða vörumerki umsækjanda og heiti gerðarinnar.
 - 1.2. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til uppsetningar á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining
 - 1.2.1. Framleiðandi ökutækisins skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu í samræmi við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 2. viðbæti.
 - 1.2.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té dæmigert ökutæki fyrir gerðina sem á að viðurkenna ásamt undirakstursvörninni sem á að setja upp, og sem hlotið hefur gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining.
 - 1.3. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar þess að framan
 - 1.3.1. Framleiðandi ökutækisins skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu í samræmi við 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.3.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 3. viðbæti.
 - 1.3.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té dæmigert ökutæki fyrir gerðina sem á að viðurkenna.
2. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR
 - 2.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt samkvæmt 3. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
 - 2.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna:
 - 2.2.1. í 4. viðbæti fyrir undirakstursvarnarbúnað að framan sem aðskilinnar tæknieiningar;

- 2.2.2. í 5. viðbæti fyrir gerð ökutækis með tilliti til uppsetningar á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining;
- 2.2.3. í 6. viðbæti fyrir gerð ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar þess að framan.
- 2.3. Hverri gerð undirakstursvarnarbúnaðar að framan eða gerð ökutækis, sem fær viðurkenningu, er úthlutað viðurkenningarnúmeri í samræmi við VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Aðildarríki má ekki úthluta sama númeri fyrir aðra gerð undirakstursvarnarbúnaðar að framan eða aðra gerð ökutækis.
3. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI FYRIR AÐSKILDAR TÆKNIEININGAR
- 3.1. Allur undirakstursvarnarbúnaður að framan, sem samrýmist gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun sem aðskilin tæknieining, skal hafa EB-gerðarviðurkenningarmerki.
- 3.2. Merkið samanstendur af rétthyrningi sem lykur um lágstafinn „e“ og á eftir fylgir auðkennisnúmer þess aðildarríkis sem veitt hefur gerðarviðurkenningu:

1	fyrir Þýskaland	12	fyrir Austurríki
2	fyrir Frakkland	13	fyrir Lúxemborg
3	fyrir Ítalíu	17	fyrir Finnland
4	fyrir Holland	18	fyrir Danmörku
5	fyrir Svíþjóð	21	fyrir Portúgal
6	fyrir Belgíu	23	fyrir Grikkland
9	fyrir Spán	24	fyrir Írland
11	fyrir Breska konungsríkið		

„Grunnviðurkenningarnúmerið“, sem er í 4. þætti gerðarviðurkenningarnúmersins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, er sett nálægt rétthyrningnum og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu verulegu tæknibreytingar á tilskipun 2000/40/EB þann dag sem EB-gerðarviðurkenning var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið 00.

- 3.3. EB-gerðarviðurkenningarmerkið skal fest á undirakstursvarnarbúnaðinn með þeim hætti að það sé óafmáanlegt og auðlæst jafnvel þótt búnaðurinn hafi verið festur á ökutæki.
- 3.4. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerkinu er að finna í 7. viðbæti.
4. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGU
- 4.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda ef breyta á gerð ökutækis sem er viðurkennd samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.
5. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
- 5.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
-

I. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL NR. ...

um EB-gerðarviðurkenningu á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem aðskilinnar tæknieiningar*(Tilskipun 2000/40/EB, eins og henni var síðast breytt með .../.../EB)*

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS/ÖKUTÆKJANNA
- sem ætlunin er að festa búnaðinn á að svo miklu leyti sem viðkemur undiraksturvarnarbúnaði að framan
- 1.1. Gerð ökutækis/ökutækja og flokkur ⁽¹⁾ (ef þörf krefur):
- 1.2. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu:
2. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR BÚNAÐARINS
- 2.1. Ítarleg lýsing og/eða teikning á undirakstursvarnarbúnaðinum að framan (að festingum meðtöldum):
.....
- 2.2. Takmörkun á notkun og forskrift varðandi festingar (ef einhver):
- 2.3. Staðsetning álagspunktanna á búnaðinum sem prófunarkraftinum er beitt á:

Dagsetning, mappa

⁽¹⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EEB.

2. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL NR. ...

samkvæmt I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE ⁽¹⁾ um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til uppsetningar á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining

(Tilskipun 2000/40/EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef þær upplýsingar liggja fyrir):
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS/ÖKUTÆKJANNA
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
2. MASSAR OG MÁL ^(c)
(í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)
- 2.3.4. Breidd framáss (mæld við ysta hluta hjólbarðanna að frátalinni bungu á hjólbörðum nærri jörðu):
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann ^(v) (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði):

⁽¹⁾ Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera liða og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Liðum, sem varða ekki þessa tilskipun, er sleppt.

9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:
- 9.22. Undirakstursvörn að framan
- 9.22.1. Teikningar af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli varðandi undirakstursvörn að framan, þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu breiðasta framáss, teikning af festingunni og/eða festingum undirakstursvarnarinnar. Ef undirakstursvörnin er ekki sérstakur búnaður skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.22.2. Ef undirakstursvörnin er sérstakur búnaður skal fylgja ítarleg lýsing og/eða teikning af henni (að festingum meðtöldum) eða gerðarviðurkenningarnúmer hafi hún fengið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining:

Dagsetning, mappa

3. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL NR. ...

samkvæmt I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE ⁽¹⁾ um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar þess að framan*(Tilskipun 2000/40/EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB)*

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

- 0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef þær upplýsingar liggja fyrir):
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 2. MASSAR OG MÁL ^(e)
(í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)
- 2.3.4. Breidd framáss (mæld við ysta hluta hjólbarðanna að frátalinni bingu á hjólbörðum nærri jörðu):
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann ^(f) (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði):

⁽¹⁾ Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingarskjali svara til númera liða og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Liðum, sem varða ekki þessa tilskipun, er sleppt.

9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:.....
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:.....
- 9.22. Undirakstursvörn að framan
- 9.22.1. Teikningar af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli varðandi undirakstursvörn að framan, þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu breiðasta framáss, teikning af festingunni og/eða festingum undirakstursvarnarinnar. Ef undirakstursvörnin er ekki sérstakur búnaður skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.22.2. Ef undirakstursvörnin er sérstakur búnaður skal fylgja ítarleg lýsing og/eða teikning af henni (að festingum meðtöldum) eða gerðarviðurkenningarnúmer hafi hún fengið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tækieining:
- 9.22.3. Staðsetning álagspunktanna á búnaðinum sem prófunarkraftinum er beitt á:.....
- Dagsetning, mappa
-

4. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun/EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun/EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningamerkið, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningamerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ..., vegna gerðarviðurkenningar undirakstursvarnarbúnaðar að framan sem aðskilinnar tæknieiningar

(Tilskipun 2000/40/EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB)

1. Frekari upplýsingar
- 1.1. Smíði
- 1.1.1. Efni:
- 1.1.2. Aðferð við að festa á:
- 1.1.3. Mál búnaðarins:
- 1.2. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu ökutækisins/ökutækjanna sem festa á búnaðinn á:
- 1.3. Takmörkun á notkun búnaðarins (ef einhver):
- 1.4. Hámarksaflögun, lárétt og lóðrétt, á meðan og eftir að prófunarkraftinum hefur verið beitt á hvaða álagspunkt sem er:
5. Athugasemdir:

5. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun .../.../EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1 Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2 Gerð:
- 0.3 Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1 Staðsetning auðkennisins:
- 0.4 Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5 Nafn og heimilisfang framleiðanda:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

- 0.7 Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8 Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...vegna gerðarviðurkenningar ökutækis með tilliti til uppsetningar á undirakstursvarnarbúnaði að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining.

(Tilskipun 2000/40/EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB)

1. Frekari upplýsingar
- 1.4. Massi ökutækisins sem er lagt fram og massi á hvern ás:
- 1.4.1. Framás:
- 1.4.2. Afturás:
- 1.4.3. Heildarmassi:
- 1.5. Gerðarviðurkenningarnúmer undirakstursvarnarbúnaðarins að framan:
5. Athugasemdir: (t.d.: gildir jafnt um ökutæki með stýri hægra og vinstra megin)

6. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun .../.../EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1 Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2 Gerð:
- 0.3 Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1 Staðsetning auðkennisins:
- 0.4 Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5 Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7 Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar.....
- 0.8 Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

⁽¹⁾ Stríkið út það sem ekki á við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

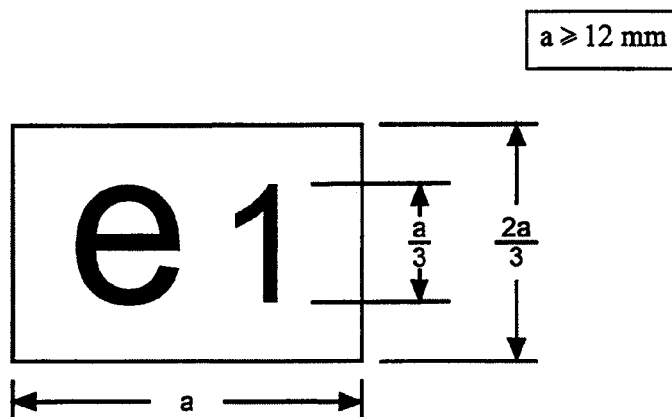
við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ... vegna gerðarviðurkenningar ökutækis með tilliti til undirakstursvarnar þess að framan

(Tilskipun 2000/40/EB, eins og henni var síðast breytt með tilskipun .../.../EB)

1. Frekari upplýsingar
- 1.1. Stutt lýsing á gerð ökutækis með tilliti til þeirra hluta þess sem veita vörn að framan:
- 1.4. Massi ökutækisins sem er lagt fram og massi á hvern ás
- 1.4.1. Framás:
- 1.4.2. Afturás:
- 1.4.3. Heildarmassi:
- 1.5. Hámarksaflögun, lárétt og lóðrétt, á meðan og eftir að prófunarkraftinum hefur verið beitt á hvaða álagspunkt sem er:
5. Athugasemdir: (t.d.: gildir jafnt um ökutæki með stýri hægra eða vinstra megin)

7. viðbætur

FYRIRMYND AÐ EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI

00 2439

The diagram shows the height of the numbers '00 2439'. The height is labeled $\frac{a}{3}$.

Búnaðurinn til undirakstursvarnar að framan, sem ber EB-gerðarviðurkenningarmarki íhlutar hér að ofan, er búnaður sem hefur fengið gerðarviðurkenningu í Þýskalandi (e 1) samkvæmt þessari tilskipun með grunnviðurkenningar-númerinu 2439.

Tölustafirnir eru aðeins til leiðbeiningar.

—

II. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ OG TÆKNILEGAR KRÖFUR

1. GILDISSVIÐ

1.1. Þessi tilskipun gildir um:

- 1.1.1. undirakstursvarnbúnað að framan sem aðskilda tæknieiningu sem ætlaður er til festingar á ökutæki í flokkum N₂ og N₃⁽¹⁾;
- 1.1.2. ökutæki í flokkum N₂ og N₃ með tilliti til uppsetningar á búnaði til undirakstursvarnar að framan sem hefur hlotið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining;
- 1.1.3. ökutæki í flokkum N₂ og N₃ með tilliti til undirakstursvarnar þeirra.

1.2. Ökutæki í flokki N₂ með 7,5 tonna hámarks massa skulu uppfylla kröfuna um 400 mm hæð yfir jörðu eins og fram kemur í þessari tilskipun.

1.3. Kröfur þessarar tilskipunar gilda ekki um:

- 1.3.1. torfærutæki í flokkum N₂ og N₃;
- 1.3.2. ökutæki sem vegna fyrirhugaðrar notkunar þeirra samræmast ekki ákvæðum vegna undirakstursvarnar að framan.

2. SKILGREININGAR

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 2.1. „hámarksmassi“ ökutækis er tæknileg leyfilegur hámarkshleðslumassi sem skilgreindur er í lið 2.8. í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE;
- 2.2. „óhlaðið ökutæki“ er ökutæki tilbúið til aksturs með massann sem skilgreindur er í lið 2.6. í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE;
- 2.3. „gerð undirakstursvarnbúnaðar að framan“ er búnaður til undirakstursvarnar að framan sem ekki er frábrugðinn hvað varðar grundvallareiginleika svo sem lögun, mál, festingar, smíðafni og merkingar sem getið er um í lið 1.1.3 í I. viðauka;
- 2.4. „undirakstursvörn að framan“ merkir að á ökutækinu að framan er annaðhvort:

sérstakur undirakstursvarnbúnaður að framan; eða

hægt er að líta svo á að vegna lögunar sinnar og eiginleika gegni yfirbygging, hlutar undirvagns eða aðrir íhlutir hlutverki undirakstursvarnbúnaðar að framan;

2.5. „gerð ökutækis“: ökutæki sem eru eins í meginatriðum, til dæmis hvað varðar:

- 2.5.1. breidd framáss, mælda við ysta hluta hjólbarðanna að frátalinni bungu á hjólbörðum nærri jörðu;

⁽¹⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

- 2.5.2. byggingu, stærð, lögun og smíðaeefni í fremri hluta ökutækisins að svo miklu leyti sem þau hafa áhrif á kröfur viðkomandi hluta þessarar tilskipunar;
- 2.5.3. viðurkennda undirakstursvarnarbúnaðinn að framan sem festur er á ökutækið;
- 2.5.4. hámarks massa gerðar ökutækis.

3. TÆKNILEGAR KRÖFUR

Tæknilegu kröfurnar, sem verður að uppfylla til þess að fá gerðarviðurkenningu í samræmi við þessa tilskipun, eru þær sem settar eru fram í 6., 8. og 10. mgr. ásamt 5. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 93 með eftirfarandi undantekningum:

- 3.1. í lið 8.2. ber að skilja yrðinguna „tilkynningarskjal sem er í 1. viðauka“ sem „EB-gerðarviðurkenningarskjal sem er í 1. viðauka, 5. viðbæti“;
 - 3.2. í lið 8.3. ber að skilja yrðinguna innan sviga „(9. liður, 1. viðauka)“ sem „(liður 1.4, viðbót, 4. viðbæti, I. viðauka)“;
 - 3.3. í lið 8.6. ber að skilja yrðinguna innan sviga „(8. liður, 1. viðauka)“ sem „(liður 2.3, 1. viðbæti, I. viðauka)“;
 - 3.4. í lið 3.5.1 í V. viðauka ber að skilja yrðinguna „til notkunar samkvæmt III. hluta“ sem „til notkunar samkvæmt lið 1.3 í I. viðauka“;
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/25/EB

2001/EES/57/17

frá 22. maí 2000

um aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá hreyflum dráttarvéla fyrir landbúnað eða skógrækt og um breytingu á tilskipun ráðsins 74/150/EBE(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmála-nefndarinnar⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins hafa tækniforskriftirnar á þessu sviði verið samræmdar með tilskipun ráðsins 74/150/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum⁽⁴⁾ og þeim 22 sértilskipunum sem samþykktar voru frá 1974 til 1989.
- 2) Í því skyni að standa enn frekar vörð um umhverfið er nauðsynlegt að samþykkja viðbætur við þær ráðstafanir sem þegar hafa verið samþykktar með tilskipun ráðsins 77/537/EBE frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í landbúnaðardráttarvélum á hjólum⁽⁵⁾ (reykþétni útblásturslofts) með öðrum ráðstöfunum er einkum varða eðlisefnafræðilega losun. Með tilvísun til

ákvæða tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum⁽⁶⁾ mælir þessi tilskipun fyrir um viðmiðunar-gildi vegna losunar mengandi lofttegunda og agna sem taka gildi í áföngum og prófunaraðferð fyrir brunahreyfla dráttarvéla fyrir landbúnað eða skógrækt. Heimilt er að líta svo á að sé ákvæðum tilskipunar ráðsins 88/77/EBE frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum⁽⁷⁾ hlýtt sé kröfum þessarar tilskipunar einnig hlýtt.

- 3) Í því skyni að auðvelda aðgang að mörkuðum þriðju landa er nauðsynlegt að kröfur þessarar tilskipunar fyrir fyrsta áfangann jafngildi kröfunum sem mælt er fyrir um í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 96 um gerðarviðurkenningu íhlutar fyrir þjöppunarkveikjuhreyfla sem ætlaðir eru til ísetningar í dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt, með tilliti til mengandi útblásturs þeirra.
- 4) Til þess að ávinningurinn fyrir umhverfið í Evrópu verði sem mestur og að heildstæður markaður sé tryggður á sama tíma er nauðsynlegt að samþykkja með reglulegu millibili mjög stranga lögboðna umhverfisstaðla. Hvers kyns frekari lækkun á viðmiðunargildunum og breytingar á prófunaraðferðinni er einungis hægt að samþykkja á grundvelli athugana og rannsókna á þeim möguleikum í tækni sem eru fyrir hendi nú eða eru fyrirsjáanlegir og á kostnaðarhagkvæmni þeirra, í því skyni að heimila fjöldaframleiðslu dráttarvéla fyrir landbúnað eða skógrækt sem geta uppfyllt þessi strangari viðmiðunarmörk.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 173, 12.7.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 303, 2.10.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 101, 12.4.1999, bls. 13.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. maí 1999 (Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, bls. 209). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 22. nóvember 1999 (Stjtið. EB C 17, 20.1.2000, bls. 13) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. apríl 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 84, 28.3.1974, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/54/EB (Stjtið. EB L 277, 10.10.1997, bls. 24).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 220, 29.8.1977, bls. 38. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/54/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 33. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/1/EB (Stjtið. EB L 40, 17.2.1996, bls. 1).

5) Tækni framfarir krefjast skjótrar aðlögunar tæknikrafnanna í viðaukunum við þessa tilskipun. Framkvæmdastjórnin er skuldbundin til að aðlaga án tafar viðmiðunargildin og dagsetningarnar í þessari tilskipun breytingum sem gerðar verða á tilskipun 97/68/EB í framtíðinni. Í hverju tilviki þar sem Evrópuþingið og ráðið veita framkvæmdastjórninni umboð til að hrinda í framkvæmd þeim reglum, sem settar hafa verið um dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt, ber að ákvarða málsmeðferð þar sem kveðið er á um undanfarandi tilhögun samráðs innan nefndar milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna.

6) Kröfur þessarar tilskipunar eru viðbót við kröfurnar í tilskipun 77/53/EBE sem um getur í lið 2.8.1 í II. viðauka við tilskipun 74/150/EBE. Nauðsynlegt er því að breyta tilskipun 74/150/EBE til þess að bæta við nýjum lið 2.8.2 inn í II. viðauka um það viðfangsefni sem þessi tilskipun fjallar um með tilvísuninni ST (sértilskipun).

7) Aðildarríki ein sér geta ekki svo vel sé náð þeim markmiðum að draga úr mengandi útblæstri frá dráttarvéllum fyrir landbúnað eða skógrækt og tryggja hnökralausa framkvæmd innri markaðarins fyrir slík ökutæki og því verður þessum markmiðum fremur náð með því að samræma lög aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að grípa til gegn loftmengun frá slíkum ökutækjum. Ráðstafanirnar í þessari tilskipun ganga ekki lengra en nauðsynlegt er til þess að markmiðum sáttmálans verði náð.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

— „dráttarvél fyrir landbúnað eða skógrækt“ (hér á eftir nefnd „dráttarvél“): ökutæki samkvæmt skilgreiningu í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 74/150/EBE,

— „hreyfill“: brunahreyfill sem er ætlað að knýja dráttarvélar eins og skilgreint er í I. viðauka,

— „gerðarviðurkenning gerðar hreyfils eða hóps hreyfla sem aðskilinnar tæknieiningar með tilliti til mengandi útblásturs“: skjal þar sem aðildarríki vottar að gerð eða hópur hreyfla sem ætlað er að knýja dráttarvélar uppfylli tæknikröfur þessarar tilskipunar,

— „gerðarviðurkenning fyrir gerð dráttarvélar með tilliti til mengandi útblásturs“: skjal þar sem aðildarríki vottar að gerð dráttarvélar búin hreyfli uppfylli tæknikröfur þessarar tilskipunar,

— „hópur hreyfla“: tvær eða fleiri gerðir hreyfla sem eru hannaðir á svipaðan hátt og búa þar af leiðandi yfir sambærilegum eiginleikum hvað varðar mengandi útblástur.

2. gr.

Gerðarviðurkenningaraðferð

Aðferðin við að veita gerðarviðurkenningu fyrir gerð eða hóp hreyfla með tilliti til mengandi útblásturs, aðferðin við að veita gerðarviðurkenningu fyrir dráttarvélar með tilliti til mengandi útblásturs og skilyrðin fyrir ótakmarkaðri markaðssetningu slíkra hreyfla og dráttarvéla er eins og mælt er fyrir um í tilskipun 74/150/EBE.

3. gr.

Skuldbindingar

1. Með fyrirvara um 5. gr. skulu allar gerðir eða hópar hreyfla uppfylla kröfur I. viðauka.

2. Allar gerðir dráttarvéla skulu uppfylla kröfurnar í II. viðauka. Með tilliti til þessa skal viðurkenna gerðarviðurkenningar fyrir gerð eða hóp hreyfla sem hafa verið veittar í samræmi við I. viðauka eða ákvæðin sem getið er um í III. viðauka.

4. gr.

Tímaáætlun

1. Eftir 30. september 2000 er aðildarríkjum óheimilt:

— að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð hreyfils eða hóp hreyfla, eða

— banna að nýir hreyflar verði seldir, teknir í notkun eða notaðir, eða

— að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar, eða

— banna að gerð dráttarvélar sé notuð, seld eða tekin í notkun í fyrsta sinn,

af ástæðum er varða loftmengun ef mengunarefnin frá þessum hreyflum eða hreyflum, sem eru í þessum dráttarvélum, uppfylla kröfur þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkjum er ekki lengur heimilt að veita EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð eða hóp hreyfla eða gerð dráttarvélar ef mengunarefnin frá hreyflinum uppfylla ekki kröfur þessarar tilskipunar:

a) I. áfangi

— eftir 31. desember 2000 fyrir hreyfla í flokkum B og C (afköst eins og þau eru skilgreind í 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 97/68/EB),

b) II. áfangi

— eftir 31. desember 2000 fyrir hreyfla í flokkum D og E (afköst eins og þau eru skilgreind í 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 97/68/EB),

— eftir 31. desember 2001 fyrir hreyfla í flokki F (afköst eins og þau eru skilgreind í 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 97/68/EB),

— eftir 31. desember 2002 fyrir hreyfla í flokki G (afköst eins og þau eru skilgreind í 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 97/68/EB).

3. Aðildarríkin skulu banna að tekin séu í notkun í fyrsta sinn hreyflar og dráttarvélar ef mengunarefnin sem hreyflarnir losa uppfylla ekki kröfur tilskipunarinnar:

— eftir 30 júní 2001 fyrir hreyfla í flokkum A, B og C,

— eftir 31. desember 2001 fyrir hreyfla í flokkum D og E,

— eftir 31. desember 2002 fyrir hreyfla í flokki F,

— eftir 31. desember 2003 fyrir hreyfla í flokki G.

Fyrir dráttarvélar búnar hreyflum í flokkum E eða F skal hins vegar seinka ofangreindum dagsetningum um sex mánuði.

4. Kröfurnar í 3. lið eiga ekki við um hreyfla sem ætlaðir eru til ísetningar í gerðir dráttarvéla sem flytja á út til þriðju landa eða þegar skipt er um hreyfla í dráttarvélum sem þegar eru í notkun.

5. Aðildarríkjum er heimilt að seinka þeim dagsetningum, sem nefndar eru í 3. lið, um tvö ár að því er varðar hreyfla sem voru framleiddir fyrir téða dagsetningu. Þeim er heimilt að veita aðrar undanþágur samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 10. gr. tilskipunar 97/68/EB.

5. gr.

Viðurkenning á jafngildi og samræmi

Yfirvöld aðildarríkjanna, sem veita EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð eða hóp hreyfla, skulu viðurkenna að gerðarviðurkenningar, sem veittar eru samkvæmt ákvæðum III. viðauka og samsvarandi gerðarviðurkenningarmerki, séu í samræmi við þessa tilskipun.

6. gr.

Frekari lækkan viðmiðunargilda fyrir losun mengandi efna

Um leið og Evrópuþingið og ráðið samþykkja ákvæðin, sem um getur í 19. gr. tilskipunar 97/68/EB, skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 74/150/EBE, samræma án tafar viðmiðunargildin og dagsetningarnar í þessari tilskipun þeim sem samþykkt voru í kjölfar þeirra ákvarðanna sem voru teknar samkvæmt framangreindri 19. gr.

7. gr.

Tæknileg aðlögun

Samþykkja ber allar nauðsynlegar breytingar til að laga kröfurnar í viðaukunum að tækniframförum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 74/150/EBE.

8. gr.

Breyting á tilskipun 74/150/EBE

Eftirfarandi liður 2.8.2 skal felldur inn í II. viðauka við tilskipun 74/150/EBE: „2.8.2. Losun mengandi lofttegunda og agna frá hreyflum: ST“.

9. gr.

Lögleiðing í aðildarríkjum

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 29. september 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 31. desember 2000.

11. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun, eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

10. gr.

Gjört í Brussel 22. maí 2000.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GAMA

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

- I. VIÐAUKI Kröfur vegna EB-gerðarviðurkenningar fyrir gerð hreyfils eða hóp hreyfla fyrir dráttarvél sem aðskilinnar tæknieiningar með tilliti til losunar mengunarefna
- 1. viðbætur: Upplýsingaskjal varðandi EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð stofnhreyfils fyrir dráttarvél sem aðskilinnar tæknieiningar með tilliti til losunar mengunarefna
 - 2. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir aðskilda tæknieiningu
 - 3. viðbætur: Merking hreyfils
 - 4. viðbætur: Númerakerfi
 - 5. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarmerki
- II. VIÐAUKI Kröfur vegna EB-gerðarviðurkenningar fyrir gerð dráttarvélar, búna þjöppunarkveikjuhreyfli, með tilliti til losunar mengunarefna
- 1. viðbætur: Upplýsingaskjal
 - 2. viðbætur: EB-gerðarviðurkenning
- III. VIÐAUKI Viðurkenning annarra gerðarviðurkenninga
-

I. VIÐAUKI

KRÖFUR VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR FYRIR GERÐ HREYFIS EÐA HÓP HREYFLA FYRIR DRÁTTARVÉL SEM AÐSKILINNAR TÆKNIEININGAR MEÐ TILLITI TIL LOSUNAR MENGUNAREFNA

0. ALMENNT

Viðeigandi skilgreiningar, tákni og skammstafanir tilskipunar 97/68/EB eiga við nema um aðrar skilgreiningar sé að ræða í þessari tilskipun.

1. SKILGREININGAR

- „gerð dráttarvélarhreyfis með tilliti til losunar mengunarefna“: þjöppunarkveikjuhreyflar sem ekki eru frábrugðnir með tilliti til þeirra grundvallaratriða sem skilgreind eru í 1. viðbæti við I. viðauka,
- „losun mengunarefna“: mengandi lofttegundir (kolsýringur, vetniskolefni og köfnunarefnisoxíð) og mengandi agnir.

2. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU FYRIR GERÐ HREYFIS EÐA HÓP HREYFLA SEM AÐSKILINNAR TÆKNIEININGAR

- 2.1. Framleiðandi hreyfisins eða umboðsmaður hans skal sækja um gerðarviðurkenningu fyrir gerð hreyfis eða hóp hreyfla með tilliti til losunar mengunarefna.
- 2.2. Umsókninni skal fylgja upplýsingaskjal, fyllt út í þríriti, en fyrirmynd að slíku skjali er að finna í I. viðbæti við þennan viðauka.
- 2.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té hreyfil sem er í samræmi við einkenni „gerðar hreyfis“ eða „stofnhreyfis“ sem lýst er í I. viðbæti við þennan viðauka.
- 2.4. Þegar um er að ræða umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir hóp hreyfla skal, ef viðurkenningaryfirvald telur að umsóknin eigi, að því er varðar stofnhreyfilinn sem valinn hefur verið, ekki fyllilega við um þann hóp hreyfla sem lýst er í 2. viðbæti II. viðauka við tilskipun 97/68/EB, látinn í té annars konar stofnhreyfill og, ef þörf krefur, viðbótarstofnhreyfill, sem viðurkenningaryfirvald ákvarðar, til viðurkenningar samkvæmt 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 97/68/EB.

3. FORSKRIFTIR OG PRÓFANIR

Ákvæði 4. þáttar í I. viðauka og III., IV. og V. viðauka við tilskipun 97/68/EB gilda.

4. GERÐARVIÐURKENNING FYRIR AÐSKILDA TÆKNIEININGU

Gefa skal út EB-gerðarviðurkenningarvottorð sem samræmist fyrirmýndinni sem er að finna í 2. viðbæti við þennan viðauka.

5. MERKING HREYFLA

Merkja skal hreyfilinn í samræmi við kröfurnar í 3. viðbæti við þennan viðauka. Kenninúmerið skal samræmast ákvæðunum í 4. og 5. viðbæti við þennan viðauka.

6. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU

Með fyrirvara um kröfurnar í 8. gr. tilskipunar 74/150/EBE skal kanna samræmi framleiðslu samkvæmt ákvæðum 5. þáttar I. viðauka við tilskipun 97/68/EB.

7. TILKYNNING UM ÚTGÁFU GERÐARVIÐURKENNINGA

Tilkynning um gerðarviðurkenningu, útvíkkun, synjun eða afturköllun á gerðarviðurkenningu eða endanlega stöðvun framleiðslu með tilliti til gerðar hreyfils samkvæmt I. viðauka eða gerðar dráttarvélar samkvæmt II. viðauka skal senda aðildarríkjum í samræmi við 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 74/150/EBE.

8. HÓPUR HREYFLA

8.1 Færibreytur sem skilgreina hóp hreyfla

Hægt er að skilgreina hreyflahópinn með færibreytum sem varða grunnhönnun og verða að vera þær sömu fyrir alla hreyfla innan hópsins. Í ákveðnum tilfellum getur verið um milliverkun færibreytna að ræða. Taka verður þessi áhrif með í reikninginn til að tryggja að einungis hreyflar með álíka útblásturseinkenni séu settir í sama hóp.

Til að hreyflar geti talist til sama hóps verða eftirtalдар grunnfæribreytur að vera þeim sameiginlegar.

8.1.1. Vinnuhringur: tvígengis/fjörgengis (¹)8.1.2. Kælimiðill: loft/vatn/olía (¹)

8.1.3. Slagrými einstakra strokka

- heildarniðurstöður fyrir hreyflana mega dreifast innan 15% vikmarka
- fjöldi strokka fyrir vélar með eftirmeðferðartæki

8.1.4. Loftinnsogsaðferð: innsog/þrýstingsstjórnun (¹)

8.1.5. Gerð/hönnun brunahólfs

- forhólf
- hvirfilhólf
- opið hólf

8.1.6. Ventlar og op — tilhögun, stærð og fjöldi

- strokklok
- strokkveggur
- sveifarhús

8.1.7. Eldsneytiskerfi

- dæluening í raðolíuverki
- raðolíuverk
- deiliolíuverk
- einstök eining
- sambyggður eldsneytislöki

8.1.8. Útblásturshringrás

8.1.9. Vatnsinnsprautun/-ýring (¹)

8.1.10. Loftinndæling

- 8.1.11. Kælikerfi hleðslulofts
- 8.1.12. Oxunarahvati
- 8.1.13. Afoxunarahvati
- 8.1.14. Hitahvarfrými
- 8.1.15. Agnasía
- 8.2. Val á stofnhreyfli
- 8.2.1. Við val á stofnhreyfli hópsins skal meginviðmiðunin vera mesta eldsneytisskömmun á hvert slag við tilgreint hámarkssnúningsvægi. Ef tveir eða fleiri hreyflar hafa til að bera þessa meginviðmiðun skal stofnhreyfill valinn samkvæmt viðbótarviðmiðun sem er mesta eldsneytisnotkun á hvert slag á nafnhraða. Við tilteknaðar aðstæður getur viðurkenningaryfirvald ákveðið að besta leiðin til að greina mestu hugsanlegu losun í hópnum sé að prófa annan hreyfil. Því getur viðurkenningaryfirvald valið viðbótarhreyfil til prófana út frá einkennum sem benda til þess að hann mengi hugsanlega mest allra hreyfla í þeim hóp.
- 8.2.2. Ef hreyflar innan hópsins hafa önnur einkenni, sem gætu talist hafa áhrif á losun mengandi efna í útblæstri, skulu þau skilgreind og tekin með í reikninginn við val á stofnhreyfli.

(¹) Strikið út það sem á ekki við.

I. viðbætur

Upplýsingaskjal

varðandi EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð stofnhreyfils fyrir dráttarvél sem aðskilinnar tæknieiningar með tilliti til losunar mengunarefna

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með skrá yfir fylgiskjöl. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, þar sem þeirra er þörf, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

1. HLUTI ALMENNT

1. Stofnhreyfill/gerð hreyfils ⁽¹⁾ ⁽³⁾

1.1. Tegund(ir) (viðskiptaheiti framleiðanda):

1.2. Gerð og verslunarheiti stofnhreyfils eða -hreyfla og (ef við á) hóps hreyfla ⁽¹⁾:
.....

1.3. Gerðarkóði framleiðanda eins og hann er festur á hreyfilinn (hreyflana) og aðferð við að festa hann á:

1.3.1. Staðsetning, kóðun og aðferð við áfestingu kenninúmers fyrir gerð hreyfilsins:

1.3.2. Staðsetning og aðferð við áfestingu EB-viðurkenningarmerkis íhlutar:

1.4. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

1.5. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

2. HLUTI GERÐ HREYFILLS

2. Grundvallareinkenni hreyfilgerðarinnar

2.1. Lýsing á þjöppunarkveikjuhreyflinum

2.1.1. Framleiðandi:

2.1.2. Hreyfilkóði framleiðanda eins og sá sem er festur á hreyfilinn:

2.1.3. Vinnuhringur: fjörgengis/tvigengis ⁽¹⁾

2.1.4. Borvidd: mm

2.1.5. Slaglengd: mm

2.1.6. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:

2.1.7. Sprengirými: cm³

- 2.1.8. Nafnsnúningshraði: sn./mín.
- 2.1.9. Toppgildi snúningsvægis: sn./mín.
- 2.1.10. Þrýstihlutfall (²):
- 2.1.11. Brennslukerfi:
- 2.1.12. Teikning(ar) af brunahólfi og stimpilkolli:
- 2.1.13. Lágmarks þversniðsflatarmál inn- og úttaksrása:
- 2.1.14. Kælikerfi
- 2.1.14.1. Kælivökvi
- 2.1.14.1.1. Eðli kælivökva:
- 2.1.14.1.2. Hringrásardæla eða -dælur: já/nei (¹)
- 2.1.14.1.3. Einkenni eða tegund (-ir) og gerð (-ir) (ef við á):
- 2.1.14.1.4. Drifhlutfall eða -föll (ef við á):
- 2.1.14.2. Loft
- 2.1.14.2.1. Blásari: já/nei (¹)
- 2.1.14.2.2. Einkenni eða tegund (-ir) og gerð (-ir) (ef við á):
- 2.1.14.2.3. Drifhlutfall eða -föll (ef við á):
- 2.1.15. Hitastig sem framleiðandi heimilar:
- 2.1.15.1. Vökvakæling: hámarkshiti við úttak:K
- 2.1.15.2. Loftkæling: viðmiðunarpunktur:.....
- Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt:K
- 2.1.15.3. Hámarkshiti hleðslulofts við úttak millikælis (ef við á): K
- 2.1.15.4. Hámarkshiti útblásturs við þann punkt í útblástursröri eða -rörum sem er við ytri kraga
- útblastursgreinar eða greina: K
- 2.1.15.5. Hitastig smurolíu: lágmark: K hámark: K
- 2.1.16. Forþjappa: já/nei (¹)
- 2.1.16.1. Tegund:.....

- 2.1.16.2. Gerð:.....
- 2.1.16.3. Lýsing á kerfinu (t.d. hámarksþjöppunarálagi, úttaksventli, ef við á):.....
- 2.1.16.4. Millikælir: já/nei ⁽¹⁾
- 2.1.17. Inntakskerfi: leyfilegur hámarksundirþrýstingur í inntaki við nafnsnúningshraða hreyfils sn./mín.
..... kPa og við 100% álag: kPa
- 2.1.18. Útblásturskerfi: leyfilegur hámarksbakþrýstingur útblásturs við nafnsnúningshraða hreyfilssn./mín
..... kPa og við 100% álag: kPa
- 2.2. Aukamengunarvarnarbúnaður (ef einhver og sem fellur ekki undir aðra liði)
Lýsing og/eða skýringarmyndir:
- 2.3. Eldsneytisgjöf
- 2.3.1. Eldsneytisdæla
Þrýstingur ⁽²⁾ eða kennilína:kPa
- 2.3.2. Innsprautunarkerfi
- 2.3.2.1. Dæla
- 2.3.2.1.1. Tegund (-ir):
- 2.3.2.1.2. Gerð (-ir):
- 2.3.2.1.3. Skömmtun: og mm³ ⁽²⁾ á slag eða vinnuhring við dæluhraðann:sn./mín.
(nafnsnúningshraði) og sn./mín.(hámarksnúningsvægi), eða kennilína
Tilgreinið þá aðferð sem notuð er: á hreyfil/ prófunarbekk ⁽¹⁾
- 2.3.2.1.4. Flýting innsprautunar
- 2.3.2.1.4.1. Ferill fyrir flýtingu innsprautunar ⁽²⁾:
- 2.3.2.1.4.2. Tímastilling ⁽²⁾:
- 2.3.2.2. Leiðslur fyrir innsprautun
- 2.3.2.2.1. Lengd: mm

- 2.3.2.2.2. Innra þvermál:mm
- 2.3.2.3. Eldsneytisloki (-ar)
- 2.3.2.3.1. Tegund (-ir):
- 2.3.2.3.2. Gerð (-ir):
- 2.3.2.3.3. Opnunarþrýstingur (²) eða kennilína (¹):
- 2.3.2.4. Gangráður (-ar)
- 2.3.2.4.1. Tegund (-ir):
- 2.3.2.4.2. Gerð (-ir):
- 2.3.2.4.3. Sá hraði þegar lokun hefst við fullt álag (²): sn./mín.
- 2.3.2.4.4. Hámarkssnúningshraði án álags (²): sn./mín.
- 2.3.2.4.5. Snúningshraði í hægagangi (²): sn./mín.
- 2.3.3. Kaldræsikerfi
- 2.3.3.1. Tegund (-ir):
- 2.3.3.2. Gerð (-ir):
- 2.3.3.3. Lýsing:
- 2.4. Tímastilling ventla
- 2.4.1. Hámarkslyfting og opnunar- og lokunarhorn miðað við efri dástöðu eða jafngildar upplýsingar:
- 2.4.2. Viðmiðunarbíl og/eða stillisvið (¹):
- 2.5. Rafstýringarbúnaður
- Ef rafstýringarbúnaður er í hreyflinum skal leggja fram upplýsingar varðandi virkni hans, þar með talið:
- 2.5.1. Tegund:
- 2.5.2. Gerð:
- 2.5.3. Númer hreyfilshlutar:

- 2.5.4. Staðsetning rafstýrieiningar hreyfilsins:
- 2.5.4.1. Hvað hún nemur:
- 2.5.4.2. Hverju hún stjórnar:

3. HLUTI HÓPUR HREYFLA MEÐ ÞJÖPPUNARKVEIKJU

3. **Grundvallareinkenni hreyfilhópsins**

- 3.1. Skrá yfir hreyfilgerðir innan hóps
- 3.1.1. Heiti hreyfilhópsins:
- 3.1.2. Forskrift fyrir hreyfilgerðir innan þessa hóps:

					Stofn- hreyfill
Gerð hreyfils					
Fjöldi strokka					
Nafnsnúningshraði (sn./mín.)					
Eldsneytisskammtur á slag (mm ³) við nafsnúningshraða					
Nettónafnafl (kW)					
Hraði hreyfils við mesta snúningsvægi (sn./mín.)					
Eldsneytisskammtur á slag (mm ³) við hámarkssnúningsvægi					
Hámarkssnúningsvægi (Nm)					
Minnsti snúningshraði í hægagangi (sn./mín.)					
Sprengirými á strokk sem hundraðshluti stofnhreyfils					100

4. HLUTI GERÐ HREYFILS INNAN HÓPS

4. **Grundvallareinkenni stofnhreyfils hópsins ⁽³⁾**

- 4.1. Lýsing á þjöppunarkveikjuhreyflinum
- 4.1.1. Framleiðandi:
- 4.1.2. Hreyfilmerki framleiðanda eins og það sem er fest á hreyfilinn:
- 4.1.3. Vinnuhringur: fjörgengis/tvígengis ⁽¹⁾
- 4.1.4. Borvidd: mm
- 4.1.5. Slaglengd: mm

- 4.1.6. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
- 4.1.7. Sprengirými: cm³
- 4.1.8. Nafnsnúningshraði: sn./mín.
- 4.1.9. Toppildi snúningsvægis: sn./mín.
- 4.1.10. Þrýstihlutfall (²):
- 4.1.11. Lýsing á brennslukerfi:
- 4.1.12. Teikningar af brunahólfi og stimpilkolli:
- 4.1.13. Lágmarks þversniðsflatarmál inn- og úttaksrása:
- 4.1.14. Kælikerfi
- 4.1.14.1. Kælivökvi
- 4.1.14.1.1. Eðli kælivökva:
- 4.1.14.1.2. Hringrásardæla eða -dælur: já/nei (¹)
- 4.1.14.1.3. Einkenni eða tegund (-ir) og gerð (-ir) (ef við á):
- 4.1.14.1.4. Drifhlutfall eða -föll (ef við á):
- 4.1.14.2. Loft
- 4.1.14.2.1. Blásari: já/nei (¹)
- 4.1.14.2.2. Einkenni eða tegund (-ir) og gerð (-ir) (ef við á):
- 4.1.14.2.3. Drifhlutfall eða -föll (ef við á):
- 4.1.15. Hitastig sem framleiðandi heimilar:
- 4.1.15.1. Vökvakæling: hámarkshiti við úttak: K
- 4.1.15.2. Loftkæling: viðmiðunarpunktur:
- Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt: K
- 4.1.15.3. Hámarkshiti hleðslulofts við úttak millikælís (ef við á): K
- 4.1.15.4. Hámarkshiti útblásturs við þann punkt í útblástursröri eða -rörum sem er við ytri kraga útblástursgreinar eða greina: K
- 4.1.15.5. Hitastig smurolíu: lágmark: K hámark: K

- 4.1.16. Forþjappa: já /nei ⁽¹⁾
- 4.1.16.1. Tegund:.....
- 4.1.16.2. Gerð:.....
- 4.1.16.3. Lýsing á kerfinu (t.d. hámarksþjöppunarálagi, úttaksventli, ef við á):
- 4.1.16.4. Millikælir: já/nei ⁽¹⁾
- 4.1.17. Inntakskerfi: leyfilegur hámarksundirþrýstingur í inntaki við nafnsnúningsshraða sn./mín.:
..... kPa og við 100% álag: kPa
- 4.1.18. Útblásturskerfi: leyfilegur hámarksbakþrýstingur útblásturs við nafnsnúningsshraða hreyfils .. sn./mín.:
..... kPa og við 100% álag: kPa
- 4.2. Aukamengunarvarnarbúnaður (ef einhver og sem fellur ekki undir aðra liði)
Lýsing og/eða ⁽¹⁾ skýringarmyndir:
- 4.3. Eldsneytisgjöf
- 4.3.1. Eldsneytisdæla
Þrýstingur ⁽²⁾ eða kennilína kPa
- 4.3.2. Innsprautunarkerfi
- 4.3.2.1. Dæla
- 4.3.2.1.1. Tegund (-ir):
- 4.3.2.1.2. Gerð (-ir):
- 4.3.2.1.3. Skömmtun: mm³ ⁽²⁾ á slag eða vinnuhring við dæluhraðann: sn./mín.
(nafnsnúningshraði) og sn./mín. (hámarkssnúningsvægi), eða kennilína
Tilgreinið þá aðferð sem notuð er: á hreyfil/prófunarbekk ⁽¹⁾
- 4.3.2.1.4. Flýting innsprautunar
- 4.3.2.1.4.1. Ferill fyrir flýtingu innsprautunar ⁽²⁾:
- 4.3.2.1.4.2. Tímastilling ⁽²⁾:

- 4.3.2.2. Leiðslur fyrir innsprautun
- 4.3.2.2.1. Lengd mm
- 4.3.2.2.2. Innra þvermál: mm
- 4.3.2.3. Eldsneytisloki (-ar)
- 4.3.2.3.1. Tegund (-ir):
- 4.3.2.3.2. Gerð (-ir):
- 4.3.2.3.3. Þrýstingur við op (²) eða kennilína:
- 4.3.2.4. Gangráður
- 4.3.2.4.1. Tegund (-ir):
- 4.3.2.4.2. Gerð (-ir):
- 4.3.2.4.3. Sá hraði þegar lokun hefst við fullt álag (²): sn./mín.
- 4.3.2.4.4. Hámarkssnúningshraði án álags (²): sn./mín.
- 4.3.2.4.5. Snúningshraði í hægagangi(²): sn./mín.
- 4.3.3. Kaldræsikerfi
- 4.3.3.1. Tegund (-ir):
- 4.3.3.2. Gerð (-ir):
- 4.3.3.3. Lýsing:
- 4.4. Tímastilling ventla
- 4.4.1. Hámarkslyfting og opunar- og lokunarhorn miðað við efri dástöðu eða jafngildar upplýsingar:
-
- 4.4.2. Viðmiðunarbíl- og/eða stillisvið (¹)
- 4.5. Rafstýringarbúnaður
- Ef rafstýringarbúnaður er í hreyflinum skal leggja fram upplýsingar um virkni hans, þar með talið:
- 4.5.1. Tegund:

- 4.5.2. Gerð:.....
- 4.5.3. Númer hreyfilshlutar:
- 4.5.4. Staðsetning rafstýrieiningar hreyfilsins:
- 4.5.4.1. Hvað hún nemur:
- 4.5.4.2. Hverju hún stórnar:

⁽¹⁾ Strikið út eftir því sem við á.

⁽²⁾ Tilgreinið vikið.

⁽³⁾ Þegar sótt er um fyrir fleiri en einn stofnhreyfil skal fylla út sérstakt eyðublað fyrir hvern og einn.

2. viðbætur

SÝNISHORN

(Hámarksstærð A4 (210x297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ FYRIR AÐSKILDA TÆKNIEININGU

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu íhlutar ⁽¹⁾
- rýmkun á gerðarviðurkenningu íhlutar ⁽¹⁾
- synjun á gerðarviðurkenningu íhlutar ⁽¹⁾
- afturköllun á gerðarviðurkenningu íhlutar ⁽¹⁾

samkvæmt tilskipun .../.../EB fyrir gerð þjöppunarkveikjuhreyfils eða hóp slíkra hreyfla fyrir dráttarvélar sem aðskilinnar tæknieiningar með tilliti til losunar mengunarefna.

EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar:

Rýmkunarnúmer ⁽²⁾:Ástæða rýmkunar ⁽²⁾:

I. HLUTI

0. Almenn
- 0.1. Tegund (heiti fyrirtækis):
- 0.2. Nafn og heimilisfang framleiðanda (eða umboðsmanns hans eftir því sem við á) stofnhreyfils-gerðarinnar og (eftir því sem við á) hreyfilgerðanna innan hópsins ⁽¹⁾:
- 0.3. Gerðarkóði framleiðanda eins og hann er settur á hreyfilinn (hreyflana):
- Staðsetning:
- Aðferð við að festa á:
- 0.4. Staðsetning, kóðun og aðferð við að festa kenninúmer hreyfilsins á:
- 0.5. Staðsetning og aðferð við að festa EB-viðurkenningarmerki íhlutar á:
- 0.6. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Takmörkun á notkun (ef einhver):
- 1.1. Sérstök skilyrði sem uppfylla skal þegar hreyfillinn (hreyflarnir) eru settir í dráttarvélin:
- 1.1.1. Leyfilegur hámarksundirþrýstingur í inntaki: kPa
- 1.1.2. Leyfilegur hámarksbakþrýstingur: kPa
- 2.1. Tækniþjónusta sem annast gerðarviðurkenningarprófanirnar:
- 2.2. Dagsetning prófunarskýrslu:
- 2.3. Númer prófunarskýrslu:
- 2.4. Niðurstöður úr prófunum

Mælt í samræmi við kröfur tilskipunar 97/68/EB.

CO (g/kWh)	HC (g/kWh)	No _x (g/kWh)	Agnir (g/kWh)

3. Undirritaður vottar hér með að lýsing framleiðanda á gerð hreyfils/stofnhreyfli innan hópsins sem lýst er hér að framan og að meðfylgjandi prófunarniðurstöður, sem koma fram í gerðarviðurkenningarskýrslunni, séu réttar.

Gerðarviðurkenning íhlutar er veitt, synjað um hana eða hún afturkölluð ⁽¹⁾

Staður:

Dagsetning:

Undirskrift

Viðauki:

Gerðarviðurkenningarskýrsla íhlutar:

⁽¹⁾ Strikið út eftir því sem við á.

⁽²⁾ Tilgreinið vikmörk.

3. viðbætur

Merking hreyfla

1. Hreyfill, sem samþykktur er sem aðskilin tæknieining, skal merktur með:
 - 1.1. vörumerki eða viðskiptaheiti framleiðanda hreyfilsins;
 - 1.2. gerð hreyfils, og ef við á hóp hreyfla, og sérstöku kenninúmeri hreyfilsins;
 - 1.3. EB-gerðarviðurkenningarmerkinu í samræmi við 5. viðbæti við þennan viðauka.
2. Merkingar þessar skulu endast allan endingartíma hreyfilsins og skulu vera auðlæsilegar og óafmáanlegar. Ef merkimiðar eða -plötur eru notaðar skulu þau fest á þann hátt að þau endist allan endingartíma hreyfilsins og að ekki sé hægt að fjarlægja merkimiðana/-plöturnar án þess að eyðileggja þau eða gera þau ólæsilegar.
3. Merkingarnar skulu festar við einhvern hreyfilhluta sem er nauðsynlegur við eðlilega notkun hreyfilsins og þarf að öllu jöfnu ekki að endurnýja svo lengi sem hreyfillinn endist.

Merkingum þessum skal þannig fyrir komið að venjulegt fólk komi auðveldlega auga á þær eftir að hreyfillinn hefur verið settur í dráttarvélinu með öllum þeim fylgihlutum sem nauðsynlegir eru fyrir notkun hans. Ef fjarlægja þarf vélarhlíf til þess að merkið sé sýnilegt skal þessi krafa teljast uppfyllt ef einfalt er að fjarlægja vélarhlífina án verkfæra.

Ef vafi leikur á því að þetta skilyrði sé uppfyllt skal það teljast uppfyllt ef viðbótarmerkingu hefur verið bætt við þar sem fram kemur að minnsta kosti kenninúmer hreyfilsins og nafn, viðskiptaheiti eða kennimerki framleiðanda.

Viðbótarmerkinguna skal festa á eða við hlið mikilvægs ihlutar, sem að öllu jöfnu er ekki nauðsynlegt að skipta um á endingartíma hreyfilsins, og vera aðgengileg, án þess að notuð séu verkfæri, þegar kerfisbundið viðhald fer fram, að öðrum kosti skal hún staðsett í nokkurri fjarlægð frá upprunalegu merkingunni á sveifarhúsinu. Upprunalega merkingin og, eftir því sem við á, viðbótarmerkingin skulu báðar vera auðsýnilegar eftir að allir fylgihlutir, sem nauðsynlegir eru fyrir notkun hreyfilsins, hafa verið settir í. Leyfa skal vélarhlíf sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í málsgreininni hér að framan. Viðbótarmerkingin skal fest á varanlega, helst á þá hlið hreyfilsins sem snýr upp, til dæmis með því að greypa hana í, eða með sjálflímandi miða eða plötu sem uppfylla kröfurnar í lið 2.

4. Flokka ber hreyflana með því að nota kenninúmer þeirra á þann veg að hægt sé á öyggjandi hátt að ákvarða framleiðsluröðina.
5. Hreyflarnir skulu bera allar merkingar sem krafist er áður en þeir fara af færibandinu.
6. Nákvæm staðsetning hreyflamerkinganna skal gefin upp í upplýsingaskjalinu, í samræmi við I. og II. viðauka.

4. viðbætur

Númerakerfi

1. EB- gerðarviðurkenningarnúmerið er samsett úr fimm þáttum sem eru aðskildir með táknu „ * “
 1. þáttur Lítið „e“, þar á eftir komi auðkennandi númer aðildarríkisins sem veitti gerðarviðurkenninguna:

„1“ fyrir Þýskaland

„2“ fyrir Frakkland

„3“ fyrir Ítalíu

„4“ fyrir Holland

„5“ fyrir Svíþjóð

„6“ fyrir Belgíu

„9“ fyrir Spán

„11“ fyrir Breska konungsríkið

„12“ fyrir Austurríki

„13“ fyrir Lúxemborg

„17“ fyrir Finnland

„18“ fyrir Danmörku

„21“ fyrir Portúgal

„23“ fyrir Grikkland

„24“ fyrir Írland
 2. þáttur Númer grunntilskipunarinnar og á eftir fylgi bókstafurinn A fyrir I. áfanga og bókstafurinn B fyrir II. áfanga
 3. þáttur Númer nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef í tilskipun eru mismunandi dagsetningar fyrir framkvæmd eftir mismunandi tæknistöðlum skal bæta við bókstaf til að tilgreina þann staðal sem gerðarviðurkenningin var veitt í samræmi við
 4. þáttur Fjögurra stafa raðtala (með núllum fremst, eftir því sem við á) sem er grunnaviðurkenningarnúmerið. Röðin hefst á 0001 fyrir hverja grunntilskipun
 5. þáttur Tveggja stafa raðtala (með núllum fyrir framan, eftir því sem þarf) sem gefur til kynna rýmkunina. Röðin hefst á 00 fyrir hvert viðurkenningarnúmer

2. Dæmi um þriðju viðurkenninguna, sem veitt var í Frakklandi í samræmi við þessa tilskipun, sem uppfyllir kröfur I. áfanga þessarar tilskipunar:

e2 * NN / NN⁽¹⁾A * 00 / 00 * 0003 * 00

3. Dæmi um aðra rýmkun fjórðu viðurkenningar, sem gefin er út í Breska konungsríkinu samkvæmt þessari tilskipun, sem uppfyllir kröfur II. áfanga þessarar tilskipunar:

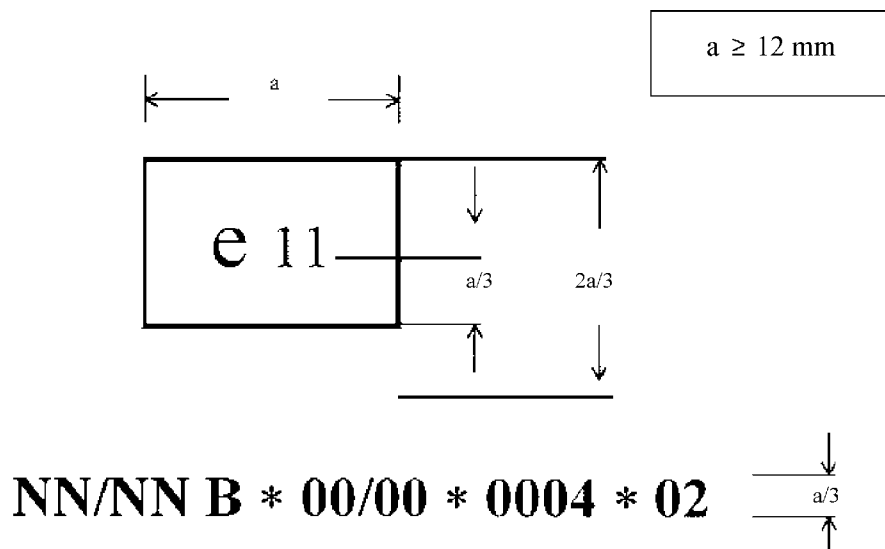
e11 * NN / NN⁽¹⁾B * 00 / 00 * 0004 * 02

⁽¹⁾ NN/NN = númer þessara tilskipana.

5. viðbætur

EB-gerðarviðurkenningarmerki

1. EB-gerðarviðurkenningarmerkið skal vera rétthyrningur utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer eða bókstafir úr þáttum 2 til 5 úr EB-gerðarviðurkenningarnúmerinu fylgja.
2. Dæmi um EB-gerðarviðurkenningarmerki:

II. VIÐAUKI

KRÖFUR VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR FYRIR GERÐ DRÁTTARVÉLAR, BÚNA ÞJÖÐPUNARKVEIKJUHREYFLI, MEÐ TILLITI TIL LOSUNAR MENGUNAREFNA

0. ALMENNT

Viðeigandi skilgreiningar, táknið og skammstafanir í tilskipun 97/68/EB gilda nema um aðrar skilgreiningar sé að ræða í þessari tilskipun.

1. SKILGREININGAR

— „Gerð dráttarvélar með tilliti til losunar mengunarefna“: dráttarvélar sem ekki eru frábrugðnar með tilliti til þeirra grundvallaratriða sem skilgreind eru í 1. viðbæti við þennan viðauka,

— „Losun mengunarefna“: mengandi lofttegundir (kolsýringur, vetniskolefni og köfnunarefnisoxíð) og mengandi agnir.

2. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU FYRIR GERÐ DRÁTTARVÉLAR

2.1. *Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu á gerð dráttarvélar að því er varðar hreyfil*

2.1.1. Framleiðandi dráttarvélarinnar eða umboðsmaður hans skal sækja um gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar með tilliti til losunar mengunarefna.

2.1.2. Umsókninni skal fylgja upplýsingaskjal, fyllt út í þríriti, en fyrirmynd að slíku skjali er að finna í I. viðbæti við þennan viðauka.

2.1.3. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té dráttarvélarhreyfil sem er í samræmi við einkenni „gerðar hreyfils“ eða „stofnhreyfils“ sem lýst er í I. viðbæti við þennan viðauka.

2.2. *Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar með viðurkenndum hreyfli*

2.2.1. Framleiðandi dráttarvélarinnar eða umboðsmaður hans skal sækja um gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar með tilliti til losunar mengunarefna.

2.2.2. Umsókninni skal fylgja upplýsingaskjal, fyllt út í þríriti, en fyrirmynd að slíku skjali er að finna í I. viðbæti við þennan viðauka, og eintak af EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu fyrir hreyfilinn eða hreyfilhópinn og, ef við á, fyrir aðskildu tæknieininguna sem komið er fyrir í dráttarvélargerðinni.

3. FORSKRIFTIR OG PRÓFANIR

3.1. *Almennt*

Ákvæði 4. þáttar í I. viðauka og III., IV. og V. viðauka við tilskipun 97/68/EB gilda.

3.2. *Uppsetning hreyfla í ökutækinu*

Uppsetning hreyfla í ökutækinu skal vera í samræmi við eftirfarandi eiginleika með tilliti til gerðarviðurkenningar hreyfilsins:

3.2.1. undirþrýstingur í inntaki skal ekki vera meiri en sá sem tilgreindur er fyrir gerðarviðurkenndan hreyfil,

3.2.2. bakþrýstingur útblásturs skal ekki vera meiri en sá sem tilgreindur er fyrir gerðarviðurkenndan hreyfil.

- 3.3. Þeir íhlutir dráttarvélar, sem gætu haft áhrif á mengunarefni sem losuð eru skulu hannaðir, smíðaðir og settir saman þannig að þeir uppfylli tæknilegar kröfur þessarar tilskipunar við venjulegar notkunaraðstæður dráttarvélarinnar og þrátt fyrir hvers konar titring sem hún kann að verða fyrir.
4. VIÐURKENNING
- Gefa skal út viðurkenningarvottorð, í samræmi við 2. viðbæti við þennan viðauka, fyrir allar gerðir dráttarvéla sem eru búnar hreyfli sem gefið hefur verið út viðurkenningarvottorð fyrir í samræmi við I. viðauka eða ákvæðin sem getið er um í III. viðauka.
5. HREYFILMERKI
- Merkja skal hreyfilinn í samræmi við kröfurnar í 3. viðbæti við I. viðauka. Kenninúmer EB-gerðarviðurkenningarinnar skal uppfylla kröfurnar í 4. og 5. viðbæti við I. viðauka.
6. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
- Með fyrirvara um kröfurnar í 8. gr. tilskipunar 74/150/EBE skal kanna samræmi framleiðslu samkvæmt ákvæðum 5. þáttar I. viðauka við tilskipun 97/68/EB.
-

I. viðbætur

Upplýsingaskjal

varðandi EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar, búna þjöppunarkveikjuhreyfli, með tilliti til losunar mengunarefna

Eftirfarandi upplýsingar skulu veittar í þríriti og með skrá yfir fylgiskjöl. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, þar sem þeirra er þörf, skulu einnig vera nægilega nákvæmar

1. HLUTI ALMENNT

1. Gerð dráttarvélar

1.1. Tegund (-ir) (viðskiptaheiti framleiðanda):

1.2. Gerð og verslunarheiti dráttarvélarinnar:

1.3. Gerðarkóðar framleiðanda, eins og þeir eru settir á dráttarvélina, og aðferð við að festa þá á:

1.3.1. Staðsetning, kóðun og aðferð við að festa kenninúmer dráttarvélarinnar á:

1.3.2. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á:

1.4. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

1.5. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

2. HLUTI GERÐ DRÁTTARVÉLAR

2. Grundvallareinkenni dráttarvélagarinnar

2.1. Lýsing á þjöppunarkveikjuhreyflinum

2.1.1. Framleiðandi:

2.1.2. Merki framleiðanda eins og það sem er fest á hreyfilinn:

2.1.3. Vinnuhringur: fjörgengis/tvigengis (¹)

2.1.4. Borvidd: mm

2.1.5. Slaglengd: mm

2.1.6. Fjöldi og fyrirkomulag strokka: cm³

- 2.1.7. Sprengirými: cm³
- 2.1.8. Nafnsnúningshraði: sn./mín.
- 2.1.9. Toppgildi snúningsvægis: sn./mín.
- 2.1.10. Þrýstihlutfall (²):
- 2.1.11. Brennslukerfi:
- 2.1.12. Teikningar af brunahólfi og stimpilkolli:
- 2.1.13. Lágmarks þversniðsflatarmál inn- og úttaksrása:
- 2.1.14. Kælikerfi
- 2.1.14.1. Kælivökvi
- 2.1.14.1.1. Eðli kælivökva:
- 2.1.14.1.2. Hringrásardæla eða -dælur: já/nei (¹)
- 2.1.14.1.3. Einkenni eða tegund (-ir) og gerð (-ir) (ef við á):
- 2.1.14.1.4. Drifhlutfall eða -föll (ef við á):
- 2.1.14.2. Loft
- 2.1.14.2.1. Blásari: já/nei (¹)
- 2.1.14.2.2. Einkenni eða tegund (-ir) og gerð (-ir) (ef við á):
- 2.1.14.2.3. Drifhlutfall eða -föll (ef við á):
- 2.1.15. Hitastig sem framleiðandi heimilar:
- 2.1.15.1. Vökvakæling: hámarkshiti við úttak: K
- 2.1.15.2. Loftkæling: viðmiðunarpunktur:
- Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt: K
- 2.1.15.3. Hámarkshiti hleðslulofts við úttak millikælis (ef við á): K
- 2.1.15.4. Hámarkshiti útblásturs við þann punkt í útblástursröri eða -rörum sem er við ytri kraga
útblastursgreinar eða greina: K
- 2.1.15.5. Hitastig smurolíu: lágmark: K hámark: K

- 2.1.16. Forþjappa: já /nei ⁽¹⁾
- 2.1.16.1. Tegund:.....
- 2.1.16.2. Gerð:.....
- 2.1.16.3. Lýsing á kerfinu (t.d. hámarksþjöppunarálagi, úttaksventli, ef við á):
- 2.1.16.4. Millikælir: já/nei ⁽¹⁾
- 2.1.17. Inntakskerfi: leyfilegur hámarksundirþrýstingur í inntaki við nafnsnúningsshraða hreyfils sn./mín.:
..... kPa og við 100% álag: kPa
- 2.1.18. ⁽¹⁾ Útblásturskerfi: Leyfilegur hámarksbakþrýstingur útblástur við nafnsnúningsshraða hreyfils sn./mín.:
..... kPa og við 100% álag: kPa
- 2.2. Aukamengunarvarnarbúnaður (ef einhver og sem fellur ekki undir aðra liði)
Lýsing og/eða skýringarmynd (-ir):
- 2.3. Eldsneytisgjöf
- 2.3.1. Eldsneytisdæla
Þrýstingur ⁽²⁾ eða kennilína: kPa
- 2.3.2. Innsprautunarkerfi
- 2.3.2.1. Dæla
- 2.3.2.1.1. Tegund (-ir):
- 2.3.2.1.2. Gerð (-ir):
- 2.3.2.1.3. Skömmtun: og mm³ ⁽²⁾ á slag eða vinnuhring við dæluhraðann:sn./mín.
(nafnhraði), og sn./mín. (hámarkssnúningsvægi), eða kennilína.
Tilgreinið þá aðferð sem notuð er: á hreyfil/ prófunarbekk ⁽¹⁾
- 2.3.2.1.4. Flýting innsprautunar
- 2.3.2.1.4.1. Ferill fyrir flýtingu innsprautunar ⁽²⁾:
- 2.3.2.1.4.2. Tímastilling ⁽²⁾:

- 2.3.2.2. Leiðslur fyrir innsprautun
- 2.3.2.2.1. Lengd mm
- 2.3.2.2.2. Innra þvermál: mm
- 2.3.2.3. Eldsneytisloki (-ar)
- 2.3.2.3.1. Tegund (-ir):
- 2.3.2.3.2. Gerð (-ir):
- 2.3.2.3.3. Opnunarþrýstingur (²) eða kennilína (¹):
- 2.3.2.4. Gangráður
- 2.3.2.4.1. Tegund (-ir):
- 2.3.2.4.2. Gerð (-ir):
- 2.3.2.4.3. Sá hraði þegar lokun hefst við fullt álag (²): sn./mín.
- 2.3.2.4.4. Hámarkssnúningshraði án álags (²): sn./mín.
- 2.3.2.4.5. Snúningshraði í hægagangi (²): sn./mín.
- 2.3.3. Kaldræsikerfi
- 2.3.3.1. Tegund (-ir):
- 2.3.3.2. Gerð (-ir):
- 2.3.3.3. Lýsing:
- 2.4. Tímastilling ventla
- 2.4.1. Hámarkslyfting og opnunar- og lokunarhorn miðað við efri dástöðu eða jafngildar upplýsingar:
.....
- 2.4.2. Viðmiðunarbíl og/eða stillingarmörk (¹):
- 2.5. Rafstýringarbúnaður
- Ef rafstýringarbúnaður er í hreyflinum skal leggja fram upplýsingar varðandi virkni hans, þar með talið:

- 2.5.1. Tegund:
- 2.5.2. Gerð:
- 2.5.3. Nr. hluta:
- 2.5.4. Staðsetning rafstýrieiningar hreyfilsins:
- 2.5.4.1. Hvað hún nemur:
- 2.5.4.2. Hverju hún stjórnar:
-

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.

⁽²⁾ Tilgreinið vikmörk.

2. viðbætur

SÝNISHORN

(Hámarksstærð A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun á gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- afturköllun á gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾

fyrir gerð dráttarvélar, búna þjöppunarkveikjuhreyfli, samkvæmt tilskipun .../.../EB um losun mengunarefna

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Rýmkunarnúmer ⁽²⁾:Ástæða fyrir rýmkun ⁽²⁾:

I. HLUTI

- 0. Almenn
- 0.1. Tegund (-ir) (heiti fyrirtækis):
- 0.2. Nafn og heimilisfang framleiðanda (eða umboðsmanns hans ef við á) dráttarvélargerðarinnar:
.....
- 0.3. Gerðarkóði framleiðanda eins og hann er merktur á dráttarvélina:
Staðsetning:
Aðferð við að festa á:
- 0.4. Staðsetning, kóði og aðferð við að festa kenninúmer dráttarvélarinnar á:
.....
- 0.5. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á:
.....
- 0.6. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Takmarkanir á notkun hreyfilsins (ef einhverjar eru):

1.1. Sérstök skilyrði sem uppfylla skal þegar hreyfillinn (hreyflarnir) eru settir í dráttarvélin:

1.1.1. Leyfilegur hámarksundirþrýstingur í inntaki: kPa

1.1.2. Leyfilegur hámarks bakþrýstingur: kPa

2. Hreyfillinn eða dráttarvélin hefur gengist undir sérstaka gerðarviðurkenningu íhlutar JÁ/NEI ⁽¹⁾

2.1. Ef merkt er við JÁ

2.1.1. Tilskipanir eða reglugerðir sem vísað er til: tilskipun 97/68/EB, eða, þar sem við á, tilskipun 88/77/EBE/reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 49.02/reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 96

2.1.2. Gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar:
og gerðarviðurkenningarvottorð fyrir viðkomandi gerð hreyfils eða hóp hreyfla skal fylgja

2.2. Ef merkt er við NEI

2.2.1. Tækniþjónusta sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar íhluta.....
.....

2.2.2. Dagsetning prófunarskýrslu:

2.2.3. Númer prófunarskýrslu:

2.2.4. Niðurstöður úr prófunum

Mælt í samræmi við kröfur tilskipunar 97/68/EB

CO (g/kWh)	HC (g/kWh)	NO _x (g/kWh)	Agnir (g/kWh)

eða gerðarviðurkenningarvottorð fyrir viðkomandi gerð hreyfils eða hóp hreyfla skal fylgja

2.3. Íhlutir dráttarvélar sem gætu haft áhrif á losun mengunarefna (tilgreinið, ef við á, eðli áhrifanna):
.....

3. Undirritaður vottar hér með að lýsing framleiðanda á gerð dráttarvélarinnar, sem lýst er hér að framan, og prófunarniðurstöður, sem koma fram í gerðarviðurkenningarmöppunni, séu réttar.

Gerðarviðurkenning er veitt, synjað um hana eða hún afturkölluð ⁽¹⁾

Staður:

Dagsetning:

Undirskrift:

Viðauki:

Gerðarviðurkenningarmappa:

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.

⁽²⁾ Eftir því sem við á.

*III. VIÐAUKI***VIÐURKENNING ANNARRA GERÐARVIÐURKENNINGA**

1. Fyrir I. áfanga eru eftirfarandi gerðarviðurkenningarvottorð viðurkennd sem jafngild fyrir hreyfla í flokkum B og C eins og skilgreint er í tilskipun 97/68/EB:
 - 1.1. Gerðarviðurkenningarvottorð í samræmi við tilskipun 97/68/EB:
 - 1.2. Gerðarviðurkenningarvottorð samkvæmt tilskipun 88/77/EBE, sem uppfylla kröfurnar í áföngum A eða B varðandi 2. gr. og lið 6.2.1 í I. viðauka við tilskipun 88/77/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 91/542/EBE, eða reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðuð þjóðanna fyrir Evrópu nr. 49.02, breytinga, leiðréttingar I/2.
 - 1.3. Gerðarviðurkenningarvottorð í samræmi við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 96.
2. Eftirfarandi gerðarviðurkenningarvottorð eru viðurkennd sem jafngild fyrir II. áfanga:

Gerðarviðurkenningarvottorð í samræmi við tilskipun 97/68/EB, II. áfangi fyrir hreyfla í flokkum D, E, F og G.

**Texti birtur samkvæmt 3. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu
EES-nefndarinnar nr. 10/20001,
sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins**

2001/EES/57/18

Eftirfarandi texti sem birtur er samkvæmt 3. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/2001, sbr. 1. málsgrein 129. gr. EES-samningsins telst fullgiltur:

II. DRÁTTARVÉLAR FYRIR LANDBÚNAÐ OG SKÓGRÆKT

1. **374 L 0150:** Tilskipun ráðsins 75/150/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (Stjtið. EB nr. L 84, 28.3.1974, bls. 10), eins og hún var leiðrétt með Stjtið. EB nr. L 226, 18.8.1976, bls. 16, eins og henni var breytt með:
 - **379 L 0694:** Tilskipun ráðsins 79/694/EBE frá 24. júlí 1979 (Stjtið. EB nr. L 205, 13.8.1979, bls. 17),
 - **1 79 H:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Lýðveldisins Grikklands (Stjtið. EB nr. L 291, 19.11.1979, bls. 17),
 - **382 L 0890:** Tilskipun ráðsins 82/890/EBE frá 17. desember 1982 (Stjtið. EB nr. L 378, 31.12.1982, bls. 45),
 - **185 I:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum — aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals (Stjtið. EB nr. L 302, 15.11.1985, bls. 23),
 - **388 L 0297:** Tilskipun ráðsins 88/297/EBE frá 3. maí 1988 (Stjtið. EB nr. L 126, 20.5.1988, bls. 52).

Eftirfarandi undirliðir bætist við í a-lið 2. gr.:

— “Typengenehmigung” í austurrísk lög,

— “tyyppihyväksyntä” / “typgodkännande” í finnsk lög,

— “typgodkännande” í sænsk lög.”